

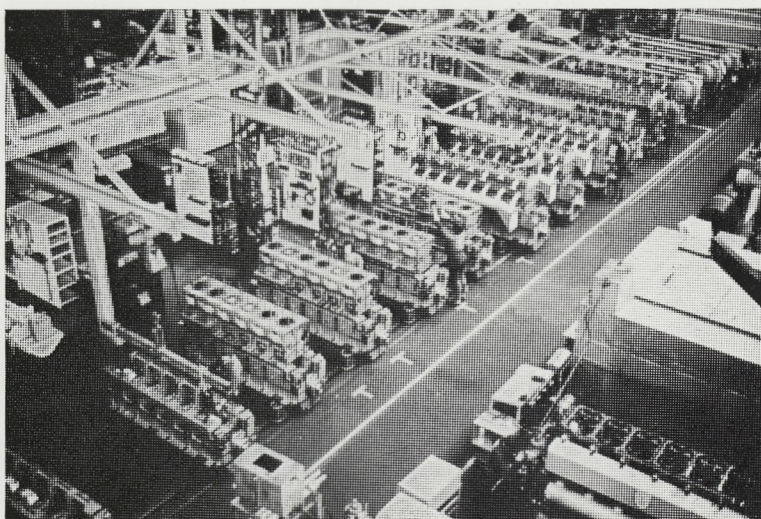
HET VISSERIJ BLAD

**OVERAL waar
BETROUWBAARHEID &**

DIESEL

**VEILIGHEID
van VITAAL BELANG zijn**

DX - motoren

- * LAAG brandstofverbruik
- * LAAG olieverbbruik
- * LAAG geluidsniveau
- * LAGE installatiekosten
- * LAGE onderhoudskosten

DZ - motoren

... nieuwste ontwerp

	RPM.	750	900/1.000
Om de reeds jaren geproduceerde DX-motoren aan te vullen, heeft ABC een nieuwe serie motoren ontwikkeld : de DZ-serie.	* Boring (mm)		256
	* Slag (mm)		310
De afgelopen maanden is het prototype van deze motor (een 6-cyl.) meestal geslaagd in alle technische testen : op dit ogenblik wordt de motor volop onderworpen aan alle uithoudingsproeven.	* Pme (kp/cm ²)		16,9
	* Zuigersnelheid (m/s)	7,75	10,32
	* Cilindervermogen (pk/gl.)	225	300

**Inlichtingen : ANGLO BELGIAN Cy - Wiedauwkaai 43, 9000 - GENT
Tel. (091) 23.45.41 — Telex. 11.298 abc gt b**

Vraag naar : M. J. VAN MARCKE — M. C. STEYAERT

(7891V)

INHULDIGING VAN HET RIJKSSTATION VOOR ZEEVISSERIJ

22 SEPTEMBER 1976

Bij de inhuldiging van het Rijksstation voor Zeevisserij

door A. Lavens
Minister van Landbouw

NAAR AANLEIDING VAN DE INHULDIGING van het nieuw gebouw voor het Rijksstation voor Zeevisserij heeft de uitgever van «Het Visserijblad» een speciale editie over het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij in België willen brengen. Het moet een editie worden met bijdragen van onze wetenschapsmensen en andere deskundigen die dicht bij het bedrijf zijn betrokken. Hij heeft ons gevraagd een voorwoord voor deze uitgave te willen schrijven en dat wil ik graag doen onder de vorm van enkele losse en korte bedenkingen.

VOOR BEDRIJFSGENOTEN EN INGEWIJDEN is het een gemeenplaats geworden te zeggen dat de zeevisserij een snelle evolutie — zelfs een revolutie doormaakt. Deze revolutie situeerde zich tot voor kort in hoofdzaak op het technische vlak, d.w.z. op het domein van de voortstuwing, het scheepstype, de navigatie- en detectie apparatuur, de vistuigen en visserijmethodes, enz.

DE ZEEVISSERIJ is echter ook in een stroomversnelling geraakt die op een ander vlak ligt en die daarom dieper in het bedrijf ingrijpt.

IN DE EERSTE PLAATS is er de steeds toenemende beperking van de vrijheid van de zee. Een twintigtal jaren geleden reageerde de hele westerse wereld tegen een afwijking van de aloude driemijlzone-regel. Achteraf maakten visserijzones van zes mijl, twaalf mijl, vijftig mijl en tweehonderd

mijl opgeld. De kuststaten zijn meer en meer speciale rechten gaan opeisen op een groter gedeelte van de vrije zee en in die voorbehouden zones willen zij bepalen „wat mag” en „wat niet mag”.

ER IS IN DE TWEDE PLAATS hetgeen men het „fisheries management” noemt, d.w.z. het rationeel beheer van de levende rijkdommen van de zee. Men is de jongste jaren tot het besluit gekomen dat de maatregelen die tot nog toe ter bescherming van de visstocks werden genomen, uit biologisch en technisch oogpunt, niet het verwachte resultaat hebben afgeworpen, en, wat meer is, uit economisch oogpunt, de rendabiliteit van het geïnvesteerde kapitaal, de billijke vergoeding van de arbeid en de normale verwerkings- en afzetmogelijkheden niet konden garanderen. Er moest aldus een beleid of beheer van de stocks tot stand komen dat rekening houdt met factoren van biologische, technische, commerciële en sociale aard.

ER IS IN DE DERDE PLAATS de verontreiniging van de zee. Het kan niet worden ontkend, dat onze moderne samenleving en industrialisering ook tal van negatieve effecten heeft meegebracht. Eén van die effecten houdt in het bijzonder verband met het milieu. Dat de zee als mogelijke afvoer voor afvalstoffen werd gezien, kan op een eerste zicht normaal lijken, gezien de grote opnamecapaciteit van de watermassa. Maar tal van conflicten zijn hierdoor ontstaan, waarbij de

visserij en de konsument enerzijds en de industrie anderzijds zijn betrokken en die daarenboven, zoals trouwens alle facetten van de visserij, een internationaal karakter dragen.

EN TEN OPZICHTE VAN DEZE DISCUSSIESTOF is het dan ook normaal dat tegenover de hogere eisen van de konsument, het visserijbedrijf naar een kwalitatieve verbetering van het verse produkt streeft, naar andere presentatievormen uitziet en nieuwe produkten poogt op de markt te brengen.

OP DEZE ACHTERGROND komt het mij dan ook voor dat de inhuldiging van het gebouw van het Rijksstation voor Zeevisserij niet alleen voor mijn departement, maar ook voor de ganse zeevisserijsector als een belangrijke gebeurtenis mag worden bestempeld.

DE REALISATIE VAN DIT INITIATIEF is niet alleen een bekroning van de vele inspanningen van mijn ambtenaren die met het wetenschappelijk onderzoek in de landbouw in het algemeen en de zeevisserij in het bijzonder zijn belast. Het is ook een uiting van onze bezorgdheid om de zeevisserijsector de steun te verlenen die van doen is met betrekking tot de zopas geschetste stroomversnellingen, nl. „wat mag” en „wat niet mag”, het rationeel beheer van de stocks, de verontreinigingsproblemen en de valorisatie van de produktie.

(Vervolg op blz. 3)

VHF RADIOTELEFOON D 62

KUSTVAART - ZEEVAART

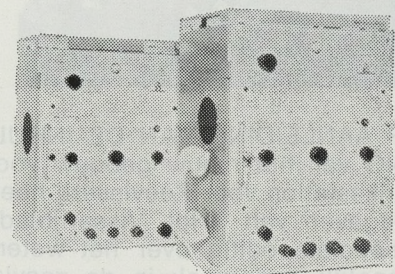
SAIT ELECTRONICS
NAVIGATIETOESTELLEN
VOOR DE ZEEVISSERIJ

SAIT

Electronics

SATNAV ONTVANGER

SSB ZENDER/ONTVANGER
ER 210/410

Voor nadere inlichtingen :

SAIT ZEEKUST

8400 OOSTENDE

HENDRIK BAELSKAAI 21

TEL. (059) 70 08 11/12

8450 NIEUWPOORT

KAAI 46

TEL. (058) 23 31 51

8380 ZEEBRUGGE

WANDELAARSTRAAT 4

TEL. (050) 54 41 21

(Vervolg van blz. 1)

TEN AANZIEN VAN DE GESCHETSTE EVOLUTIE is en zal deze steun meer en meer gebaseerd moeten worden op wetenschappelijk onderzoek.

HET IS ZEER WAARSCHIJNLIJK dat in een verdere toekomst andere en meer efficiënte methoden voor „fisheries management” dan de quoteringsregeling aan bod zullen komen. Hierbij gaan onze gedachten als vanzelf naar de nieuwe toestand die zal worden geschapen wanneer ook de lidstaten van de E.E.G. een 200-mijlszone zullen gaan invoeren. Hierdoor zullen de belangrijkste visgronden van de Noordzee, het Kanaal, de Ierse Zee, de Golf van Biskaje en de zee bewesten en benoorden Ierland en Schotland één E.E.G.-gebied vormen.

INDIEN NU REEDS in het kader van de Noord-oost Atlantische Visserijconventie het „fisheries management” in hoofdzaak op het wetenschappelijk onderzoek is gebaseerd, dan zal dit nog veel meer het geval zijn binnen

de E.E.G.-zee. De commissie van de gemeenschap is reeds volop bezig om de structuur van het toekomstige gemeenschappelijk beleid uit te werken en in de plannen staat duidelijk dat dit beleid zal gesteund zijn op het werk van een wetenschappelijk comité.

IK DENK ANDERZIJDS aan de visserijmethoden en -technieken die technische motiveringen vergen. Het is zo dat in geval de quoteringsregeling geen voldoening meer zou geven, wellicht naar een beheer van de stocks op grond van technische criteria kan worden gestreefd. Doch in elk geval zijn de wegen waarlangs de technische ontwikkeling van het bedrijf zal moeten georiënteerd onder drie woorden samen te vatten, nl. een selectievere visserij, een doelmatiger visserij en een economischer visserij.

IK DENK TENSLOTTE aan de verontreinigingsproblematiek.

DE AANDACHT VAN HET BEDRIJF wordt naar mijn gevoelen, tot nog toe,

slechts sporadisch op de problemen in verband met de verontreiniging van de zee getrokken.

DEZE PROBLEMEN zijn nochtans zeer reëel. In wetenschaps- en beleidskringen is die aandacht echter sterker en levendiger. Getuige hiervan zijn de conventies van Oslo, Londen en Parijs. Dit moet dan ook een waarborg zijn dat de gevaren van de verontreiniging zullen kunnen worden ondervangen, alhoewel nog heel wat werk op de plank staat.

DE INPLANTING VAN HET GEBOUW van het Rijksstation voor Zeevisserij werd ook zo gekozen dat de contacten met het bedrijf, die m.i. zo noodzakelijk zijn om de vruchten van het wetenschappelijk onderzoek tot volle waarde te laten komen, zullen kunnen worden verstevigd. De wetenschappelijke begeleiding van het bedrijf zal hierdoor doeltreffender kunnen geschieden. De nauwkeurig bijgehouden kennis heeft immers als enig doel onze visserijbelangen beter te helpen verdedigen; ook hier is kennis macht!

Overwegingen bij de inhuldiging van het Rijksstation voor Zeevisserij

door P. VANDENBERGHE

Lang vóór de oorlog van 1940 werd door wat wij noemden, het Zeewetenschappelijk Instituut, aan Zeewetenschappelijk Onderzoek gedaan onder leiding van professor Gilson, die zelfs de taal van onze mensen noch lezen noch schrijven kon.

Het laboratorium was toen gevestigd aan de sluizen nevens de halve maan, waar later de slipway gebouwd werd.

Dat wetenschappelijk onderzoek van de zee en zijn fauna werd toen financieel gesteund door de Staat, de provincie en zelfs de stad Oostende.

Maar dat wetenschappelijk visserij onderzoek bleef toen in een wetenschappelijk milieu hangen, niettegenstaande in de beheerraad er een paar reders van de Hoogzeevervisserij zetelden.

Eens in het jaar werd over haar werking een jaarverslag in het Frans uitgegeven, maar de visserij en zijn vissers en visserijscholen bereiken, deed het niet.

Aldus gingen jaren voorbij van twijfel en hoop op het ooit tot stand komen van een werkelijke voor de visserij praktisch voorlichtingsinstituut.

Toen na de oorlog men in het Ministerie van Landbouw, dat nog steeds geen ministerie van Landbouw en Visserij wordt genoemd, men dit maar al te goed beseftte, kwam in 1959 de Commissie van Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek tot stand onder voorzitterschap van Directeur Generaal Lievens.

We geloofden dat er eindelijk een kentering ten goede was ingetreden. En alhoewel langzaam, is dit ten slotte zo geworden.

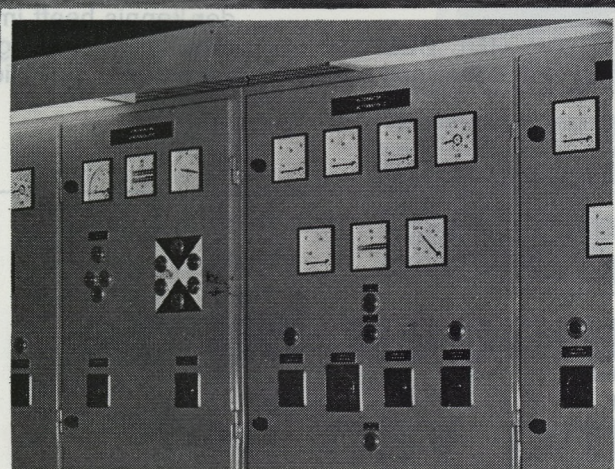
De financiële steun van het departement was echter te gering en praktisch werd er nog te wetenschappelijk, te geleerd gedaan.

Er was overigens wel contact met de handel, maar te weinig met de mensen van de zee, van het bedrijf.

De jaren van hoop en twijfel zijn ondertussen voorbijgegaan.

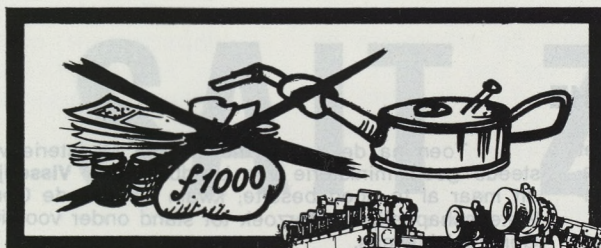
Volgende week woensdag 22 september is het, dat te 15 uur onze Minister van Landbouw, die ons ditmaal opnieuw het genoegen verschaftte een inleidend woord te schrijven, tot de inhuldiging van het nieuw

(Zie vervolg blz. 5)

MINIMALE KOSTEN MAXIMALE RESULTATEN

Loze (advertentie) kreten? Neen! Uitspraken van mensen met Bolnes ervaring!
Want zij weten, dat het die kruishoofdconstructie en die eenvoud zijn, welke een Bolnes motor tot een brok techniek van zuinigheid en ekonomie maken.
Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min met 12 - 20 cyl in V-vorm.

BOLNES verantwoord investeren

stuwkracht in staal

BOLNES MOTORENFABRIEK BV

Postbus 3 Krimpen aan de Lek
tel. 01807 - 14900 telex 22439

HOOFDVERTEGENWOORDIGER VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ
Fa. S.V. SCAP, H. BAELSKAAL 27, OOSTENDE
TEL. (059) 70 29 51 - 70 09 31 - 70 09 32, na 18 uur : 70 45 32

Rijksstation voor Zeevisserij zal overgaan ten voordele van onze wroeters der zee, die de meest harde werkers zijn van onze gemeenschap, de vis-handel en de nijverheid.

Het is sedert februari 1929 dat we steeds in onze verschillende functies en initiatieven het wel en wee van deze kleine mensen hebben meegemaakt en het is ook sedertdien, dat we steeds geloofd hebben in hun werkkraft en kunde.

Maar nu de intensieve benutting en de uitputting van de rijke en vruchtbare gronden, het meer dan ooit noodzakelijk maakt die arbeidende klasse te beschermen tegen de uitputting van wat steeds hun broodwinning is geweest, is het tot stand komen van dit station met zijn wetenschappelijke en technische mogelijkheden, onmisbaar voor het verder bestaan van ons bedrijf.

Daarom alleen al, verwelkomen we reeds de oprichting van dit instituut omdat het meer mogelijkheden schept en op, alle gebied zich ten voordele van het bedrijf zal kunnen ontplooiën.

Zeventien jaar geleden, zeiden we straks, is het, dat op bescheiden wijze en met zeer geringe middelen door voorzitter Lievens en zijn groep medewerkers van start is gegaan.

We hebben al die jaren van de C.T.O.W.Z. deel uitgemaakt en terzelve tijd kunnen nagaan wat er op gebied bij onze Noorder- en Zuiderburen werd gevorst, gepresteerd en verwezenlijkt ten voordele van het bedrijf. We vonden het al dien tijd alleen maar te betreuren dat onze mensen, niet over genoeg ruimte en middelen beschikten om de wetenschap der visserij ook bij ons dichter tot de praktijk te brengen.

Van Departementale zijde heeft men dat tenslotte ingezien, heeft men moeten vaststellen hoe er in de vreemde tewerk werd gegaan en hoe meer wetenschappelijke en praktische hulp aan het bedrijf slechts van de grond kon komen, dank zij een ruimer besef van wat nodig was om het beroep voor te lichten en leefbaar en rentabel te houden.

Thans is dit mooie gebouw, waarin al de geheimen van de visserij-wetenschap werden ondergebracht, een werkelijkheid en met het uitsluitelijk doel onze mensen uit de visserij te helpen.

We kunnen er ons slechts om verheugen en zijn overtuigd dat de leiders er van, meer en meer begrip en een steun zullen zijn voor onze mensen.

We zijn ook overtuigd dat die wetenschap meer en meer op praktische wijze tot onze visserijscholen, tot onze visserij van klein tot groot zal doordringen.

We zijn overtuigd dat het individueel aanpakken van bepaalde re-ders, straks zal kunnen veralgemeend worden tot de visserij massa.

We geloven dat ook onze vissers van de kustvisserij tot deze van IJsland, de golf van Biscaye, Ierland en nog verder, meer en meer hun vertrouwen zullen schenken in een wetenschap die in de praktijk de hunne is en hun belang zowel op stoffelijk als menselijk vlak beoogt.

Weliswaar beweren zij dat zich alles nog wat te geleerd voordoet. Maar vergeten we niet dat zij die straks zullen geroepen worden om die geleerdheid aan hen in alle vormen diets te maken, ook mensen zijn die los denken, losstaan van het bedrijf en zich voor hen zullen inzetten opdat die wetenschap, die de wetenschap is van de zee en zijn fauna, hen in hun beroep ten goede zou komen op een ogenblik dat zulks meer dan ooit, noodzakelijk zal zijn.

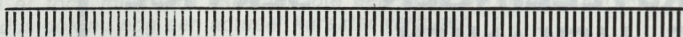
Enkele jaren geleden sprak men over de vastlegging der territoriale zee van drie mijl. Later is dit tot 6, 12 en zelfs 50 mijl uitgegroeid.

Binnenkort zal het 200 mijl worden. Het is pas dan, dat we meer dan ooit zullen kunnen beseffen van welk nut ons Rijksstation en zij die er voor ons denken en werken, zal zijn.

Het is voor die reden dat we hier de overtuiging zijn toegedaan dat die wetenschap bij ons niet alleen „geleerd” zal blijven aandoen, dat alle proeven niet zulen beperkt blijven tot individuele gevallen, maar dat, dank zij de financiële en materiële steun van het departement aan deze nieuwe instelling verleend, het in de moeilijke ogenblikken, welke we beleven, mogelijk zal zijn onze visserij economisch en professioneel te steunen in alle lagen en met alle middelen.

Daarom danken we U, Minister Lavens, Voorzitter Lievens en uw Staf, vandaag een belangrijke stap in de goede richting te hebben gedaan voor het welzijn van die mensen, die wij als de landbouwers der zee bestempelen, wier werkkraft en geloof in hun bedrijf niet uit te wisselen is en van wie we reeds 47 jaar in alle vormen het wel en wee hebben meegemaakt en voor wie we zowel professioneel als economisch in de bres hebben gestaan.

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige geplastificeerde visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAL 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 14

BUREEL
VINDICTIVELAAN 22, OOSTENDE

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening 000-0418987-44 van „Het Nieuwsblad van de Kust”

Het gamma omvat volgende mappen

A. VISSERIJMAPPEN à 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

- 1 NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
- 2 ZOETWATERVIS
- 3 ZEEVIS
- 4 SCHAAL EN WEEKDIEREN
- 5 MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
- 6 VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
- 7 SPORT EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

- 1 KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD ATLANTISCHE OCEAAN
- 2 ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

M E T A L U N I O N

S.V.

- Betonijzer — Staafijzer
- Poutrellen
- Platen
- Buizen en toebehoorten
- Gietijzer
- Bouten
- Zink en lood
- Koper en aluminium
- Lasapparatuur Philips

Krakeleweg - BRUGGE Tel. 050/31.50.01

(7925V)

**JE HEBT
TREILERS
EN
TREILERS
MAAR
GOEDE TREILERS
BOUWEN IS
ONZE TAAK !**

VRAAG ONS OM INLICHTINGEN

**TELEFONEER EVEN OP NUMMER 050/54.40.84
PRIVE 050/54.48.37**

OF SPRING EENS BINNEN BIJ

SCHEEPSWERVERN L. DEGRAEVE-ZEEBRUGGE

**NIEUWBOUW — HERSTELLINGEN — SERVICE
AFDELING MEKANIEK —
HERSTELLEN MOTOREN**

**HOOFDVERTEGENWOORDIGER VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ
Fa. S.V. SCAP, H. BAELSKAAI 27, OOSTENDE**

(7911V)

Wetenschappelijk Onderzoek en de impact

ervan op de Zeevisserij en op het T.W.O.Z. (1)

Ir. F. LIEVENS, Directeur-Generaal

Voorzitter van de Commissie T.W.O.Z.

Ter gelegenheid van de inhuldiging van de gebouwen van het Rijksstation voor Zeevisserij (wat men beter „Rijksinstituut voor Zeevisserij” zou noemen), heeft de uitgever van „Het Visserijblad” het initiatief genomen om een speciaal nummer uit te geven.

De bedoeling was daarbij dat dit nummer een reeks artikelen zou bevatten van de wetenschappelijke vorsers en deskundigen, werkzaam op het gebied van het Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij doorgevoerd in het betrokken Rijksstation.

De Heer Minister heeft zeer vriendelijk aanvaard een voorwoord te schrijven voor dit speciaal nummer.

Ook aan mij werd gevraagd een bijdrage tot dit speciaal nummer te leveren.

Gezien het karakter van de inhoud van dit nummer, en om te vermijden in herhaling te vallen met de inhoud van de toespraken, voorzien voor de zitting van 22 september, waarvan het de bedoeling is de teksten ervan in het volgend nummer van het Visserijblad te laten verschijnen heb ik verkozen mij te beperken tot een kort commentaar van sommige aspecten van het zo ingewikkeld Wetenschappelijk Onderzoek in de Landbouw, en de impact ervan op de Zeevisserij en de T.W.O.Z.

Het Wetenschappelijk Onderzoek in de Landbouw (en dus de Zeevisserij) is universeel. Ik kom trouwens op dit aspect verder terug.

Daardoor, hoe snel ook de evolutie ervan in de laatste jaren is geweest zijn er toch meerdere aspecten die een bijna permanent karakter hebben en dus ook nu nog een actueel karakter vertonen.

Tijdens de Academische zitting, die in september 1970 ter gelegenheid van de 100ste verjaardag van de Nationale Plantentuin werd gehouden in aanwezigheid van Z.M. de Koning, van de voorzitters van Kamer en Senaat en van bij de 2.000 aanwezigen, heb ik gewezen op de diepe invloed van het Wetenschappelijk Onderzoek in alle sectoren van het volksleven.

Zonder in herhaling te vallen begin ik dit artikel, over de impact van het Wetenschappelijk Onderzoek, meer speciaal in de Zeevisserij en zijn invloed op het welzijn van de natie en van de mensheid, met uit deze toespraak drie fundamentele gedachten naar voor te brengen, die ook nu nog hun volle draagwijdte behouden hebben. Deze zijn:

— Het meest kapitale vraagstuk voor de mensheid is het behoud van de vrede. Daarnevens stellen zich voor de mensheid twee andere fundamentele vraagstukken.

— Vooreerst het bestaan van noden en sociale toestanden, die niet toelaatbaar zijn met de huidige moderne mogelijkheden van de techniek.

— En daaruit voortvloeiend de dringende noodzaak om de middelen tot stand te brengen, om waar het maar mogelijk is hulp te bieden in die streken waar de bevolkingen honger lijden.

In deze 3 omliggende gebieden heeft het Wetenschappelijk onderzoek in de Zeevisserij een zeer belangrijke rol te vervullen, en dit bijzonder wat betreft het zo nijpende vraagstuk van de al te scherpe voedingsbehoeften bij honderden miljoenen mensen, welke niet genoeg te eten hebben.

In alle domeinen van het Wetenschappelijk Onderzoek in Landbouw, maar meer speciaal in de Zeevisserij, vermenigvuldigen zich de vragen en noden, waarvan ik er hierna een schaars aantal zal toelichten.

Ze houden verband enerzijds met het onderzoek en de onderzoeker, en anderzijds met de inslag van het Wetenschappelijk Onderzoek naar buiten uit, op verschillende bevolkingsgroepen op nationaal en internationaal vlak gezien.

Nemen we vooreerst de vragen en noden i.v.m. het onderzoek en de onderzoeker zelf.

Hier stoten we dan eerst en vooral op de structuurproblemen. Ze zijn bijzonder scherp in het Zeevisserij-Onderzoek in ons land, meer speciaal in het kader van het Rijksstation en zijn bijhorende organen.

Men is het er nu in alle geïnstitutionaliseerde nationale of internationale organisaties over eens, dat men niet kan slagen in een effectieve toepassing van moderne onderzoeksmethoden, indien men niet over goed gestructureerde eenheden beschikt. In ons land is dit niet het geval voor wat het Wetenschappelijk Onderzoek betreft in de Zeevisserij.

Zo vertoont bijvoorbeeld het verband tussen het vastbenoemd personeel van het Rijksstation voor Zeevisserij, en het tijdelijk bijbehorend personeel een zeer scherp onevenwichtig karakter.

Weliswaar werden kort na hun verschijnen, de Koninklijke Besluiten van april 1965, betreffende het statuut van het wetenschappelijk personeel en van de wetenschappelijke eenheden, over het gehele Bestuur van het Landbouwkundig Onderzoek in het Departement van Landbouw, zeer vlug (binnen het jaar) volledig toegepast, voor wat het wetenschappelijk personeel betreft. Dit was echter niet het geval, noch wat betreft het statuut van het helpend personeel, noch de kaderaanpassingen, noch zelfs niet eenvoudig de aanvulling van de bestaande kaders. Wat het statuut betreft van het helpend personeel, werkzaam in de Rijksinstellingen van het Wetenschappelijk Onderzoek, kreeg dit pas een wettelijke basis door de Koninklijke Besluiten van 16 juni 1970 en van 25 augustus 1971. Van de verwezenlijking van deze K.B. is er echter tot nu toe nog maar bitter weinig van in huis gekomen.

Een tweede probleem is dit van het zichtbaar pijnlijk ontbreken van wetenschappelijke vorming inzake Zeevisserijonderzoek, binnen de betrokken faculteiten der hogescholen. Dit verplicht er onze terzake gespecialiseerde wetenschappelijke inrichtingen toe, zelf hun jonge mensen op te leiden, wat heel wat tijd en aanpassing vergt.

Tenslotte stelt er zich in het kader van de vragen en noden in verband met het onderzoek en de onderzoeker zelf nog een andere belangrijk probleem en dat is de noodzakelijkheid van een interdisciplinaire benadering van de gestelde problemen.

Wat het Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij betreft, zijn hier de mogelijkheden ver van uitgeput. Inderdaad, waar in praktisch alle Rijksstations van het departement van Landbouw een verheugende nauwe samenwerking bestaat met de hogeschoolprofessoren, met gelijklopende wetenschappelijke disciplines, en waar trouwens verschillende van deze professoren de leiding hebben, of intens medewerken aan de wetenschappelijke werkgroepen van het Departement, is dit veel minder het geval op het hier besproken werkkerrein.

Alhoewel er rekening dient gehouden te worden, met het hierboven aangehaald tekort aan aangepaste wetenschappelijke vorming op dit gebied in de hogescholen, is deze toestand zeker te betreuren. Ik kom, op het eind van dit artikel, nog eventjes op dit aspect terug.

En zo komen we dan tot enkele problema's die als het ware de inslag zijn van het Wetenschappelijk Onderzoek naar buiten uit, namelijk op de verschillende bevolkingsgroepen, zowel op nationaal als op internationaal vlak gezien.

(Zie vervolg op blz. 9)

VAN VOORDEN GROUP

SERVICES TO THE SHIPBUILDING AND SHIPPING INDUSTRY

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL B.V.

Tel. 00-31-4180 - 2654 - 2800

Scheepsschroeven in diverse materialen
Speciale gietstukken zoals pomphuizen enz.

PROMAC NEDERLAND B.V.

PROpulsion MAnoeuving Cooling

SEFFLE ESCHER WYSS	Verstelbare schroeven in o.a. roestvrij staal voor sleepboten, supply schepen, visserijschepen enz.	PROpulsion
	Verstelbare schroeven, ook voor de grootste vermogens	

SEFFLE PORSGRUNN BECKER JETSET PLEUGER	Dubbelwerkende ram stuurmachines	MAnoeuving
	Tandheugel stuurmachines	
	Draaivleugel stuurmachines, ook voor de grootste roermomenten	
	Stabilo roeren voor alle typen	
Boegbesturingen voor binnenvaartschepen	Boegbesturingen voor zeegaande schepen, ook voor de grootste vermogens	

PROMAC PROMAC BABCOCK	Visruimkoeling	Cooling
	Scherfijsmachines	
	Zoetwaterbereiders	

HODI ZALTBOMMEL

Vaste straalbuizen
Straalbuistroeren

VAN VOORDEN PROPELLER REPAIR STATIONS B.V.

Gespecialiseerd in scheepsschroefreparaties
Voor België: 031-742051

FEDERAL VAN VOORDEN B.V.

FEDERAL	Schroeven voor jachten
MICHIGAN	Buitenboord- en hekaandrijfschroeven
HEKAANDRIJVINGEN	Voor kleinere schepen en jachten.

Op nationaal vlak, bedoelen wij hier meer in het bijzonder, de groepen die de mogelijkheid of de macht hebben, om het Wetenschappelijk Onderzoek te financieren zomede de andere sectoren dan deze, die rechtstreeks bij de Zeevisserij betrokken zijn, zoals om er maar een te noemen, de grote distributieketens, over de gehele lijn van hun werkzaamheden.

Hier vinden we ook de problema's betreffende de kosten-evaluaties, de ecologische problemen, en in een meer of minder nabije toekomst, de hulp aan de hongerslijdende bevolkingsgroepen in de wereld.

En vooreerst dit : wie, bijzonder op internationaal vlak, met de bevoegde vorsers in het wetenschappelijk onderzoek kontakten onderhoudt, komt normaal onder de indruk van de verbazend snelle evolutie, die zich in de zeevisserij en in het wetenschappelijk onderzoek ervan sinds enkele jaren voltrokken heeft.

Op dit stuk mag er wel een aanmoedigende noot worden gehoord, in verband met de gunstige weerklank van het in ons land doorgevoerd wetenschappelijk onderzoek, binnen het kader van de gelijklopende wetenschappelijke Instituten, en officiële internationale organisaties. Dit heb ik onder meer best ondervonden op de te Leningrad gevestigde Russische Academie van Zeevisserij-onderzoek (uitgerust met 10 ultra geperfectioneerde proefschepen van 210 miljoen belgische F per stuk, terwijl we, U weet dat wel, het met ons Hinderske moeten doen) waar grote waardering werd opgebracht voor ons onderzoekingswerk; zoals dit eveneens het geval was in Hamburg, Bergen, Helgoland, Kopenhagen, IJsland, enz. Op het eind van dit artikel kom ik nog even terug op de vruchtbare resultaten van deze internationale samenwerking en benadering.

Wat nu de bekomen praktische resultaten betreft, mag in het verband van dit artikel, nog geschreven worden, dat ze in het bijzonder betrekking hebben op : een betere kennis van de visstand en van de al dan niet natuurlijke factoren die er op inwerken, de meest vooruitstrevende technieken, inzake de veiligheid van het schip en tenslotte de eigenlijke visserij-technieken, zowel in verband met het visserijschip zelf, als met de behandeling van de vis, op het schip, in de handel, en in de industrie, enz.

En toch, ondanks deze gunstige resultaten, stoten wij ook hier op dit domein van het wetenschappelijk onderzoek, zoals op het wetenschappelijk onderzoek in het gehele gebied van de landbouw, op een zekere terughoudendheid, inzake de expansie ervan. Hoewel moet aangestipt worden, dat deze terughoudendheid in de laatste twee jaren zichtbaar blijkt geluwd te zijn in alle geïndustrialiseerde landen. Het zou ons zeker hier te ver leiden om dieper in te gaan op de oorzaaks-elementen van deze zeker gelukkige ontwikkeling.

Niettemin blijven de openbare opinie en meer nog de groepen, die rechtstreeks of onrechtstreeks de financiering van het wetenschappelijk onderzoek kunnen beïnvloeden, geïntrigeerd, zoniet bezorgd, over de hoog oplopende kosten ervan. En dit is, meer nog dan in andere sectoren, het geval in het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij.

Dit komt door het feit dat bijzonder in deze sectoren het zeer moeilijk is de bijdrage van dit wetenschappelijk onderzoek tot de vooruitgang juist af te wegen. Men kan wel tamelijk juist berekenen wat Visserij-onderzoek en ontwikkeling kosten. En we schreven reeds hoger dat er op dit gebied in ons land zeer ernstige inspanningen werden gedaan.

Daarentegen is het heel wat moeilijker, om een totaal vertrouwbare maatstaf te vinden, om met voldoende nauwkeurigheid de vruchten te meten die het visserij-onderzoek en het ontwikkelingswerk afwerpen. Maar het moet toch bevestigd worden dat de vergelijking met de toestanden die terzake in andere zeevisserijlanden bestaan, nog niet ten gunste van ons eigen land uitvallen. Wij zijn er echter de laatste jaren een stuk op vooruit gegaan. En dit is gelukkig voor de ganse bevolking, en voor de Zeevisserij in het bijzonder.

Het blijft tevens een feit dat voor dit soort wetenschappelijk onderzoek zowel de beleidsorganen als de openbare opinie niet voldoende zijn ingelicht, over de verdragende impact ervan op de verbeteringen, bekomen langsheen de lange weg vanaf het vangen van de vis, voorbij de verwerking en de distributieketens tot aan de aflevering aan de gebruiker van een produkt, dat de hoogste biologische waarde heeft van alle voedingsproducten die er op de aarde bestaan.

Wij moeten echter betreuren dat wij er nog niet in gelukt zijn om de zo belangrijke schakel, die de visserij-scholen en leergangen zijn, op voldoende efficiënte wijze in deze lange en zo verscheiden ketens in te schakelen. Zij zouden immers samen met de verspreidingsmedia : pers, radio en televisie, zeker veel kunnen bijdragen tot een nog veel vruchtbaarder doorstroming van de resultaten die door het wetenschappelijk onderzoek werden bekomen, tot aan de uiteindelijke bestemming, die de gebruiker is.

Wij onderlijnden reeds het universeel karakter van het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij. Dit is een basiselement van de noodzakelijkheid tot samenwerking en coördinatie van het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij op internationaal vlak, het tweede basiselement zijnde de hoge kostprijs van dit onderzoek.

Bij de beschouwingen die aan dit zeer belangrijk aspect van het zeevisserijonderzoek worden gevoegd in de toespraak van 22 september lijken nog een paar bijkomende bedenkingen aangewezen te zijn. Vooreerst is het toch een feit, dat een efficiënte uitbating, ook van qua oppervlakte relatief kleinere, en daarbij dichtbij gelegen zeeën, de krachten te boven gaat van elk individueel land. Het is in geen enkel land mogelijk om afzonderlijk alle gegevens te verzamelen in de productieverwerkings- en consumptiegebieden.

Ook de betrekkelijke lange duur van het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij noopt tot een praktisch opgevatte systematische programmatie op internationaal vlak, noodzakelijkerwijze langs de gevestigde geïnstitutionaliseerde internationale organisaties om.

Langs deze weg wordt trouwens de vergelijking vergemakkelijkt tussen de verschillende accenten, welke ieder afzonderlijk lid-land meer speciaal legt, binnen het kader van zijn eigen onderzoekingsprogramma. Het komt immers regelmatig voor, dat het ene lid-land meer het accent legt op een bepaald accent van de visserij dan een ander lidland. De zeer brede waaier van de vraagstukken die zich voordoen in het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij laten dit trouwens ruimschoots toe, en de uitwisseling van de voor elk van deze aspecten opgedane ervaring is kostbaar.

Nu nog een ander aspect, dat de openbare opinie en meer speciaal de visserij-middens blijkbaar schijnt bezig te houden.

Men heeft wel eens beweerd, dat er een tegenspraak zou bestaan tussen enerzijds, de ontzagwekkende grootte van de zeemassa's, die zoals men weet, meer dan 72 % van het aardeoppervlak bedekken, daarbij met diepten, die groter zijn dan de Himalaya- of Andesgebergten, en anderzijds, de vrees tot overbevising, met de daaruit voortvloeiende miseries ondermeer van de toegelaten (maar soms niet gerespecteerde) quota's. Het gaat hier echter over een verkeerd voorgesteld vraagstuk, of over wat men in wetenschappelijke termen noemt, een vals probleem.

Er is immers een duidelijk verschil tussen visserij-onderzoek op planetair plan, dat zeer groot moet gezien worden, en een zeevisserij-onderzoek dat lopend gericht is op een zo nauw mogelijke aanpassing aan de economische noden van de tijd in een bepaald gebied. Deze laatste vragen op zichzelf reeds de oplossing van een indrukwekkende reeks vraagstukken.

Maar in beide domeinen, dit moge herhaald worden, bestaat er een dringende behoefte aan mensen, met een op deze doelstellingen gerichte speciale vorming en opleiding.

Ziedaar dan enkele korte beschouwingen over sommige aspecten van het wetenschappelijk onderzoek in de landbouw, en van de impact ervan op het zeevisserij wetenschappelijk onderzoek en de visserij zelf.

Mede omwille van het uitzonderlijk ingewikkeld karakter van dit wetenschappelijk onderzoek, is de impact ervan nog groter in de zeevisserij dan in om het even welke andere economische sector.

Daarom is de samenbundeling van alle krachten en mogelijkheden zowel op nationaal als op internationaal vlak, een gebiedende noodzakelijkheid. Het gaat hier immers over de bevoorrading, eerst en vooral van onze eigen bevolking, maar steeds meer en meer van de wereldbevolking, met een voedingsprodukt, dat, dit mag herhaald worden, de hoogste biologische waarde heeft, van alle voedingsproducten die op deze planeet bestaan.

Herinneren we er eventjes aan dat deze zeer hoge biologische voedingswaarde van de vis, ondermeer voortspruit uit zijn merkwaardig accumulatievermogen van alle edele voedings-elementen. Om maar een enkel voorbeeld te noemen : wanneer een koe op een goede weide graast, vindt zij daar in grote overvloed, alle bestaande edele voedingselementen. De vis moet die snappen in een zeer verdund midden. Maar dank zij dit merkwaardig biologisch accumulatievermogen slaagt bv. de kabeljauw erin, in zijn leven een concentratie op te stapelen van pro-vitamines en vitamine D : de taimeuze levertraan.

Ten overstaan van het reeds meerdere malen onderlijnd ingewikkeld karakter van het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij, kan dan ook de noodzakelijkheid niet genoeg beklemtoond worden van de samenbundeling van alle beschikbare krachten, middelen en mogelijkheden.

En in dit verband kan ik hier nogmaals bevestigen, dat alle wetenschappelijke vorsers, tot welke onderzoekings-eenheid, of organisatie zij ook mogen behoren, op het Rijksstation hartelijk welkom zijn, zoals dit het geval is in alle Rijksstations van het Departement, voor de vorsers op alle gebieden van wetenschappelijk onderzoek in de Landbouw.

Ik moge daarom hiermede besluiten, met de wens, dat ook in dit Rijksstation en in de daarbij-behorende onderzoekings-eenheden, met name, de rechtspersoonlijkheid, en de verschillende werkgroepen, zowel van het Departement zelf, als deze welke langsheen het Departement door het I.W.O.N.L. zijn betoelaagd, er zich een vruchtbare samenwerking moge ontplooiën.

Ik denk hierbij dan bijzonder op de hogeschool-professoren en hun medewerkers, zoals dit reeds sinds meerdere jaren het geval is, met de andere Rijksstations en de wetenschappelijke werkgroepen van het Departement.

Dit kan alleen ten goede komen aan de verwezenlijking van het doel, waarvoor het Rijksstation en de bijhorende organen werden opgericht, dit wil zeggen, ten dienste te staan vooreerst, dat spreekt vanzelf, van onze eigen zeevisserij maar daarnevens van de gehele zeevisserij, dit wil zeggen van de gehele bevolking.

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE

TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN

INRICHTINGEN

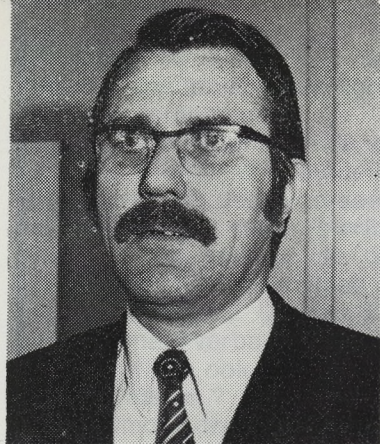
Agent en deponhouder voor de Visserij :

SCHEEPSVERVEN
SIGMA COATINGS

(Bundeling van Pieter Schoen, Varossleau en Vettewinkel)

(7915V)

De rechtzinnige zee

P. HOVART,

**Directeur
Rijksstation
voor
zeevisserij**

De inhuldiging van het nieuw gebouw van het Rijksstation voor Zeevisserij is een gebeurtenis die stof geeft voor een artikel dat verschillende wegen opkan.

Er kan worden geschreven over de activiteiten van het Station sedert zijn oprichting. De toekomstperspectieven inzake wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij kunnen worden belicht. De tekortkomingen kunnen worden blootgelegd. Vingers kunnen worden opgestoken. Succesvolle resultaten kunnen worden bovengehaald. Er kan worden gemijmerd. Er kan worden gedroomd. Er kan worden bezonnen.

Het zouden aldus o.i. eerder „interne” beschouwingen gelden.

Vandaag willen we echter enkele meer „externe” gedachten brengen en wel over de houding van het wetenschappelijk onderzoek t.o.v. maatregelen ter voorkoming van een te sterke uitputting van de visstocks.

Dat de jongste decennio de visserijintensiteit bijzonder sterk is toegenomen en dat de visstocks hierdoor werden aangetast, zal wel praktisch ieder bedrijfsmens toegeven. Feiten zijn feiten, maar dit betekent meteen dat ten aanzien van een belangrijk uitgangspunt, nl. de uiteindelijke vangstmogelijkheden, de dagelijkse ervaring en het studiewerk hand in hand

gaan, zij het dan dat (1) de opvattingen over de grootte-orde of omvang van de overbevissing sterk verschillen en dat (2) vooral omtrent de maatregelen om de overbevissing tegen te gaan de zienswijzen vaak verder uit elkaar liggen.

1. Om de bevissingsgraad van de voornaamste stock uit de gebieden van het Noord-oost Atlantische Visserijconventie te illustreren, kan wellicht best worden verwezen naar een overzicht dat werd opgemaakt door een ad hoc vergadering van wetenschapsmensen die begin dit jaar, te Kopenhagen, in het kader van de I.R.O.Z. bijeen kwam.

Onderstaande tabel geeft een beeld van de toestand van de stocks.

- Voor deze stocks nam de visserijinspanning toe zonder dat evenwel een verhoging van de vangsten werd gerealiseerd. De vangsten per eenheid van inspanning zijn aldus gevoelig gedaald. De volwassen biomassa werd gereduceerd, maar nog niet tot het peil dat het recruitment negatief wordt beïnvloed. De gemiddelde leeftijd van de vis in de vangsten wordt „jonger” en de visserij heeft een stijgend onstabiel karakter omwille van de te grote afhankelijkheid van de reeds gereduceerde leeftijds groepen.
- Voor deze stocks kennen de vangsten een dalend verloop, terwijl het aandeel van de jonge vis in de vangsten stijgt. De volwassen stock biomassa is sterk gedaald; het recruitment daalt eveneens en wordt in toenemende mate wisselvallig. In dergelijke situatie kunnen door enkele opeenvolgende slechte broedjaren de stocks uitgeput geraken.

Deze tabel die weinig schitterende toestanden aantoonst is gesteund op het onderzoek van de verschillende werkgroepen.

(Vervolg op blz. 13)

Ondergeëxploiteerd	Volledig geëxploiteerd	Overgeëxploiteerd		Uitgeput
		Groei-overbevissing (a)	Recruitment overbevissing (b)	
Blauwe wijting	Lodde-Barentssee	Haring-Minch Haring-Keltische Zee Kabeljauw, schelvis en wijting-Noordzee Schol-Noordzee Schelvis-Arctica gebied Koolvisstocks Kabeljauw, schelvis en wijting-West-Schotland Kabeljauw-Ierse Zee Kabeljauw, schelvis, wijting, tong en schol wijting, tong en schol-Kanaal van Bristol Schol en tong-Engels Kanaal	Makreel-Noordzee Haring-Noordzee	Atlanto-Scandische haring
		Kabeljauw-Arctica gebied Tong-Noordzee Kabeljauw-IJsland Schelvis-IJsland		
		Kabeljauw en schelvis-Feroër Tong-Ierse Zee Heekstocks		

REDERS

en VISSERS

koopt

steeds

bij

Uw

coöperatieve

hand

in

hand

Kantoren

Tijdokstraat 34

Zeebrugge

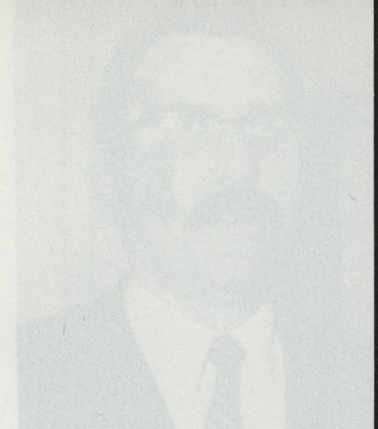
Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92

54 46 56

Na de uren :

Joz. Deroose

Tel. (050) 51 17 40

P. HOVART,
Directeur
Rijksoverheid
voor
Zeevisserij

7893V)

pen die in de schoot van de I.R.O.Z. werkzaam zijn en waarvan voor ons land, de werkgroep „Biologie” van de Commissie T.W.O.Z. deelneemt.

Uitgangspunt van de werkzaamheden van deze groepen zijn z.g. biologische modellen die toelaten de vangsten te voorspellen. Bij deze voorspellingen worden parameters, zoals leeftijdsopbouw, visserijsterfte per leeftijdsgroep, gewicht per leeftijdsgroep, sterkte van de jaarklassen, enz. die door bemonstering in de vismijnen en proefvisserijen worden bekomen, aangewend. Uiteraard zijn dit werkzaamheden die in internationaal verband worden verricht.

Dat kan ook niet anders.

Waarom ?

Omdat de meeste stocks buiten de nationale juridictie vallen en daarenboven door verschillende landen worden bevestigd. Beheersmaatregelen die via internationale organisaties moeten tot stand komen, vereisen dan ook elementen die door uiteenlopende belangengroepen kunnen worden aangevaard. En die elementen tot overreding liggen nergens anders dan in het wetenschappelijk onderzoek.

Dat bij voorspellingen veronderstellingen moeten worden gemaakt en dat de voorspellingen vaak niet volledig uitvallen, is vanzelfsprekend.

Het levend materiaal in de zee is een ingewikkelde materie met veel onbekenden, en één van de belangrijkste onzekerheden die wordt ingewerkt, is het jaarlijks recruitment, m.a.w. de jaarlijkse geboortegolf van jonge vis. Ook vergen de omvang en de betrouwbaarheid van de data veiligheidsmarges. Verder wordt vastgesteld dat de jongste tijd vaak politieke overwegingen worden ingezet, in die zin dat wetenschap en beleid met elkaar sterk verstrengeld geraken. Tenslotte is er de vaststelling dat voor de toekomst „meer-soorten”-modellen zullen moeten worden aangewend, omdat het in de visserij zo is, dat verschillende soorten en verschillende stocks voorkomen en dat interacties en interrelaties tot ingewikkelde problemen leiden.

Met dit alles op de achtergrond begrijpen we dat de vissers en de reders eerder aarzelend tegen de voorspellingen aankijken en vraagtekens stellen. Zij verdenken o.i. de wetenschapsmensen van de zaak te zwart voor te stellen en hebben een groeiend wantrouwen wanneer de resultaten van één of enkele reizen, d.w.z. incidentele resultaten, afsteken tegen de voorspellingen op langere termijn. Het geheel moet overkomen als een onbekende, als een mysterieuze zaak.

We geloven dat op dit vlak de „spanningen” bedrijfs-onderzoek kunnen worden weggewerkt als we stellen dat iedere wetenschapsmens zich bewust is, dat bij de voorspellingen een zekere relativiteit moet in acht worden genomen. We mogen beweren dat, in tegenstelling met wat we vaak in en door het bedrijf horen zeggen, hij zich niet hardnekkig aan de cijfers vastbijt. Hij heeft daarenboven wel de moed en het karakter om zijn vergissingen te bekennen. We zien niet in waarom niet !

Het gaat toch niet om een „zie-je-wel systeem” of „ik heb het altijd gezegd”, wanneer het anders uitvalt. Het gaat om het opnemen van een verantwoordelijkheid in bedrijf en onderzoek om samen te werken voor één gemeenschappelijk doel : het behoud van het bedrijf op korte termijn en het rendabel maken van de visserij op lange termijn. En daartoe is het wetenschappelijk onderzoek o.i. toch de gids.

2. Na het „voorspel”, het bepalen van de grootte-orde of omvang van bevissingsgraad, komen we tot het „spel” zelf, m.a.w. de maatregelen genomen om de overbevissing tegen te gaan.

Er is gebleken dat het moeilijk te bepalen is of, en in hoeverre de reglementeringen van de minimumaansluiting en minimumaanvoerlengte gunstige gevolgen hebben afgeworpen. Het is echter wel waarschijnlijk dat zij geheel of gedeeltelijk door de technische vooruitgang werden teniet gedaan. Andere maatregelen moesten dan ook worden getroffen. En het werd uiteindelijk, na jaren voorbereiding, discussies en

onderhandelingen, een systeem van vangstbeperkingen.

Om verschillende redenen is men in het bedrijf niet zo bijster gelukkig met de quoteringssystemen. Er wordt aangevoerd, dat quoteringssystemen niet waterdicht zijn, dat de controle moeilijk, zometer onmogelijk is, dat de verdeling van de quota gebaseerd is op gegevens van een voorbije periode en dan ook geen rekening houdt met de evolutie van de visserij en met de toekomstige behoeften en mogelijkheden van de visserij en met de toekomstige behoeften en mogelijkheden van de verschillende landen, dat de quota de rendabiliteit van de vloot in gevaar brengen, vermits bij uitputting van bepaalde quota, omschakeling naar andere visgebieden in bepaalde omstandigheden onmogelijk is, of, indien wel mogelijk, hoge kosten met zich brengt, die economisch niet verantwoord zijn, dat er, kortom, met sociale, economische en financiële gevolgen aan de quoteringssystemen verbonden, geen rekening wordt gehouden.

Dit zijn inderdaad argumenten die aanvaardbaar lijken, maar er moet worden bedacht dat de internationale quoteringssystemen tot stand kwamen na veel overleg en na veel besprekingen, waarbij de voor- en nadelen werden afgewogen en waarbij we dan toch het gevoel hebben dat het slecht functioneren van het quoteringssysteem wel eens als een voorwendsel zou kunnen worden aangewend tot het (unilateraal) nemen van andere maatregelen, bv. uitbreiding van voorbehouden visserijzones.

En dan ?

Een alternatief voorstel zou gewoon kunnen zijn het systeem van quoteringen te laten vallen en naar een stelsel van ongebreidelde vrijheid terug te keren.

We geloven niet dat velen daaraan denken. Het ware einde van bepaalde takken van de visserij in het vooruitzicht stellen ; het ware onmiddellijke noden willen lenigen en de uiteindelijke noodzakelijke structurele verbeteringen voorbijgaan.

Zijn er dan de mogelijke aanpassingen of aanvullingen van het quoteringssysteem.

Een mogelijke aanvulling zou kunnen bestaan in een combinatie quotering-netmazenwijziging volgens soort en/of gebied. Hierop zouden we voorlopig enkel willen zeggen dat dergelijke aanpassing ernstig in overweging wordt genomen.

Andere aanpassingen zijn de voorstellen om gebieden te sluiten of zones aan bepaalde scheepstypes voor te behouden, om bepaalde technieken te verbieden en om seizoenale beperkingen op te leggen.

Sommige bedrijfsvertegenwoordigers zien in deze voorstellen gewoonweg een alternatief voor het quoteringssysteem. We betwijfelen of dit alternatieven zijn. We zouden veel eerder schrijven : het gelden aanvullingen die in wetenschappelijke kringen moeten worden bestudeerd en waarvan er toch sommige door België steeds werden verdedigd.

Indien we uiteindelijk eens verder zouden willen kijken, dan komt het ons voor, dat, wanneer een rendabele visserij de doelstelling is, er misschien van een bepaalde te vangen hoeveelheid kan worden vertrokken om dan tot een aanpassing van vloot en techniek, m.a.w. de visserijcapaciteit, over te gaan.

Imperatieven hierbij zijn o.i. :

1) een biologisch rationele exploitatie van de stocks te bepalen door biologisch en technisch onderzoek,

2) een sociaal-economische achtergrond ten aanzien van de tewerkstelling en de behoorlijke beloning van arbeid en kapitaal, en

3) een E.E.G.-structuurbeleid als basis.

Het lijkt ons dus dat een soort planning van doen is, waarbij alle elementen — biologische, economische en sociale — op en met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht.

Aan het bedrijf hierover eens te bezinnen. We hopen stof tot nadenken en gesprek te hebben geleverd. En dat was onze bedoeling bij de inhuldiging van het nieuw gebouw van het Rijksstation voor Zeevisserij. Hopelijk zijn we hierin geslaagd.

ROKERIJ

LA COURONNE

25 ZANDVOORDESTRAAT

8400 — OOSTENDE

HR. 77 OOSTENDE

BTW. 405.248.578

TEL. (059) 70 13 24

TELEX : 81202

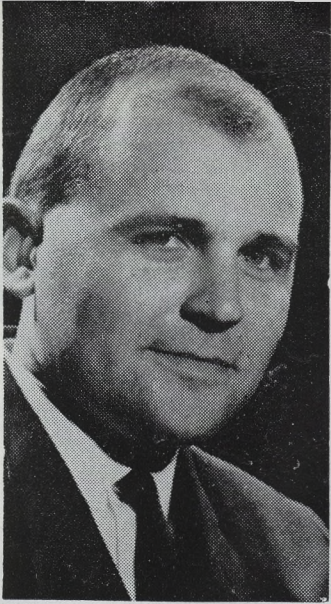
KWALITEITSMERK

VOOR

VERSE en BEWERKTE

VISPRODUKTEN

(7913V)

VISKWALITEIT EN WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

Dr. Ir. W. VYNCKE
Hoofd van de Afdeling
„Biologie en Viskwaliteit”
Rijksstation voor Zeevisserij

In een tijd dat de konsument steeds hogere eisen stelt aan de kwaliteit van de voedingswaren in het algemeen is het wetenschappelijk onderzoek over viskwaliteit zowel voor de produktie, als voor de distributiesektor van enorm belang. Dit aspekt van het wetenschappelijk zeevisserijonderzoek werd dan ook terecht niet over het hoofd gezien. De onderzoekingen worden op het Rijksstation voor Zeevisserij door de werkgroep «Behandeling Vis» van de Commissie T.W.O.Z. uitgevoerd.

Deze werkgroep kreeg als taak na te gaan welke produktie- en

distributieschakels de vis en visserijprodukten doorlopen alvorens de konsument te bereiken en tevens vast te leggen hoe de behandeling van deze produkten in iedere schakel kan verbeterd worden ten einde de kwaliteit van de Belgische vis te verhogen.

Naarmate het onderzoek over de behandeling vorderde, rezen evenwel nieuwe mogelijkheden voor kwaliteitsverbetering en moesten ook nieuwe studieprojecten worden aangesneden.

ORIENTERENDE STUDIES

In de eerste aktiviteitsjaren grepen oriënterende onderzoekingen over de behandeling van vis en schaaldieren (garnalen, kreeftjes) plaats in alle schakels vanaf de vangst tot bij de verkoop aan de konsument.

Het onderzoek over de behandeling aan boord van vissersvaartuigen werd bestudeerd voor bodemvis en pelagische vis en had betrekking op de duur van de reis, de sleep, de behandeling van de vangst aan dek, de vangst in het ruim en het onderhoud van de vaartuigen.

Bij de behandeling van de garnalen aan boord van vissersvaartuigen werden praktisch dezelfde aspekten bestudeerd als voor de vis, met name : de duur van de reis, de sleep, de vangst aan dek, het koken van de garnalen, de behandeling van de vangst na het koken, het bewaren van de gekookte garnalen en het reinigen van het materieel na de vangst.

De behandlungsprocessen van de garnalen aan wal werden geanalyseerd in volgende fasen : aan boord van het vaartuig vóór het lossen en de verkoop, bij het aanvoeren en lossen, bij de verkoop, bij de groot-handel, bij het pellen, en bij het vervoer naar het binnenland.

Deze studie bood de gelegenheid om de problemen met betrekking tot het bederf en het conserveren van de garnalen naar voren te brengen, alsmede de vraagstukken met betrekking tot het mechanisch pellen.

Een belangrijk onderzoek werd eveneens aan de Belgische kreeftjes gewijd.

De studie belichtte o.m. de behandeling van de kreeftjes aan boord n.l. de duur van reis van de vaartuigen, de sleep, de vangst aan dek, de vangst in het ruim, en aan wal, n.l. het lossen en de verkoop, de temperatuur van de kreeftjes in de vismijn en tenslotte het kookproces van de kreeftjes, met in het bijzonder het spoelen, de wijze van koken, de kookfactoren, het stoken van de ketel, het kookwater, de kookduur, de temperatuur van het kookwater, het zoutgehalte, het afkoelen, het sorteren en het bewaren.

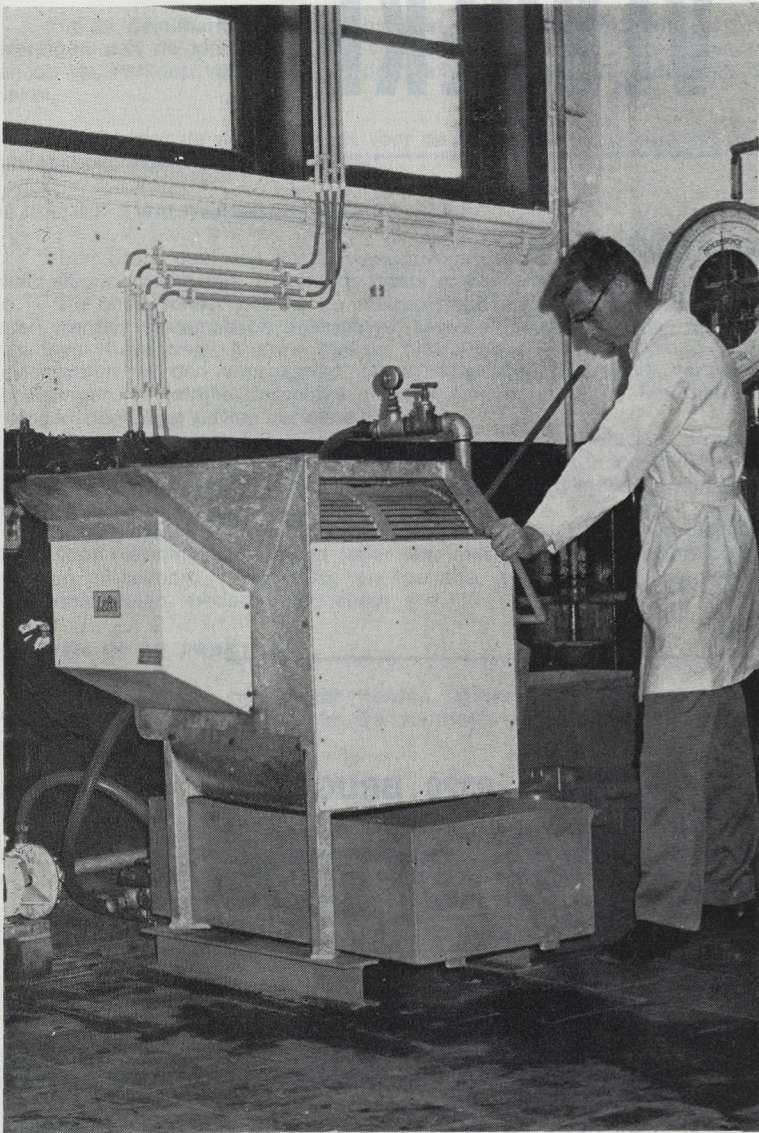
De studie over de behandeling bij het lossen en de verkoop van vis concentreerde zich op de inrichting en het onderhoud van de vismijn, de reglementering met betrekking tot het lossen en de verkoop, de behandlungsprocessen en temperatuurwaarnemingen.

Bij de behandlungsprocessen werden speciaal de werkwijze bij het lossen, de losduur, het lostempo, de losploegen en de af te leggen weg onderzocht, terwijl voor de problematiek van het mechanisch lossen voornamelijk de realisatie in het buitenland (Frankrijk, Nederland, Duitsland en Groot-Brittannië) werden bestudeerd.

De afname.

Het onderzoek in de pakhuizen van de vismijnen aan de kust had in hoofdzaak betrekking op volgende aspekten : de inrichting, de uitrusting en het onderhoud van de pakhuizen, het vervoer van de verkoopplaats naar het pakhuis, de behandelingen van de vis in het pakhuis, n.l. het bewerken, het bewaren, het verpakken en het personeel.

Het temperatuuronderzoek had tot doel de invloed van de temperatuur op de kwalitatieve achteruitgang van de vis na te gaan en liep over een zeer ruim domein, n.l. enerzijds over waarnemingen in het ruim, aan de kade, in de mijn en in de pakhuizen en anderzijds over de temperaturen van de vis zelf op de kade en tijdens het wachten op de verkoop en

Wasproeven op vis

(Vervolg blz. 17)

- Z.14 „De Bounty”
- Z.19 „Sonja”
- Z.27 „Mercurius”
- Z.162 „Van Dyck”
en onlangs de
- N.15 „De Kottens”
en de
O.186
„Shannon”
werden
gezandstraald
en **geschilderd**
door.....

Firma D. VERBEKE

● **SCHEEPS- en BOUWSCHILDERWERKEN**

● **ZANDSTRAALWERKEN**

● **BEHANG en BEVLOERING**

● **KENITEX MUURBEKLEDING met
10 JAAR TOTALE WAARBORG**

WEIDESTRAAT, 346

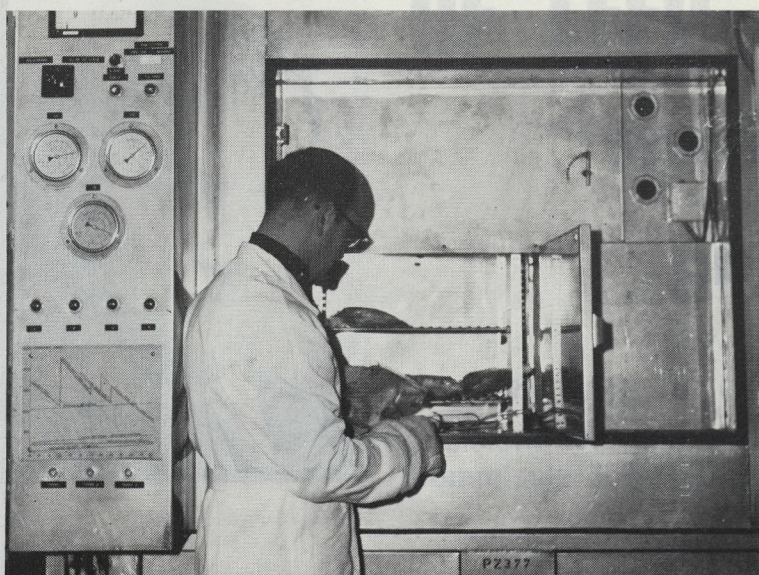
 (050) 35 48 61

8320 BRUGGE 4

REDERS!

Laat uw schip zandstralen, het is een waarborg tegen roestwering en op langere termijn een forse besparing.

(7916V)

Diepvriesproeven in laboratorium

Ook het vervoer van vis werd bestudeerd.

Behalve de algemene studie over de vervoermiddelen en de vervoertechniek, werden speciaal de wijzen van vervoer van vis in België alsmede de vervoeromstandigheden en temperaturen van de vis bij het transport in het onderzoek bekeken.

In de detailhandel tenslotte had het onderzoek betrekking op : de leveringen aan de kleinhandel, het vervoer, de ontvangst en het bewaren van de vis, verkoop van de vis en de inrichting en het onderhoud van de winkel.

Zowel voor de viswinkels, als voor de marktwagens (visventers) konden aanbevelingen worden opgesteld.

OBJEKTIEF KWALITEITSONDERZOEK

Een groot deel van de activiteiten heeft betrekking op het objectief kwaliteitsonderzoek, dat in feite de basis is van alle toegepaste proeven.

De chemische, fysische en microbiologische kwaliteitsbepalingsmethoden werden systematisch bestudeerd. Diverse methoden werden als zeer waardevol bevonden. Andere bleken onbruikbaar te zijn. Diverse versheidsnormen werden voorgesteld. Deze bepalingen zijn vooral nuttig bij betwistingen. In talrijke dergelijke gevallen kon dank zij de laboratoriummethoden doelmatig advies verleend worden.

Ook op het gebied van de biologische kwaliteit werden uitgebreide proeven uitgevoerd. Voor enkele platvissoorten konden biologische normen worden opgesteld. Deze normen worden in de industrie met goed gevolg gebruikt.

In het kader van de dienstverlening aan het bedrijf worden tenslotte voor rekening van derden ieder jaar een groot aantal laboratoriumanalyses uitgevoerd (vetgehalte, eiwitgehalte, vochtgehalte, zoutgehalte, bewaarmiddelen, bederfcomponenten enz.).

PROEVEN IN DE PRAKTIJK

Op vraag van het bedrijf werden talrijke praktische proeven op uiteenlopende domeinen verricht. De voornaamste worden hier kort vermeld.

KISTENVIS

In de loop der jaren werden herhaaldelijk proeven met diverse recipiënten uit hout, geëxpandeerd polystyreen en polythyleen uitgevoerd. De betere kwaliteit van de aan boord in kisten geborgen vis kwam telkens tot uiting. Het mag jammer genoemd worden dat dit systeem in België geen ingang vindt.

BEHANDELING VAN KREEFTJES

Het doel van de proeven was het zoeken naar een aantal factoren die bij het spoelen, koken, verpakken en bewaren van kreeftjes een invloed hebben.

Achtereenvolgens werden bestudeerd : het stomen van kreeftjes en de vergelijking met het gebruikelijk koken in water, de invloed van het zoutgehalte, alsmede het gebruik van zeewater, het bewaren van gekookte en ongekookte kreeftjes, de verpakingsproblemen en het spoel-

len met de aanverwante factoren : temperaturen, spoelwijze, duur en toevoegen van zout.

TEMPERATUURONDERZOEK EN VERPAKKINGSSTUDIE

Uit het onderzoek over de behandeling van de vis is naar voren gekomen dat de temperatuur een belangrijke invloed heeft op de kwaliteit van de vis. Deze invloed werkt echter vooral bij het lossen en de verkoop van de vis in de vismijnen sterk door. Anderzijds staat de verpakking van de vis ook in betrekking tot de kwaliteit.

In dit licht werden proefnemingen uitgevoerd omtrent het afijzen van de vis en het gebruik van andere recipiënten dan tenen benen (nl. plasticen, aluminium en houten kisten). Tevens werden de handelbaarheid, de sterkte en de reinigingsmogelijkheden van de verschillende kisten onderzocht en werden verschillende monsters vis aan kwaliteitsproeven onderworpen. De gunstige invloed van het afijzen van de vis en de superioriteit van plasticen kisten kwam duidelijk tot uiting.

REINIGING EN DESINFECTIE

In de verschillende stadia van de visbewerking, nl. de vangst, het stuwen in het ruim, het lossen, de markt, de verwerking in de pakhuizen, het transport en de verwerking in de kleinhandel en de industrie is de reiniging en de desinfectie van zeer groot belang voor de houdbaarheid van de vis.

Uitgebreide proeven met diverse reinigingsmiddelen en technieken werden uitgevoerd die toelieten praktische aanbevelingen op te stellen.

TRANSPORT

Proefnemingen over het gebruik van met vloeibare stikstof gekoelde vrachtwagens werden ondernomen. Ook de invloed van het snel afkoelen van de vis met koolzuursneeuw vóór het transport werd bestudeerd. Het nut van beide systemen werd duidelijk aangetoond.

GUTTEN VAN VIS

Op zee werden proeven met een gutmachine van Britse makelij uitgevoerd. Verder werd voor kleine rondvis een afzuiginrichting ontworpen. Een analoge kleiner apparaat voor het nareinigen van de buikholte van platvissen werd eveneens op pcnt gesteld. Het is in diverse bedrijven in gebruik.

WASSEN VAN VIS

Een uitgebreide reeks proeven over het wassen van rond- en platvis werd uitgevoerd. Diverse wastechnieken (trommelwasmachine, sproeien spoelinrichtingen) werden uitgetest. Het wassen van vis is uit hygiënisch standpunt belangrijk te noemen.

BESTRALING VAN VIS EN GARNALEN

In samenwerking met het S.C.K. Mol werden bestralingsproeven op schol en garnalen uitgevoerd. Deze beloftevolle techniek zal wellicht in de toekomst met succes kunnen worden toegepast.

DIEPVRIESPROEVEN

Diepvriesvis wint steeds meer aan belangrijkheid. Verschillende proeven werden uitgevoerd waarbij de klassieke diepvriesmethoden (luchtvriezer en platenvriezer) met de nieuwe cryogeentechnieken (diepvriezen met vloeibare stikstof) werden vergeleken. Ook aan verpakking, opslagvoorwaarden en transport word aandacht besteed.

Kwaliteitsproeven op garnalen

Onderlinge Visafslag

0. V. A.

SAMENWERKENDE VENNOOTSCHAP

VISMIJN 70 A, 71, 71 A - OOSTENDE

Stelt zich ten dienste van de reders voor alle
verhandelingen betreffende de visverkoop ter Stedelijke
Vismijn.

Speciale Afdeling voor Sociale aangelegenheden door
zeer bevoegd personeel.

Handelsregister Oostende 16841

**BANK BRUSSEL LAMBERT
Generale Bankmaatschappij
Kredietbank**

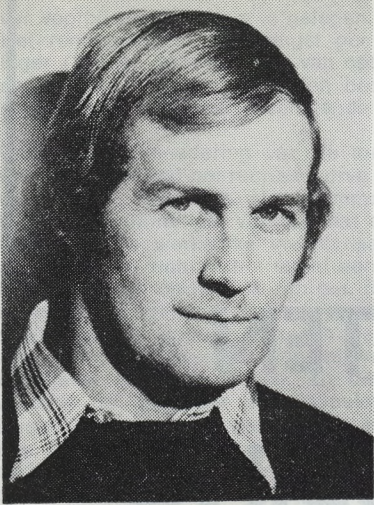
Postrekening nr. 000-0001333-72

Telefoon 70.21.73

B.T.W. 405.303.909

(7894V)

DE LEER VAN DE BIOMASSA'S

door **dhr Ir. R. DE CLERCK,**
Assistent Werkgroep „Biologie”
Commissie T.W.O.Z. (I.W.O.N.L.)

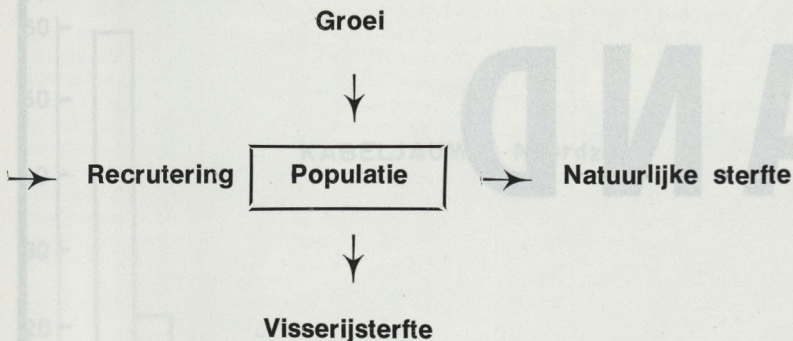
Van het biologische zeevisserijonderzoek mag thans worden gezegd dat het haar kinderschoenen is ontgroeid. Gestart rond de eeuwwisseling namen de visserijbiologen door het georiënteerd karakter van hun werk definitief afstand van de zogenaamde klassifikatiebiologen van de 18e en 19e eeuw. Het zoeken was niet langer gericht op het vinden en determineren van nieuwe visvariëteiten met een schub meer of minder of met een of andere abnormale pigmentatie. Het kwam er op aan het verband visstand en visserij vast te leggen. Visserij werd gekonfronteerd met wetenschappelijk onderzoek. Merkproeven werden afgewerkt, groeisnelheden werden berekend, selectiviteitskurven werden opgesteld, in een woord er werd basismateriaal verzameld. Deze jonge tak van onderzoek is intussen, mede door enkele baanbrekers inzake populatiedynamika in de vijftiger jaren en mede door de mogelijkheden van de computers, tot een volwaardige en volwassen wetenschap ontwikkeld.

Het domein is complex en immens, nl. de biomassa's van de verschillende beviste populaties. De doelstelling is dan ook de numerieke raming te verrichten van de in zee aanwezige visstand, een jaarlijkse volkstelling als het waren.

Een van de grootste struikelblokken bij de vooruitgang van het onderzoek is steeds het onderzoekingsmateriaal zelf geweest, omdat het geen directe waarneming toelaat. De visstand leeft immers in de ondoorzichtige waterkolom tot op de zeebodem, zodat de onderzoeker het uitsluitend van indirecte waarnemingen moet hebben en dit is een van de redenen waarom vele buitenstaanders de twijfel kiezen in plaats van de resultaten van de schattingen zelf. Nochtans worden bij het berekenen van de vangsten op korte en lange termijn heel wat fasen doorlopen die met de dag foutlozer zijn opgebouwd. Een passend voorbeeld hierbij is dat de „North Sea Flatfish Working Group” van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee in 1973 de tongvangsten in de Noordzee van 1973 op 19.312 ton schatte voor een werkelijke vangst van 18.214 ton.

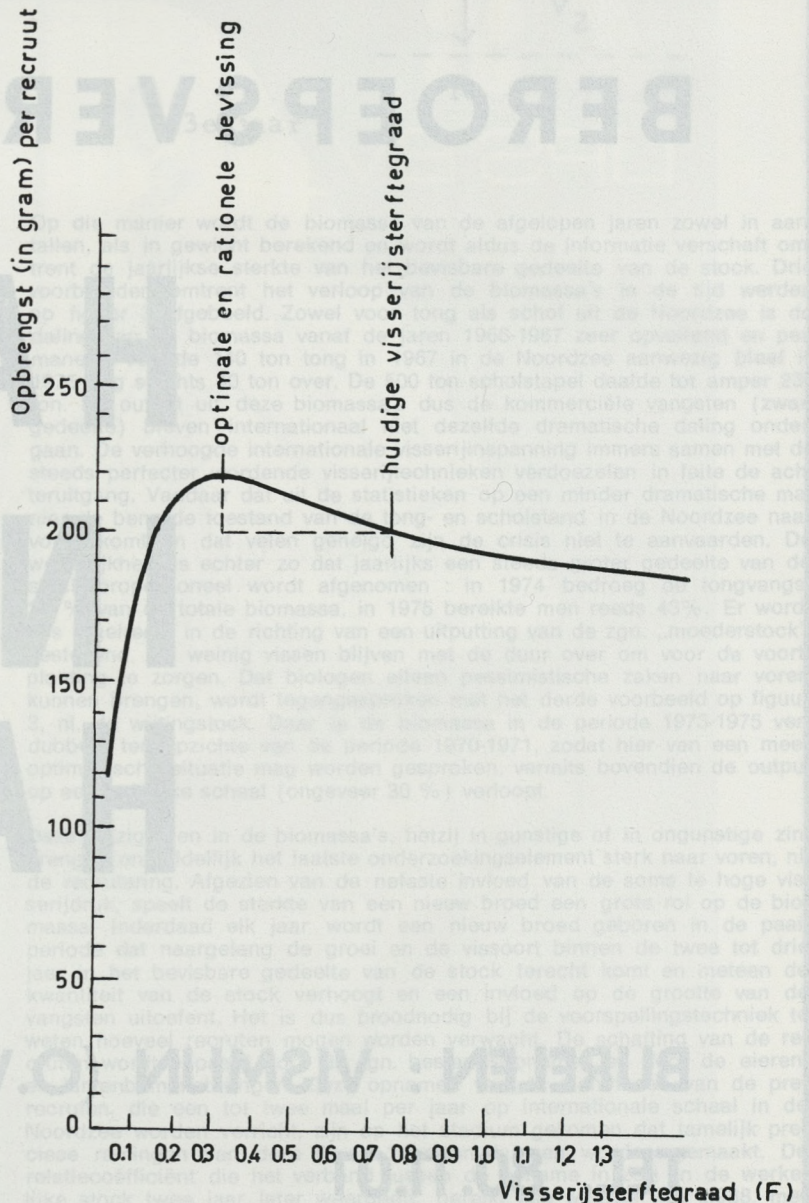
Wat is er zoal nodig om over te gaan tot een vangstvoorspelling?

Het basisprincipe van de populatiedynamika behelst de beschrijving van de veranderingen die zich in een populatie voordoen. Schematisch kunnen de veranderingen als volgt worden voorgesteld:

Door groei (toename in lengte en gewicht) en door rekrutering (inkomende broedjaren) wordt de populatie aangerijkt. Door natuurlijke sterfte en vooral door visserijsterfte (kommerciële vangsten) neemt het gewicht van de populatie af. Het is duidelijk dat een verstoring van deze evenwichtstoestand, bv. door een slechte rekrutering of een te hoge visserijsterfte de populatie in die mate doet dalen dat de stand onrendabel wordt geëxploiteerd. Anderzijds groeit de populatie aan bij het volledig passief blijven van de visserij, bv. gedurende de wereldoorlog of bij het partiële passief blijven in een regime van vangstbepalingen. Om tot een vaststelling te komen van de toestand waarin de populatie verkeert, wordt een zogenaamde opbrengst-per-recrut curve opgesteld. Deze curve, zoals

afgebeeld op figuur 1, geeft de opbrengst in gewicht van een recruit bij elke corresponderende visserijsterftegraad. Het maximum illustreert het punt waarbij de biologisch rationele bevissing voor een bepaalde soort in een bepaald gebied dient te worden bedreven. De toestand van de meeste geëxploiteerde vissoorten is evenwel zo dat de actuele visserijsterftegraad

Figuur 1. — De opbrengst-per-recrut curve voor tong uit de Noordzee

(Vervolg blz. 21)

REDERS en VISSERS, voor uw

SOCIALE LASTEN EN BOEKHOUDING

wendt U in volle vertrouwen tot de

BEROEPSVERENIGING

HAND IN HAND

BURELEN : VISMIJN (O.V.A.) OOSTENDE

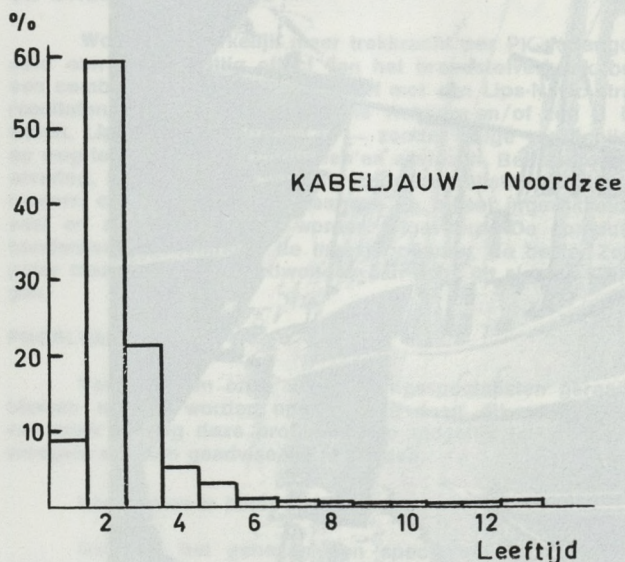
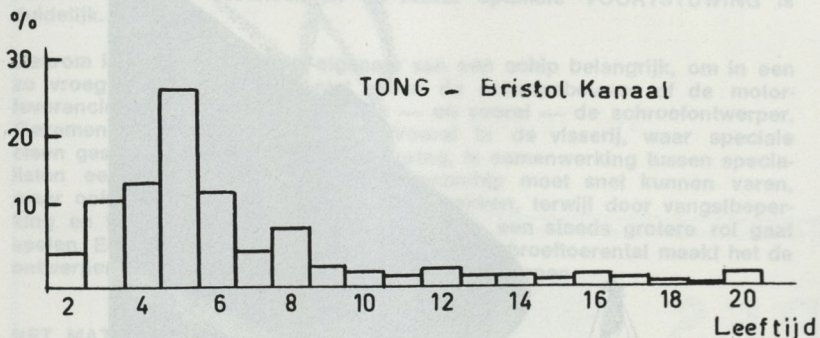
TEL. 80.11.01

(7892V)

ver voorbij dit maximum is gelegen, zoals bv. in het voorbeeld op figuur 1. Het rendement, nl. de vangst per eenheid van inspanning, is bijgevolg lager (200 g) en is dus ver van optimaal (220 g). Na deze diagnose volgt de remedie en deze kan allen bestaan uit een reductie van de visserij-sterftegraad, waarvoor verschillende mogelijkheden bestaan.

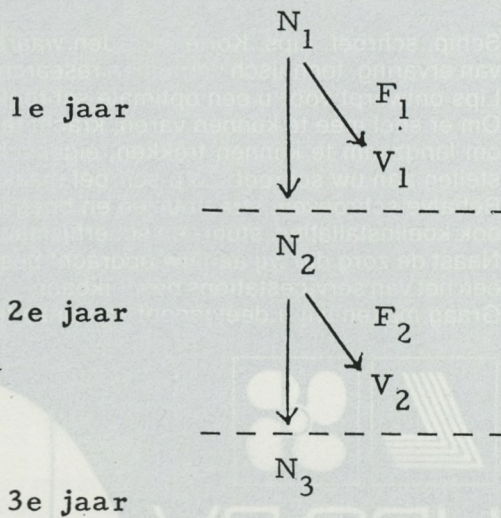
Deze eerste benadering van de toestand van de stock — aan de hand van de opbrengst-per-recruut curve — geeft nog geen beeld van de omvang van de biomassa. Het is immers een statisch model, opgebouwd uit konstante parameters. Vandaar dat de tweede fase van het onderzoek zich richt naar de werkelijke inventarisatie van de visstapels, een soort burgerlijke stand waarbij het totaal aantal vissen in zee wordt geschat. Elementen van onderzoek zijn o.a. de marktmonsteringen en de aanvoerstatistieken. Het eindresultaat is een leeftijdsopbouw van het beviste gedeelte van de populatie in een bepaald jaar. Twee voorbeelden hiervan zijn op figuur 2 weergegeven, nl. voor tong uit het Bristol Kanaal en voor kabeljauw uit de Noordzee. Zij bewijzen o.a. door het grote onderlinge verschil de noodzaak elke populatie afzonderlijk te benaderen. In het Bristol Kanaal is de gemiddelde leeftijd van de tongvangst bijna zes jaar en wordt geput uit een lange leeftijdsreeks van twee tot twintig jaar oude tongen. De konklusie van zo een stock is dan ook een bijna optimaal beviste stock gezien de gelijkmatige en lange reeks van leeftijdsgroepen.

Door de niet te sterke visserijdruk krijgt de tong er de „kans” om door te leven tot een respectabele leeftijd. In de Noordzee kabeljauwstock ligt het anders (figuur 2). Daar is er reeds op een leeftijd van twee jaar meer dan 50 % uit de populatie weggevisst. Vanaf een leeftijd van zes jaar komen praktisch geen belangrijke leeftijdsklassen meer beschikbaar voor de visserij, omdat zij heel eenvoudig reeds grotendeels zijn weggevisst. Met de kennis dat kabeljauw pas vanaf twee jaar volledig geslachtsrijp wordt, volgt onmiddellijk de bedenking dat te weinig kabeljauw wel eens zou „overschieten” om de voortplanting een normaal verloop te laten kennen.

Figuur 2. — De leeftijdsamenstelling van de Belgische vangsten van tong uit het Bristol Kanaal en kabeljauw uit de Noordzee in 1975.

Alhoewel vissen op een dergelijke techniek reeds tot interessante besluitvorming omtrent de toestand van een stock kan leiden, zijn zij nog voor verdere verwerking vatbaar. Inderdaad, door de methode van de virtuele populatie analyse kan men immers een schatting maken van het aantal vissen in zee. Deze methode berust op het principe — voorgesteld op onderstaand schema — dat uit het aantal vissen (N_1) aanwezig in zee in het begin van het jaar een splitsing plaats grijpt in enerzijds een aantal dat dit jaar wordt gevangen (V_1) (door de visserijsterfte F_1) en anderzijds een aantal dat in zee overblijft (N_2). Deze laatste vormen dan ook de beschikbare biomassa in het begin van het tweede jaar, waaruit de visserij een vangst V_2 kan putten, met een overblijvende beschikbare biomassa van N_3 in het begin van het derde jaar. De virtuele populatie — steunende op dit principe — laat aldus toe aan de hand van de bekende V_1 , V_2 en de geschatte F_1 en F_2 de aantallen vissen aanwezig het begin van elk jaar, te schatten.

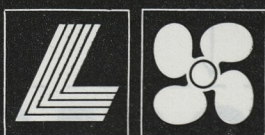
Op die manier wordt de biomassa van de afgelopen jaren zowel in aantallen, als in gewicht berekend en wordt aldus de informatie verschaft omtrent de jaarlijkse sterkte van het bevisbare gedeelte van de stock. Drie voorbeelden omtrent het verloop van de biomassa's in de tijd werden op figuur 3 afgebeeld. Zowel voor tong als schol uit de Noordzee is de daling van de biomassa vanaf de jaren 1966-1967 zeer opvallend en permanent. Van de 140 ton tong in 1967 in de Noordzee aanwezig bleef in 1975 nog slechts 40 ton over. De 500 ton scholstapel daalde tot amper 230 ton. De output uit deze biomassa's dus de commerciële vangsten (zwart gedeelte) bleven internationaal niet dezelfde dramatische daling ondergaan. De verhoogde internationale visserijinspanning immers samen met de steeds perfectter wordende visserijtechnieken verdoezelen in feite de achteruitgang. Vandaar dat uit de statistieken op een minder dramatische manier de benarde toestand van de tong- en scholstand in de Noordzee naar voren komt en dat velen geneigd zijn de crisis niet te aanvaarden. De werkelijkheid is echter zo dat jaarlijks een steeds groter gedeelte van de stock proportioneel wordt afgenomen : in 1974 bedroeg de tongvangst 24 % van de totale biomassa, in 1975 bereikte men reeds 43%. Er wordt dus regelrecht in de richting van een uitputting van de zgn. „moederstock” gestevend. Te weinig vissen blijven met de duur over om voor de voortplanting te zorgen. Dat biologen alleen pessimistische zaken naar voren kunnen brengen, wordt tegengesproken met het derde voorbeeld op figuur 3, nl. de wijtingstock. Daar is de biomassa in de periode 1973-1975 verdubbeld ten opzichte van de periode 1970-1971, zodat hier van een meer optimistische situatie mag worden gesproken, vermits bovendien de output op een redelijke schaal (ongeveer 30 %) verloopt.

Deze wijzigingen in de biomassa's, hetzij in gunstige of in ongunstige zin, brengen onmiddellijk het laatste onderzoekselement sterk naar voren, nl. de recruitering. Afgezien van de nefaste invloed van de soms te hoge visserijdruk, speelt de sterkte van een nieuw broed een grote rol op de biomassa. Inderdaad elk jaar wordt een nieuw broed geboren in de paarijperiode dat naargelang de groei en de vissoort binnen de twee tot drie jaar in het bevisbare gedeelte van de stock terecht komt en meteen de kwantiteit van de stock verhoogt en een invloed op de grootte van de vangsten uitoefent. Het is dus broodnodig bij de voorspellingstechniek te weten hoeveel recruten mogen worden verwacht. De schatting van de recruten wordt bepaald door de zgn. bestandsopnamen en door de eieren- en larvenbemonsteringen. Deze opnamen van de dichtheden van de pre-recruten, die een tot twee maal per jaar op internationale schaal in de Noordzee worden verricht, zijn op het stadium gekomen dat tamelijk preciese ramingen van deze 0- en 1-jarigen kunnen worden gemaakt. De relatiecoëfficiënt die het verband tussen de opname in zee en de werkelijke stock twee jaar later weergeeft, bereikt een waarde van 0,988, met andere woorden een zeer minieme fout. Zo kunnen wij reeds met zekerheid vooropstellen dat bv. het broedjaar van tong in de Noordzee onge-

(Vervolg blz. 25)

Schip, schroef, Lips: ze hóren bij elkaar!

Schip, schroef, Lips. Korte woorden, waarachter een wereld van ervaring, technisch vernuft en research schuil gaat. Lips ontwerpt voor u een optimale schroef, berekend voor zijn taak. Om er snel mee te kunnen varen, kracht te ontwikkelen, om langzaam te kunnen trekken, eigenschappen die hoge eisen stellen aan uw schroef. Zo'n schroef maakt Lips. Exact. Maatvast. Behalve schroeven, straalbuizen en boegschroeven levert Lips ook koelinstallaties, stuur- en scherfijsmachines. Naast de zorg die wij aan uw opdracht besteden is dag en nacht een net van servicestations beschikbaar. Graag maken wij u deelgenoot van onze technische voorsprong!

LIPS BV

Drunen
Telefoon 04163 - 8115
Telex 50164 Lips NL

Reparatiewerkplaats voor België: Lips N.V. - Kerkstraat 46 - Burcht (Antwerpen) -
Telefoon (031) 527342

De voortstuwing van vissersschepen

DE SCHROEF

Jammergenoeg komt het nog te veel voor, dat bij het plaatsen van een nieuwe motor, bij ombouw, ja zelfs bij de bestelling van een nieuw schip, de schroef het laatste is waar men aan denkt; 't ding wordt zo'n beetje als sluitstuk van de voortstuwing beschouwd.

Dit is inderdaad «jammer», want als alles al vastligt — zoals de scheepsafmetingen, het vermogen, de reductie en dus het toerental — dan kan de ontwerper van de schroef geen kant meer uit. Hij kan dan alleen nog maar met deze vastgestelde — en misschien zelfs wel ongunstige — factoren werken om aan de hand hiervan een nog zo goed mogelijke schroef te maken. Dat dit dan niet altijd — en in zulke gevallen meestal NIET — resulteert in de meest optimale VOORTSTUWING is duidelijk.

Daarom is het voor de reder-eigenaar van een schip belangrijk, om in een zo vroeg mogelijk stadium niet alleen de scheepsbouwer of de motorleverancier te raadplegen, maar óók — en vooral — de schroefontwerper. Gezamenlijk komt men het verst. Vooral in de visserij, waar speciale eisen gesteld worden aan de voortstuwing, is samenwerking tussen specialisten een vereiste. Immers, een vissersschip moet snel kunnen varen, maar ook stevig aan de netten kunnen trekken, terwijl door vangstbeperking en hoge brandstofkosten, de ekonomie een steeds grotere rol gaat spelen. Een juist gekozen motorvermogen en schroeftoerental maakt het de ontwerper mogelijk een optimale schroef te ontwerpen.

HET MATERIAAL

Ook bij de materiaalkeuze voor de schroef kunnen specialisten U goed adviseren. Het unieke metaalkundig laboratorium van Lips garandeert een niet te evenaren materiaalkwaliteit. Het — wereldbekende — LipsCUNIALbrons is de oplossing voor alle interingsproblemen door corrosie. Ook dit heeft een belangrijk economisch aspect, want behalve een langere levensduur van de schroef, blijft deze ook glad van oppervlak, waardoor het voortstuwingsrendement niet achteruit gaat.

DE STRAALBUIS

Wordt aanmerkelijk meer trekkracht per PK verlangd, hetgeen uiteraard een groter nuttig effect van het brandstofverbruik betekent, dan zal een combinatie van een Lipschroef met een Lips-Navic straalbuis optimale resultaten leveren. Denkt U in die richting en/of zou U iets meer willen weten, Lips is gaarne bereid U — zonder enige verplichting Uwerzijds — op weg te helpen met informatie en adviezen. Behalve over een jarenlange ervaring, beschikken de voortstuwings-specialisten van Lips over een ultramodern computercentrum, waarmee de meest ingewikkelde berekeningen snel en accuraat kunnen worden uitgevoerd. De computer kiest n.l. uit honderden berekeningen de meest optimale, de beste. Zonder deze computer maakt men noodgedwongen een keus uit slechts ENKELE berekeningen.

PROBLEMEN

Vaak worden onze voortstuwings-specialisten geraadpleegd als problemen moeten worden opgelost. Zij doen dit graag, doch het lijkt ons van meer belang deze problemen zo mogelijk te voorkomen, door in het vroegste stadium geadviseerd te worden.

Vorkomen is beter dan genezen.

Dat ook het genezen een specialiteit is, bewijzen de reparatie-service-stations die 24 uur per dag klaarstaan, om eventueel beschadigde schroeven in zeer korte tijd op vakkundige wijze weer in staat van nieuw te brengen. Zodat U weer kunt gaan varen. En goed varen. Daar gaat 't om.

n.v. BELIARD MURDOCH

THE LEADING SHIPYARD FOR

Fishing
Dredging
Towing
Shiprepairing
Industrial engineering

YARD AT ANTWERP

Kattendijkdok Westkaai 21
Telephone : (031) 31 36 00
Telex : Antwerp 31.216

YARD AT OSTEND

Sloepenstraat 1
Telephone : (059) 70 48 01
Telex : Belmu 81.212

(7901V)

- Oliedruk omkeerkoppelingen zonder en met vertraging
- Onder alle omstandigheden betrouwbare kwaliteitsprodukten gebaseerd op een meer dan 60-jarige ervaring.

Agente voor de Belgische Visserij :

B. V. BREVO

S. V. S C A P

Amsterdam. N.

Werkhuizen :

Telefoon 36.87.65 (4 lijnen)

Ed. Anseelelaan Oostende

Telex 12539

Tel. 70.87.79

Telegrammen Brevo-Amsterdam

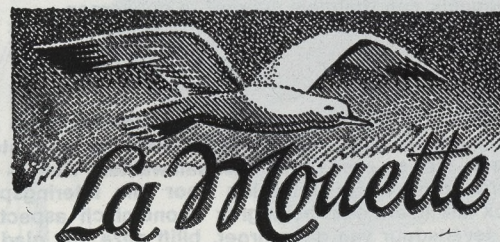
Burelen :

H. Baelskaai 27, Oostende

Tel. 70.29.51 - 70.09.31 - 70.09.32

(7899V)

**OSTEND STORES
& ROPEWORKS**

Gedeponoord merk :

HENDRIK BAELSKAAI 12, 8400 - OOSTENDE

Burelen en Administratie :

Fabriek : Oudenburgsteenweg 31

Tel : (059) 70.55.81 (5 lijnen)

Telex : 810.28

Tel. (059) 70.15.42

Telegramadres : PEFLOS - Oostende

(059) 70.14.41

(059) 70.70.33

HARDE VEZELSPINNERIJ SISAL, MANILA EN SYNTHETISCHE GRONDSTOFFEN

MECHANISCHE FABRICAGE VAN AFSCHERM- EN VEILIGHEIDSNETTEN

NYLON, POLYETHYLENE, POLYPROPYLENE GARENS, TOUWWERK en NETTEN

SPECIALITEITEN

VOOR DE ZEEVISSERIJ :

Manila, sisal, nylon, polyethylene
en polypropylene trawltwine

Touwwerk

Alle soorten netten

Staaldraad

Alle visserijgereedschap

VOOR DE LANDBOUW :

Sisal bindgaren

Pick-up garens

SPORT :

Allerlei netten

VOOR DE NIJVERHEID :

Inpakgarens in sisal
en polypropylene

TAPIJTEN

(VIGRT)

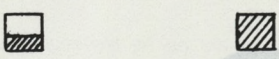
(7898V)

(Vervolg van blz. 21)

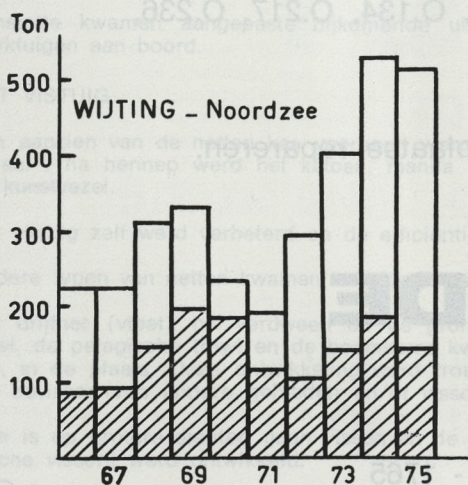
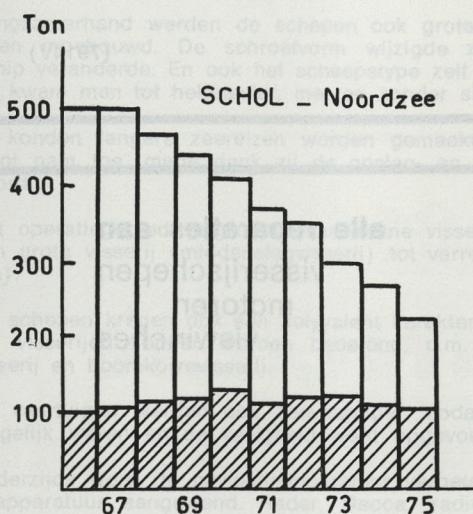
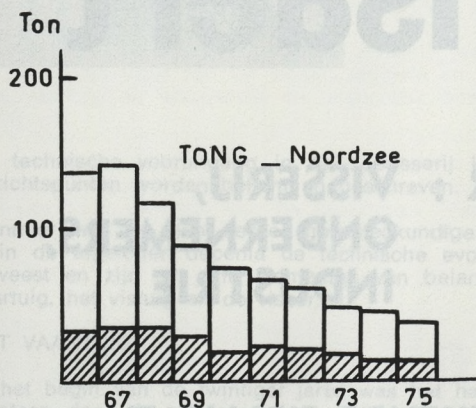
veer 90 miljoen stuks aan de biomassa zal toevoegen en het broedjaar 1974 ongeveer 40 miljoen stuks. Deze getallen lijken misschien hoog op het eerste gezicht, maar betekenen in feite zwakke broedjaren als men bv. denkt aan de sterke jaarklasse 1963 met ongeveer 500 miljoen stuks tongen.

Door de kennis van de kwantiteit van de biomassa en van de inkomende recruta worden aldus vangstvoorspellingen uitgevoerd en voor alle duidelijke

lijkeheid werd een voorbeeld gekozen, nl. de tongvoorspelling in de Noordzee (tabel 1). Deze vangstvoorspelling berekent in de eerste plaats de beschikbare biomassa, bv. op 1 januari 1977 die 35.318 ton — aanwezig in de Noordzee — bedraagt. Van deze 35.318 ton kunnen de vangsten worden berekend afhankelijk van de visserijdruk (F uit bovenstaand schema). Vindt er in 1977 geen visserij plaats op tong (F: 0), dan is de vangst ook nihil. Stijgt de visserijsterftegraad dan is er ook een stijgende serie van mogelijke vangsten te verwachten tot bv. 18.373 ton bij een F van 1. Op dit ogenblik is de visserijsterftegraad voor tong 0,8, zodat, wanneer in 1977 dezelfde visserijdruk wordt uitgeoefend als thans, een vangst van 16.277 ton mag worden verwacht. Maar, in de kolom uiterst rechts wordt de korresponderende stijging of daling van de biomassa weergegeven en daaruit blijkt dat dan de stock met 33 % verder achteruitgaat. Verminderen wij bv. de visserijdruk tot F: 0,3 dan wordt slechts 6.983 ton gevangen in 1977, maar verdubbelt de biomassa (102 %). Er kan dus een reserve aangelegd worden van de stock voor de volgende jaren en dat is het juist wat de vangstkwotering volgens de visserijbiologen kan bereiken.

 biomassa vangsten

Figuur 3. — De biomassa en korresponderende internationale vangsten van tong, schol en wijting uit de Noordzee (1968-1975)

Tabel 1. — De vangst en biomassa van tong uit de Noordzee in 1977

Visserijsterftegraad (F)	Vangst in ton	Biomassa in ton	Winsten of verliezen van de biomassa op lange termijn
0.0	0	35.318	+ 483 %
0.1	2.505		+ 296 %
0.2	4.828		+ 179 %
(optimale bevissing) 0.3	6.983		+ 102 %
0.4	8.984		+ 53 %
0.5	10.843		+ 18 %
0.6	12.572		— 4 %
0.7	14.180		— 21 %
0.8	16.277		— 33 %
0.9	17.072		— 43 %
1.0	18.373		— 50 %

Bovenstaande summier beschrijvingen hebben hopelijk een betere omlinng van het werk, de technieken en de doelstellingen van het biologisch visserijonderzoek weergegeven. Het is duidelijk dat bij de analyse van een visstand niet een enkele methode wordt gebruikt om dan als een conditio sine qua non te worden aangewend om het sein op rood of op groen te zetten. Talloze secundaire technieken en methoden zijn nog beschikbaar als een soort tegenexpertise. Wij dachten dat het voldoende was de hoofdtechnieken illustratief en bevattelijk voor te stellen, voornamelijk aan de hand van extreme en voor iedereen duidelijke gevallen.

Tenslotte nog dit. De visserijbiologen geven, zoals in de bovenstaande tabel, de mogelijke vangsten weer in verhouding tot de korresponderende visserijdruk. Daarbij wordt de winst of het verlies op lange termijn in de biomassa aangegeven. Het is een beeld waarbij de keuze voor de toekomst van een populatie wordt beschreven en waarvoor door de beleidsmensen kan of moet worden gekozen.

VOEGWERKEN

**Georges
Deryckere - Syoen**

Ieperstraat 64 - 8690 MOORSLEDE
Tel. (051) 77 75 25

(79107)

Staaldraadtouwwerken van Baasrode Van Praet-Dansaert

ALLE KABELS VAN EERSTE KWALITEIT VOOR : **VISSERIJ,
ONDERNEMERS,
INDUSTRIE**

SEDERT VELE JAREN LEVERANCIER VAN DE MEEST BEKENDE FIRMAS EN
ALDAAR OOK TE VERKRIJGEN – Tel. (052) 33 24 66

(7914V)

Hoofdvertegenwoordiger
„INDUSTRIE”
dieselmotoren

SPECIALITEIT
verbouwing van
viskotters voor
de pelagische- en
semi-pelagische visserij
Reeds verbouwd
O.236 - O.334

alle reparaties aan
visserijschepen
motoren
viswinches

REDERS,

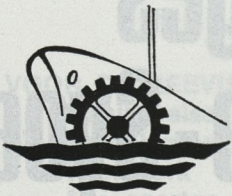
Bedrijfszekerheid ; kracht en zuinigheid zijn kenmerkend,

vraag het de reders met „INDUSTRIE”-motoren : O.128, O.129, O.134, O.217, O.236,
O.275, Z.16, Z.27, Z.183, Z.196, Z.331, Z.431.

We maken U gaarne vrijblijvend offerte.

Wij staan met een snelle service dag en nacht voor U klaar.

Wij leveren U goed en snel werk en kunnen desgewenst ter plaatse repareren.

**MACHINEFABRIEK
VAN DE SANDE**

**BRESKENS
NEDERLAND**

TELEFOON (1172) - 1765

NA 16.30 uur 1569 - 1590

(7902V)

HET JAGERSINSTINKT EN DE TOEKOMST

door Ir. G.C. VANDEN BROUCKE

Assistent Werkgroep
„Techniek in de Zeevisserij”
Commissie T.W.O.Z.

De technische vooruitgang in de zeevisserij kan van uit verschillende gezichtspunten worden belicht en beschreven.

Wanneer we van een eerder geschiedkundige benadering uitgaan, dan is in de afgelopen decenia de technische evolutie bijzonder dynamisch geweest en zijn o.i. drie elementen van belang te beschrijven, nl. het vaartuig, het vistuig en de visser.

HET VAARTUIG

In het begin van de twintiger jaren was het havenbeeld in onze vissersplaatsen door de zeilvisserssloep beheerst. In de dertiger jaren was de dieselmotor in de kleine en middenslagvisserij ingeburgerd en enkele jaren na de tweede wereldoorlog zou hij ook de stoommachine aan boord van de grote treilers vervangen.

Langzamerhand werden de schepen ook groter en werden sterkere motoren ingebouwd. De schroefvorm wijzigde zich. De indeling van het schip veranderde. En ook het scheepstype zelf werd anders : van zijtrawler kwam men tot hektrawler, met en zonder slipway.

Er konden langere zeezeuren worden gemaakt en de mobiliteit van de vloot nam toe, mede dank zij de opslag- en verwerkingsinstallaties aan boord.

Het operatiegebied vergrootte. Van kleine visserij (kustvisserij) werd het een grote visserij (middenslagvisserij) tot verre visserij (afgelegen wateren).

De schepen kregen ook een polyvalent karakter, d.w.z. verschillende soorten visserijen konden worden beoefend, o.m. bodemvisserij, pelagische visserij en boomkorrevisserij.

De vaartuigen werden ook zeevaardiger, zodat meer vis- en zeedagen mogelijk waren en de veiligheid werd opgevoerd.

Anderzijds werd de navigatieapparatuur verbeterd en werd fijnere detectieapparatuur aangewend. Radar, Decca, radio- en ontvangstinstallatie, echolood, sonar, netsonden en multinetsonden enz. werden "gebruikelijk" apparatuur.

Tenslotte kwamen aangepaste bijkomende uitrusting of moderne hulpwerktuigen aan boord.

HET VISTUIG

Ten aanzien van de netten kan vooreerst worden verwezen naar het materiaal : na hennep werd het katoen, manila en sisal en in 1950 kwam de kunstvezel.

Het vistuig zelf werd verbeterd en de efficiëntie werd opgevoerd.

Andere typen van netten kwamen in gebruik en andere vistechnieken.

Het drijfnet (vleet) bv. verdween en de grondtrawl, de semipelagische trawl, de pelagische trawl en de boomkorre kwamen, met allerlei innovaties, in de plaats. Deze ontwikkeling werd trouwens mede bepaald door het bevissen van andere gebieden en/of vissoorten.

Men is op grotere diepten gaan vissen en de tijd staat niet stil de elektrische visserij werd ontwikkeld.

Anderzijds werd ook de optuiging aangepast en verbeterd.

Oudere of verouderde werkmethodes werden vervangen en met het oog op het verlichten van de arbeid aan boord werd bv. de mechanisering bij

het vieren en winden van de trawl nagestreefd, werd apparatuur voor het srteren, wassen en gutten van de ivs ingevoerd en werden de transport naar en de oplag in het ruim efficiënter opgevat.

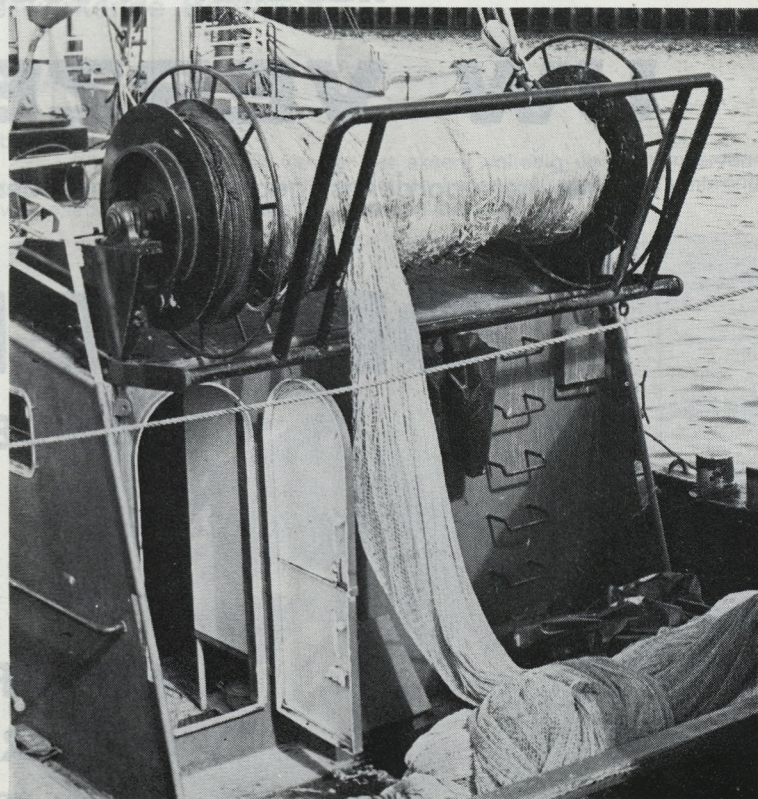
DE VISSER

Deze schets in een notedop weergegeven, is voor een bedrijfsvak als de zeevisserij merkwaardig.

Door deze evolutie heen, is er echter een zaak die ongewijzigd is gebleven : de visserij is nog steeds een natuurbedrijf, het is een jacht op vis. En bij die jacht is het zo dat de visser een grote rol speelt. Zijn kennis inzicht, ervaring en... jachtinstinct maken het succes van de reis.

Kennis, inzicht en ervaring worden bijgebracht door opleiding, permanente vorming en onderzoek. Dit laatste heeft de werkgroep "Techniek in de Zeevisserij van de Commissie T.W.O.Z. steeds als een van de voornaamste doelstellingen in het programma beschouwd.

Het zou ons te ver leiden de talrijke realisaties inzake technisch onderzoek van de Commissie T.W.O.Z. te schetsen. De meeste bedrijfsgenoten zijn er van op de hoogte. En overigens, als de doorstroming van de resultaten vaak moeilijk verliep, is het toch zo dat de vooruitgang steeds werd nagestreefd in het belang van de visserij.

Netrol

(Vervolg op blz. 3)
(Vervolg blz. 29)

ALLE BUNKERMATERIAAL :

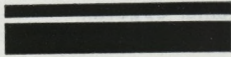
GASOIL,

MARINE FUELS,

OLIËN en VETTEN

AVIA

ROSSEEL n.v.

L. Coiseaukaai 21

BRUGGE - HAVEN

☎ (050) 33.99.14 (5 lijnen)

Telex 81 332

Vertegenwoordiger voor de Kuststreek :

Herman FAICT
Steenhovenstraat 28, BREDENE

☎ (059) 70.56.76

(7897V)

REDERS, VISSERS, HANDELAARS

UW VERZEKERINGEN

worden het voordeligst geplaatst en het best gediend bij de P.V.B.A.

DE ZEEKUST

H. BAELSKADE 30 OOSTENDE

BURGERLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID, BRAND, ONGEVALLEN, LEVEN, FAMILIALE,
T.V., AUTO, ENZ...

BEHEER : P. VANDENBERGHE

ZAAKVOORDER : BILLIAU LEO

Tel. : 70 16 89

(7900V)

(vervolg van blz. 27)

Het jagersinstinct is een drang en een eigenschap waar het vaak om te doen is en waaromtrent de spreuk "de beste stuurman staan aan wal" dikwijls op de voorgrond komt.

O.i. klampt men zich toch wel eens vast aan traditionele zekerheden, schijnzekerheden en vanzelfsprekendheden die allesbehalve vanzelfsprekend zijn. Kan het niet uitlopen op het begrip inzet en inspanning op een werkingsgave van de mens om zich te vervolmaken. Zelfs zonder bibliotheekwerk, omdat gewoon de tijd ontbreekt en andere wegen moeten worden opgegaan.

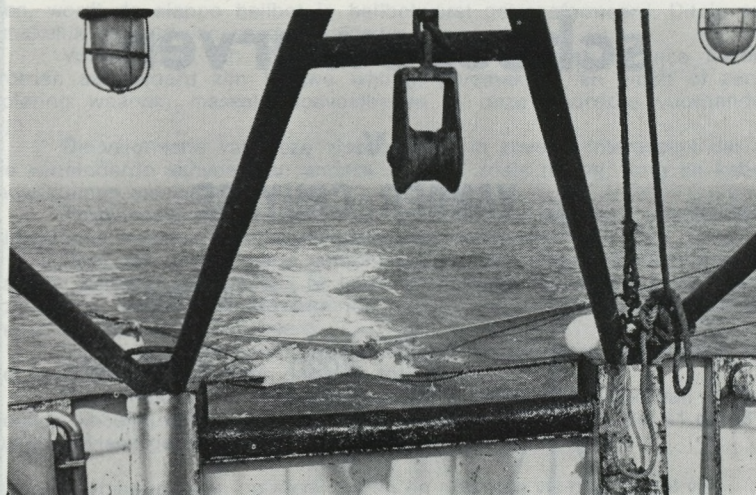
Op deze achtergrond mag de vraag worden gesteld of de visser de centrale figuur in het vangstproces zal blijven.

We zijn wellicht nog ver van de automatisering van de visserij, van het gebruik van computers enz. maar de middelen directe observatie over het gedragspatron van de vis en de relatie ervan tot het vistuig nemen toe.

Het loopt o.i. uit op een "gerichte visserij", waarbij een combinatie van de elementen inzet van de visser, efficiënt en rationeel gebruik van vistuig, vaartuig en apparatuur en onderzoek moet kunnen worden gerealiseerd.

In deze optiek spelen dan een rol; het doorgeven van informatie, het creëren van overleg, menselijk en technisch, onder de vissers, het bijwonen van vergaderingen van de werkgroep "Techniek in de Zeevisserij", het uitdiepen van de buitenlandse ervaringen en het overplanten en aan-

passen ervan voor de Belgische visserij en de reële konfrontatie met nieuwe mogelijkheden. Grootvaders principes met "zijn" net en vistuig, techniek en taktiek moeten o.i. worden "gericht" naar een modern visserijbeheer, omdat dit "technisch" gezien de meeste kansen tot een rendabele visserij inhoudt.

Proeven met semipelagisch net

De valorisatie van vis

Ir. D. DECLERCK,
assistent werkgroep „Visverwerkende Bedrijven”
„Voorverpakking vis”
Kommissie T.W.O.Z. (I.W.O.N.N.L.)

Het is niet de bedoeling in deze bijdrage ingewikkelde technieken te omschrijven die er toe kunnen leiden vis te valoriseren, maar aan de hand van enkele voorbeelden duidelijk te maken wat valorisatie van vis betekent en aan te tonen dat de valorisatie de visserij en de verwerkingssector vooruit kan helpen.

Bij de valorisatie van zeeproducten wordt vooreerst een verbetering van de handelings- en bewerkingsprocessen, die een rol spelen in de transformatie van vis, nagestreefd. Meestal kan de valorisatie in verband worden gebracht met de vooruitgang die op het gebied van de conservering wordt geboekt. Hierbij speelt de aanvankskwaliteit een zeer voorname rol, zodat bij een vakkundige behandeling van de vangst, reeds aan boord van het vaartuig, aan valorisatie kan worden gedaan.

Het valorisatieonderzoek beoogt verder de verwerking van visafval en van moeilijk te commercialiseren vissoorten of vissen met onvoldoende biologische kwaliteiten.

Een zekere Wilhem Beukelins afkomstig van het vergane Biervliet had reeds in het begin van de 14e eeuw het geheim gevonden om haring in tonnen te zouten. Hierdoor werd het mogelijk de handel in haring over gans Europa uit te breiden en had hij meteen tot de valorisatie van vis bijgedragen.

Historisch is het zouten bedoeld als conservatiemethode en is daarom nu nog in vele delen van de wereld van groot belang. Naast de bederfwerende eigenschappen van het zouten brengt het ook, langs chemische en enzymatische processen, organoleptische veranderingen teweeg. Het zouten als conservatiemethode heeft in de industrielanden aan belang verloren, maar heeft toch een zekere plaats behouden omwille van de typische smaak- en consistentie veranderingen die het zouten met zich meebrengt.

Naast het zouten van vis had men reeds veel vroeger ontdekt dat het bederf van door jacht en visserij verkregen dierlijke levensmiddelen sterk kan worden vertraagd door ze geruime tijd met behulp van wind en zon of boven het houtvuur te laten drogen. Deze oeroude manier van drogen en roken is in vele gebieden nog in voege en is een industrie van

betekenis gebleven.

Bij het drogen van vis ligt het aksent volledig op de conservering, terwijl bij het roken van de vis zowel de conservering als het aanbrengen van specifieke smaakeigenschappen van belang zijn.

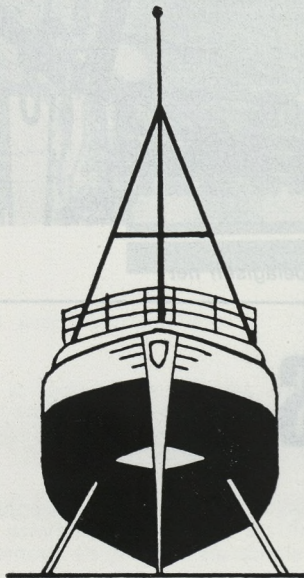

Mikrobiologisch onderzoek

(Vervolg op blz. 31)

West-Vlaamse scheepswerven

N.V.
A. VANDER CRUYSSÉ

LEGEWEG,
8020 OOSTKAMP

TEL. 050/33.33.60
PRIV. 050/31.34.42

**NIEUWBOUW
VISKOTTERS**

(7903V)

p.v.b.a. **STOKOTA**

KAAIWEG 4 — MOERZEKE
☎ (052) 47.86.01

- * Boven- en ondergrondse
OPSLAGTANKS
voor alle vloeistoffen
- * Transporttanks
- * Pijplijdingen

(7926V)

**REDERS,
LEEST UW
VAKBLAD**

P.V.B.A. **A. TILLEMÁN** en **ZOON**

ALGEMENE BOUWWERKEN

PROCESSIONSTRAAT 33

8250 EERNEGEM - Tel. 059/299205

(7904V)

De technieken van het zouten, drogen en roken waren in het verleden moeilijk te controleren processen.

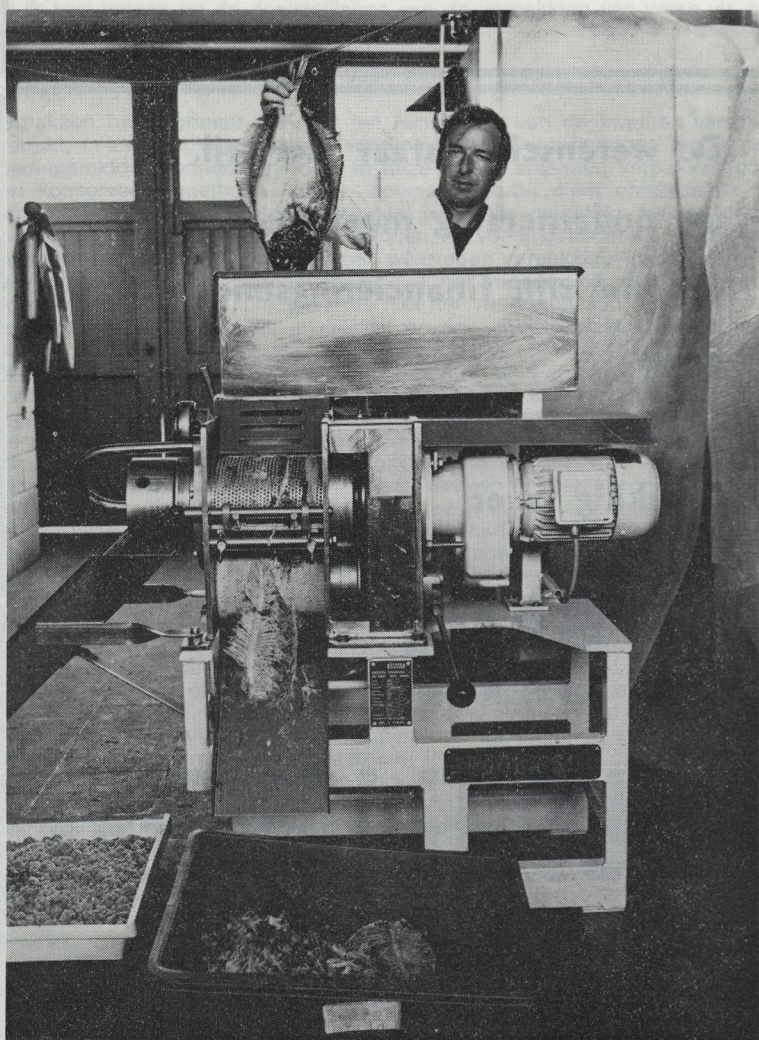
Bij de opkomst van de technologie werden deze technieken gemechaniseerd. Ook onderging de kwaliteit van de bewerkte producten door het zich wijzigend distributie- en consumptiepatroon ingrijpende veranderingen. Onder de voornaamste technologische wijzigingen die in het recent verleden tot de valorisatie van vis hebben bijgedragen kunnen worden vermeld:

— DE VERVANGING VAN HET ZOUTEN als konservatiemethode door het diepvriezen. Het belang dat het diepvriezen voor het produkt vis heeft neemt voortdurend toe. De vis wordt tot nu toe voornamelijk aan wal ingevoren, maar het aandeel dat de op zee bevroren vis inneemt groeit gestaag. Om het behoud van de kwaliteit van diepvriesvis te verzekeren, werd hierbij overgegaan tot het snel invriezen van vis door middel van platenvriezers. De stooktemperatuur dient -28°C te bedragen en de verpakkingwijze gebeurt het best vacuüm.

— DE VERVANGING VAN DE OUDERWETSE WIJZE van rookontwikkeling en het roken in hoge ruimten, door rookgeneratoren waarbij het roken zelf in een tunnel plaats vindt. Welbekend is het type "Torry kiln" die in Schotland werd ontworpen. De rook wordt hier ontwikkeld in een rookkast, los van de eigenlijke tunnel. De rook wordt vervolgens in een pijp naar de tunnel geleid en aldaar met een ventilator ingeblazen. Het rook-luchtmengsel passeert de tunnel, waarin zich de te roken vis bevindt. In de tunnel zelf kan de luchtsnelheid, de temperatuur, de relatieve vochtigheid en de rookverdeling worden opgemeten, geregistreerd en geregeld. Dit heeft geleid tot het opstellen van een aantal rook- en stoomprogramma's voor koud- en warmgerookte vis, die tot de valorisatie hebben bijgedragen.

— DE VERVANGING VAN DE HARDGEZOUTEN en intens gerookte produkten door lichtgerookte produkten met laag zoutgehalte. Onder druk van de konsument werd de laatste jaren meer en meer overgegaan tot de fabricatie van licht gerookte produkten met laag zoutgehalte. De houdbaarheid van deze produkten is gering en stelt heel wat problemen in de distributiesektor. Het Koninklijk besluit van 30 april 1976 heeft hiermede rekening gehouden en het gekoeld verkoop bij een temperatuur van maximum 4°C opgelegd.

De valorisatie van visafval en de verwerking van moeilijk te commercialiseren vissoorten of vissen met onvoldoende biologische kwaliteit vormen het voorwerp van het hedendaagse valorisatie onderzoek.

Gratenseparator

Een typisch voorbeeld van vis met onvoldoende biologische kwaliteit is slappe heilbot. Deze vis wordt voornamelijk gevangen rond Labrador en maakt naar gelang het seizoen 20 tot 70 % van de vangst uit. De oorzaak van de slappe consistentie is voornamelijk het hoog gehalte van water in de vis. Met een aantal technologische ingrepen, vooral drogen, wordt de slappe heilbot in heilbotworst getransformeerd. Dit is een smakelijk produkt van goede kwaliteit.

Voorbeelden van vissoorten die traditioneel niet in onze havens worden aangevoerd zijn blauwe wijting, horsmakreel en smelt of zandspering waarvan massale hoeveelheden in onze Noordzee voorhanden zijn.

De valorisatie van deze vissoorten is in zoverre interessant dat zij de verminderde aanvoer van andere soorten, zoals haring, tong en kabeljauw kunnen aanvullen.

Traditioneel wordt fileerafval van vis en vis met onvoldoende biologische kwaliteit naar vismeelfabrieken afgevoerd.

Door het op de markt verschijnen van efficiënte gratenseparatoren kan uit visresten en moeilijk te commercialiseren vissoorten (o.m. kleine rondvissen, vissen met onvoldoende biologische kwaliteit, enz. zuiver gemalen vis worden geëxtraheerd.

Uit de hiernavolgende rendementsbepalingen komt het belang van het separeren van visgraten duidelijk tot uiting.

Door middel van een gratenseparator wordt van graten van wijting, koolvis, kabeljauw, schol, scharretong respectievelijk 83, 64, 64, 41 en 63% zuiver visvlees gerecupereerd (zie tabel).

Rendementsbepalingen op filets, graten en ontkopte vis door middel van een gratenseparator.

Soort	Vorm	Gewicht in kg.	Recuperatie in kg.	Rendement in %
Wijting	aanvangsgewicht	50	—	—
	gefileerd	24,100	22,100	91,8
	graten	13,350	11,150	83,5
	koppen	12,450	—	—
	ontkopte vis	37,550	32,740	87,2
Koolvis	aanvangsgewicht	44,500	—	—
	gefileerd	21	18,100	86,2
	graten	11,800	7,800	64
	koppen	11,700	—	—
Kabeljauw	aanvangsgewicht	—	—	—
	filets	—	—	—
	graten	10,400	6,700	64,4
Schol	aanvangsgewicht	22,500	—	—
	filets	10,700	9,630	90
	graten	7	2,850	40,7
	koppen	4,800	—	—
	ontkopte vis	17	11,970	70,4
Scharretong	aanvangsgewicht	25,800	—	—
	filets	12,250	9,760	79,7
	graten	7,400	4,625	62,5
	koppen	6,150	—	—
	ontkopte vis	19,200	14,590	76

Uit deze gegevens blijkt dat een waardevolle hoeveelheid grondstof voor menselijke consumptie verloren gaat. Van onze Belgische aanvoer betekent dit een verlies van ongeveer 50 ton zuiver visvlees per week.

Dit gemalen visvlees kan toepassing vinden in een hele rij van produkten waarbij de textuur, smaak, fysische en bacteriologische stabiliteit moeten worden uitgerst.

Het kan onder andere gebruikt worden in kroketten en vispasteien, in mengsels van vis, vlees en soya-proteïnen en ook als eiwitbron in veevoeder.

Als slotbeschouwing kan worden opgemerkt, dat de valorisatie van vis steeds is gegroeid uit de noden van de visserij zelf.

Eertijds was het visserijbedrijf beperkt door het gebrek aan efficiënte conserverings- en distributiemogelijkheden. Hieraan werd de laatste decennia ruim verholpen.

Heden ten dage echter is het visserijbedrijf door de dalende visstocks in zijn mogelijkheden gelimiteerd. In deze optiek is het valorisatieonderzoek enigszins de richting uitgegaan van de optimale benutting van het aangevoerde zeevoedsel.

De Commissie voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij (T.W.O.Z.) geeft met dit nieuw gegeven rekening gehouden om op deze wijze een blijvende bijdrage tot de uitbouw en de ontwikkeling van de zeevisserij te kunnen verlenen.

**INDUSTRIELE
ARTIKELEN
WERKTUIGMACHIENEN**

Traen Coucke

ACADEMIESTRAAT 9
8000 BRUGGE
Tel. (050) 332484 - 332485

(7921V)

OTT- GEORGES

TOUWSLAGERIJ « DEKKO »

Drapstraat 70, HAMME bij Dendermonde

— Tel. (052) 47 82 80 —
— Postnummer 9160 —

- Alle soorten koorden en touwen
- Specialiteit van verslagen nylon
- Fabricatie van polyethyleentouw
- Alsook alle soorten sportartikelen, zoals bijzen, trapeezen, klimladders, ringen, autotrekkabels, enz.

KIES KWALITEIT !

Koop bij
„DEKKO“

Steeds de
beste voorwaarden

(7917V)

FIRMA VERHELST

OUDEBURG — (059) 26 68 21

voerde

ALLE BEZETTINGSWERKEN

ALLE VLOERWERKEN

ALLE TAPIJTBEKLEDINGEN

voor dit werk uit

(7905V)

**De wetenschap staat niet stil,
uw onderneming moet mee ;
daarom zijn financieringsmiddelen
nodig.**

Gelukkig is er

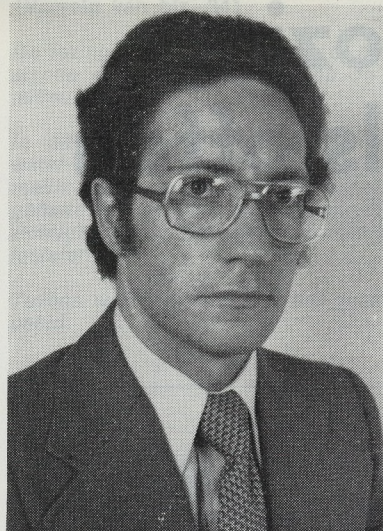
DE BANK

BRUSSEL LAMBERT

met een oplossing voor al uw
financiële problemen

(7906V)

De voorverpakking van verse vis en van diepvriesvis

Ir. H. DEVRIENDT,

**ASSISTENT WERKGROEP
„VISVERWERKENDE BEDRIJVEN -
VOORVERPAKKING VIS” —
COMMISSIE T.W.O.Z. (I.W.O.N.L.)**

Gedurende de laatste decennia werd heel wat aandacht besteed aan de voorverpakking van levensmiddelen. Tal van technologische en technische ontwikkelingen op het gebied van de verpakking zijn er het gevolg van geweest. Dit is gebeurd naar aanleiding van ingrijpende wijzigingen in het assortiment van levensmiddelen, in de distributie ervan en in de eet- en levensgewoonten. Een en ander is geëvolueerd onder invloed van de wisselwerking tussen twee factoren, namelijk: 1) de verbruiker is steeds hogere eisen gaan stellen aan de kwaliteit van zijn levensmiddelen en 2) de wijzigingen die zich in de distributiesector (opkomst en uitbouw van supermarkets, zelfbedieningswinkels, enz) hebben voorgedaan door de vorming van internationale verkooporganisaties.

Bij deze gewijzigde vorm van distributie worden de visserijproducten vaak voorverpakt en zij vinden in hoofdzaak een plaats in de koelketen (1°, 4°C), waarbij de nadruk valt op het aspect „versheid” en in de diepvriesketen (—20° C en lager), waarbij de vis gedurende een langere tijd kan worden bewaard, zodat seizoeninvloeden kunnen worden overbrugd. In dit artikel zal ik kort ingaan op de doelstellingen van de verpakking van verse vis en van diepvriesvis.

VOORVERPAKKING VAN VERSE VIS.

Verpakken heeft primair als doel het handhaven van de kwaliteit van het produkt, m.a.w. het tegengaan of voorkomen van veranderingen die in het voedingsmiddel kunnen optreden. In deze optiek zou men verpakken dus een conserveringsmethode kunnen noemen. Hierbij dient onmiddellijk te worden vermeld dat verpakking in geen geval alle mogelijke kwaliteitsveranderingen kan ondervangen. Er kunnen in voedingsmiddelen bepaalde chemische omzettingen plaats grijpen waartegen verpakking machteloos is. Aan het primaire doel wordt voldaan met het voorverpakken van diepgevroren vis, doch in veel mindere mate met het voorverpakken van verse vis. De klemtoon valt hier bijna uitsluitend op een andere functie van de verpakking, nl. de presentatie van het produkt.

Uit technologisch oogpunt is de distributie van verse vis onder voorverpakte vorm eigenlijk weinig aantrekkelijk omdat de houdbaarheidsproblemen in vergelijking met onder ijs bewaarde vis eerder talrijker zijn dan minder. Hiervoor verschillende oorzaken aan te wijzen. Eerst en vooral is er het feit dat verse vis sterk aan bederf onderhevig is. Het vrij hoog gehalte extraheerbare stikstofverbindingen in het visvlees is zeer geschikt als voedingsbron voor marienebacteriën. Daarenboven is de vaak losse structuur van het visvlees, door een laag bindweefselgehalte, mede verantwoordelijk voor de relatief grote bederf snelheid; het indringen van de bacteriën wordt namelijk gemakkelijker. Voornamelijk tijdens het fileren wordt de verse vis sterk gekontamineerd met overwegend psychrofiële bacteriën die van nature op de vis voorkomen. Deze bacteriën vertonen een optimale ontwikkeling tussen 10 en 20° C, maar kunnen zich nog goed vermeerderen tussen 0° C en de maximale bewaartemperatuur voor verse vis, nl. 4° C.

Terloops vestig ik er in dit verband de aandacht op dat de koeltemperatuur van 4° C veel minder effect heeft op de houdbaarheid van verse vis dan in het geval van vlees. Deze temperatuur ligt namelijk veel dichterbij het temperatuuroptimum van de mariene flora dan bij het optimum 30 tot 37° C van de overwegend mesofiele flora van vlees.

In de traditionele vishandel wordt verse vis steeds rijkelijk van ijs voorzien. Daardoor bekomt men niet alleen een vrij snelle temperatuurdaling tot 1° C, maar worden eveneens de microbiële bederfprodukten met het smeltend ijs afgevoerd. Onder ijsopslag kunnen de vluchtige bederfkomponenten ook ten volle ontsnappen. Van wegspoelen en ontwijken van bederfprodukten is er bij het voorverpakken helemaal geen sprake. Daardoor is verse vis onder dergelijke omstandigheden per definitie minder houdbaar dan onder gewone ijsopslag.

Uit talrijke wetenschappelijke gegevens betreffende de interactie van diverse vissoorten (begin- en eindkwaliteit), met het verpakkingsmateriaal (verwerkings- en permeabiliteitseigenschappen) en de opslag (duur en temperatuur), is duidelijk de ondergeschikte rol van de verpakking voor het behoud van de kwaliteit van verse vis gebleken. Voor de praktijk is het van belang te weten dat het bederfpatroon van o.m. voorverpakte kabel-

jauw, wijting, schol, haring en rode zeebaars, in veel mindere mate wordt beheerst door het inpakmateriaal en -wijze dan wel door:

- de versheidsgraad van het uitgangsmateriaal,
- de hygiënische voorzorgen getroffen tijdens het panklaar maken van de vis en
- het al of niet ononderbroken toepassen van de lage koeltemperatuur van 4° C tijdens de distributie.

VOORVERPAKKING VAN DIEPVRIESVIS

Recentelijk hebben Canadese vistecnologen de beschermende werking van vier verschillende verpakkingsmaterialen voor de vriesopslag bij —30° C van diepgevroren kreeft en haring uitgetest. De beknopte resultaten van het onderzoek worden in onderstaande tabel weergegeven.

De tabel illustreert duidelijk dat een eventuele verlenging van de houdbaarheid van diepvriesvis mede wordt beïnvloed door het type en de afsluutmogelijkheden van de diverse verpakkingen. In de doos van gearaffineerd karton kan niet helemaal de toevoer van zuurstof en waterdamp worden

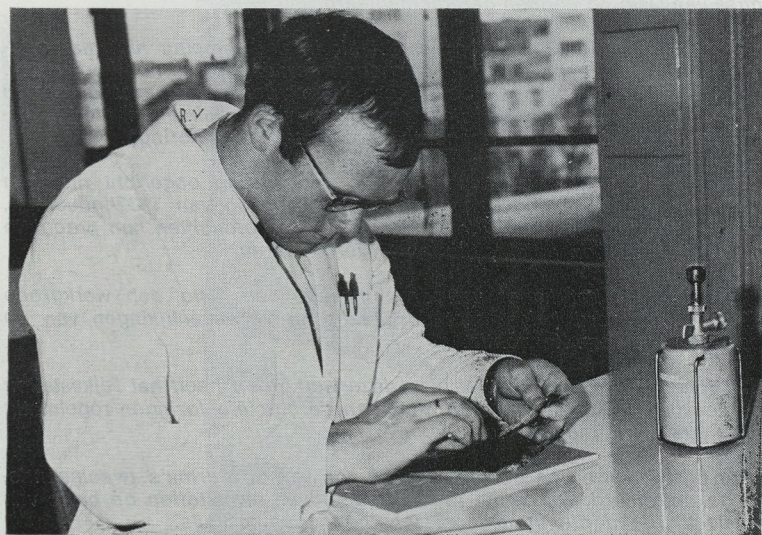
Verpakkingsmateriaal en -wijze	Houdbaarheid (in maanden) bij — 30° C	
	Haring	Kreeft
Tinplaat - vacuum	meer dan 24	meer dan 24
Aluminiumfolie (laminaat) - vacuum	23	18
Polyethyleen/polyamidefolie (laminaat) - vacuum	19	23
Gearaffineerd karton - zonder vacuum	8	5

belet. Hierdoor is er te weinig protectie tegen oxidatie en uitdroging, zodat in het visvlees al vlug ranzigheid, verkleuring en denaturatie van de structurele eiwitten optreedt.

Naast de beschermrol, heeft het verpakkingsmiddel nog een andere functie, waarop ik slechts zeer kort wil ingaan. De verpakking dient eveneens om allerlei inlichtingen over de inhoud te verstrekken.

Deze inlichtingen kunnen betrekking hebben op het gewicht, op de samenstelling, e.d.. Deze aspecten van de informatie zijn nog goed kwantificeerbaar. Anders is het echter gesteld met het vermelden van een uiterste verbruiksdatum. Teneinde grote onzekerheden bij het opgeven van de houdbaarheidsgrens van een diepgevroren visprodukt te ondervangen, is het nodig over te gaan tot een optimalisering van de verpakking in verband met de verwachte opslagtijd. Daarbij moeten dan een reeks factoren in aanmerking worden genomen. De voornaamste zijn: de biologische conditie, samenstelling en versheidsgraad van de grondstof, de manier van invriezen en de opslagmogelijkheden.

Uit deze beschouwing kan slechts één konklusie volgen: het vaststellen van een verbruikslimiet voor diepgevroren vis is een uitermate veelzijdig probleem.

Kwaliteitsonderzoek van voorverpakte schol

Monitoring van de lozing van industriële afvalstoffen in zee

Ir. J. VAN DE VELDE

Assistent Werkgroep „Projekt Zee” (ICWB)

Reeds eeuwen wordt de mensheid gekonfronteerd met het probleem van de afvalverwijdering dat er in eerste plaats op gericht was de hinderlijke of schadelijke stoffen uit zijn onmiddellijke omgeving te verwijderen.

Het is echter pas sedert enkele jaren dat de publieke opinie, onder invloed van het wetenschappelijk onderzoek enerzijds en van enkele spektakulaire katastrofen anderzijds (denken we bvb aan de ramp van de Torrey Canyon en aan de kwikvergiftiging in Japan), het gevaar is gaan beseffen van een ongecontroleerde afvalverwijdering.

Er bestaan verschillende manieren van afvalverwijdering: lozen van al of niet gezuiverde afvalstoffen in binnenwateren of in zee, verbranding, in-graven, dumpen op grote diepten, herwinnen van bepaalde stoffen.

Dit artikel handelt meer bepaald over het lozen van afvalstoffen in zee en de monitoring ervan, nl. de „bewaking” van de lozingsplaatsen gefundeerd op wetenschappelijk onderzoek.

Vanuit economisch standpunt bekeken zou het weinig realistisch zijn elke lozing in zee te verbieden. Dergelijke maatregel zou een weerslag hebben op de produktiekostprijs en bovendien de konkurrentiële positie van de industrie op internationaal vlak aanzienlijk verzwakken. Om dezelfde reden worden, binnen het kader van de Europese Gemeenschap, richtlijnen voorgesteld om de maatregelen, aangaande de lozing van afvalstoffen in zee, eenvormig te maken.

Anderzijds mag men het economisch nut (visserij, recreatie, ekologie) van het maritieme milieu zeker niet uit het oog verliezen.

Niettegenstaande de grote zelfreinigende werking van het zeewater dient men toch rekening te houden met het feit dat:

- de hoeveelheid geloosde afvalstoffen toeneemt
- alle stromen en rivieren in zee uitmonden en eveneens steeds sterker worden bezoedeld.

Alle hierboven vermelde overwegingen dienen bij het verlenen van adviezen steeds voor ogen te worden gehouden. Tevens moet rekening worden gehouden met gegevens i.v.m. de aard van de afvalstoffen en de manier, plaats en omstandigheden van dumping.

Op internationaal vlak wordt de dumping van afvalstoffen door de Konventies van Oslo en Londen gereguleerd.

De geest van beide Konventies bestaat hierin dat dumping niet mag worden beschouwd als een eindoplossing doch eerder als een nood-oplossing. Tevens wordt aangedrongen op andere milieuvriendelijker methoden van afvalverwijdering. Bovendien dient de lozing van afvalstoffen steeds gepaard te gaan met een permanente „bewaking” (monitoring).

In Europees verband werd eveneens een werkgroep opgericht die zich bezighoudt met de lozing van afvalstoffen afkomstig van TiO₂-industriën. Deze richtlijn heeft tot doel de firma's er toe te verplichten hun produktie van TiO₂-afvalstoffen geleidelijk aan te verminderen.

Tevens werd in het kader van de Konventie van Oslo een werkgroep „SACSA” gekreëerd belast met de praktische verwezenlijkingen van de bepalingen van deze Konventie.

In het kader van de activiteiten van deze werkgroep heeft het Rijksstation voor Zeevisserij de taak op zich genomen de officiële lozingen regelmatig en zo nauwkeurig mogelijk te volgen.

Op dit ogenblik worden de lozingsgebieden van drie firma's tweemaandelijks gekontroleerd. De eerste twee firma's lozen afvalstoffen op basis van zwavelzuur, de derde firma loost fenolhoudende residu's.

Het monitoringprogramma omvat twee belangrijke thema's

- biologisch onderzoek
- fysico-chemisch onderzoek.

BIOLOGISCH ONDERZOEK

Dit onderzoek omvat de studie van de mariene fauna.

De studie van de visstocks gebeurt bij middel van een tweemaandelijks experimentele visserij met een garnaalnet. Van de aldus bekomen visfraktie worden de voornaamste biologische parameters (gewicht, lengte, ouderdom, geslacht) bepaald. De garnaalfraktie alsmede de overige epibenthische organismen (wormen, zeesterren, krabben,.....) worden aan een kwantitatieve en kwalitatieve analyse onderworpen.

Bovendien worden telkenmale op de monsternemingsplaatsen bodemonsters genomen.

De organismen (macro- en meiobenthos) die zich in dit monster bevinden worden kwalitatief onderzocht.

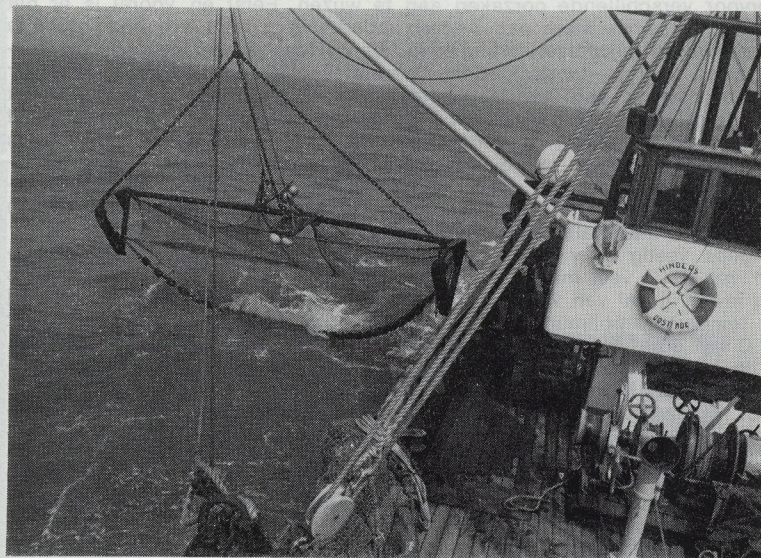
Het benthos (bodemorganismen) vertegenwoordigt wel de interessantste groep voor monitoringonderzoek aangezien deze organismen tamelijk plaatsgebonden zijn en dus omzeggens van het eerste tot het laatste ogenblik blootgesteld worden aan de eventuele schadelijke gevolgen van de lozing van afvalstoffen.

Het doel van dit biologisch onderzoek is voornamelijk een inzicht te krijgen in de invloed die bepaalde afvalstoffen op de aan- of afwezigheid van bepaalde organismen kan hebben.

De interpretatie van de aldus bekomen gegevens is echter onmogelijk zonder rekening te houden met de resultaten van het fysico-chemisch onderzoek.

FYSICO-CHEMISCH ONDERZOEK

Het scheikundig en fysisch onderzoek vormt een onmisbaar onderdeel van het onderzoek van het milieu.

Monitoring op zee met de «Hinders»

(Zie vervolg blz. 35)

(Vervolg van blz. 34)

De lozing van organische en/of anorganische afvalstoffen zal in eerste instantie een invloed hebben op de niet-biologische samenstelling van het milieu.

In dit onderzoek worden watermonsters van het oppervlakte- en dieptewater scheikundig en fysisch onderzocht. Deze analyses slaan voornamelijk terug op de volgende bepalingen: temperatuur, zuurtegraad, zoutgehalte, chemische zuurstofbehoefte, hoeveel stoffen in suspensie, doorzichtigheid van het water, voedingsstoffen (ammoniak, nitrieten, nitraten, fosfaten).

Tevens wordt waar nodig het gehalte aan metalen in bodemonsters bepaald.

De resultaten van het biologisch en het fysico-chemisch onderzoek dienen in hun geheel te worden bestudeerd en geïnterpreteerd.

Het monitoringprogramma moet gedurende de ganse duur van de dumping-activiteit worden uitgevoerd. Het zou derhalve weinig realistisch zijn van meet af aan spectaculaire resultaten van dit onderzoek te verwachten. Met uitzondering evenwel van onmiddellijk schadelijke effecten kunnen de nadelige effecten op langere termijn slechts achterhaald worden door middel van de resultaten van verschillende jaren onderzoek.

Het monitoringonderzoek is onafscheidelijk met de dumping van afvalstoffen verbonden. Het biedt tevens de mogelijkheid om in geval van schadelijkheid voor de visserij de vergunning tot lozen in te trekken en aan te sturen op een andere wijze van afvalverwijdering.

Toxicologisch onderzoek ten dienste van de visserij

M. BAETEMAN,

**Attaché rechtspersoonlijkheid van het
Rijksstation voor Zeevisserij**

Niemand zal ontkennen dat het lozen van industriële afvalstoffen in zee een groot gevaar voor de visserij betekent. Het onderzoek in verband met de verontreinigingsproblematiek van de zee is aldus een essentieel onderdeel geworden van het algemeen visserijonderzoek. Sedert april 1974 is evenwel de Conventie van Oslo van wal gestart welke het dumpen van afvalstoffen in zee vanuit schepen en vliegtuigen reglementeert.

Er bestaat in deze conventie een zgn. "zwarte lijst" die de stoffen beschrijft waarvoor een absoluut stortingsverbod geldt en een "grijze lijst" waarop de stoffen voorkomen die onder bepaalde voorwaarden in zee mogen gestort worden of waarvan de toxiciteit nog onvoldoende bewezen is.

Zijn absoluut verboden: Organohalogenverbindingen (bv. DDT) en organosiliconen welke schadelijk zijn voor het mariene milieu, kankerwekkende stoffen, kwik- en cadmiumverbindingen, persistente kunststoffen (drijvend of in suspensie) die de visserij of zeevaart kunnen hinderen.

Zijn toegelaten onder bepaalde voorwaarden: Sommige arseen-, lood-, koper- en zinkverbindingen, cyaniden, fluoriden en pesticiden, containers, schroot enz. welke op de zeebodem kunnen terecht komen en tenslotte, stoffen die zonder toxisch te zijn, schadelijk kunnen worden door de hoeveelheid waarin ze worden gedumpt. Het zijn vooral deze laatste die een bestendig wetenschappelijk onderzoek noodzakelijk maken.

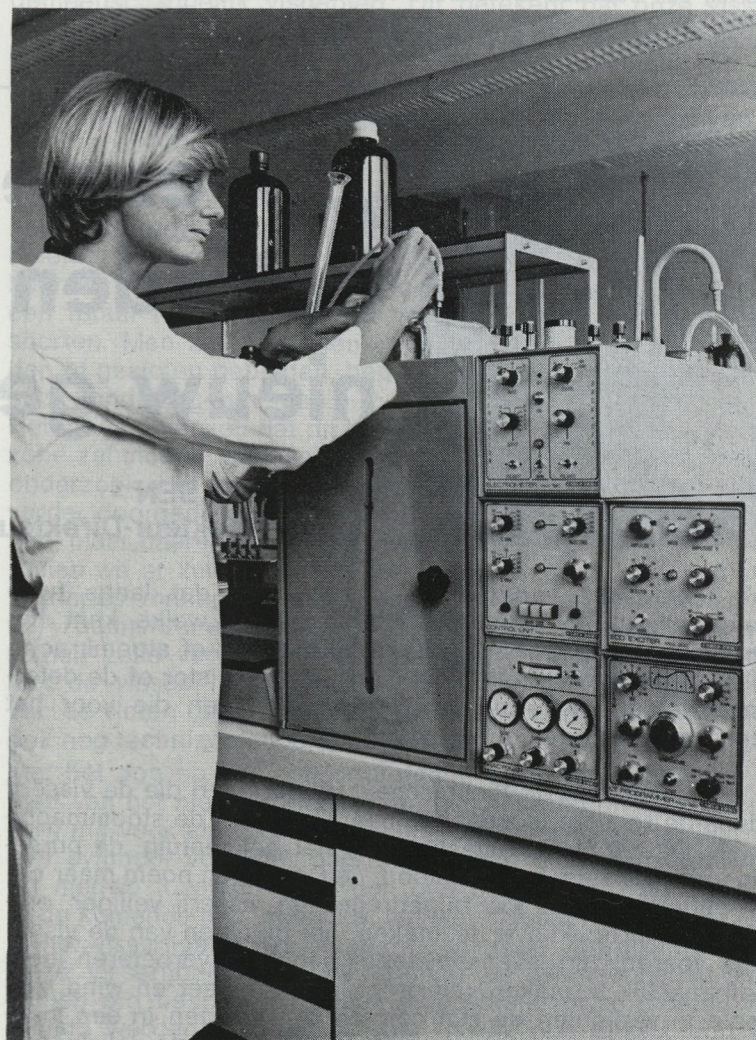
Er bestaan immers momenteel vaak slechts schaarse gegevens over de toxiciteit van diverse afvalproducten en hun invloed op het mariene leven.

In dit verband kan gewezen worden op het artikel 12 van de Oslo-Conventie waardoor aan de verdragsluitende landen de verplichting wordt opgelegd gezamenlijke programma's voor wetenschappelijk- en technisch onderzoek op te stellen.

Op het Rijksstation wordt hieraan hoofdzakelijk op twee domeinen meegewerkt nl. het toxiciteitsonderzoek in het laboratorium en de monitoring op zee. Over dit laatste aspect wordt in een andere bijdrage verder uitgeweid.

LABORATORIUMONDERZOEK

De aanvragen voor het lozen van afvalstoffen in zee gaan in stijgende lijn. Bij de minste twijfel over het al dan niet schadelijk karakter van deze stoffen worden een reeks voorafgaandelijke toxiciteitstesten in het laboratorium uitgevoerd. Deze experimenten gebeuren als volgt: er wordt gebruik gemaakt van een statisch systeem bestaande uit polyethy-

Gaschromatografisch onderzoek van afvalstoffen

(Zie vervolg blz. 36)

leen bakken van 60 l. Deze recipiënten worden met testmedium gevuld. Het pollutant wordt in verschillende verhoudingen met artificieel zeewater verdund. Temperatuur, zuurtegraad, zoutgehalte en zuurstofgehalte worden gedurende de proeven zo constant mogelijk gehouden.

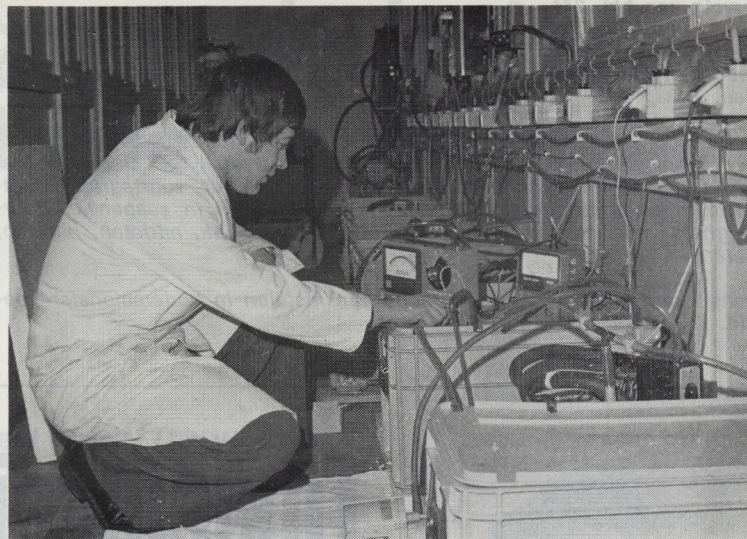
Als testorganismen wordt meestal gebruik gemaakt van kleine tongen schol of schar, garnalen en mosselen. Deze keuze werd gemaakt enerzijds omdat deze organismen representatief zijn respectievelijk voor vissen, schaaldieren en weekdieren, anderzijds omdat platvissen en garnalen soorten zijn die van groot belang zijn voor onze Belgische kustvisserij. De dieren worden zowel op het strand, door kruien, als in open zee met het proefschip "Hinders" gevangen.

Stapsgewijze moeten de organismen aan laboratoriumomstandigheden worden aangepast. Gedurende de minstens twee weken durende adaptatieperiode worden de dieren met mosselvlies en plankton gevoerd; tijdens de proeven wordt evenwel geen voedsel toegediend. In de loop van de experimenten wordt het testmedium om de 24 uur vernieuwd om aldus een eventuele concentratieverwijdering tengevolge van verdamping, opname door de organismen, chemische degradatie enz. te voorkomen. Gelijktijdig wordt het aantal levende organismen genoteerd en de dode individuen verwijderd. In verschillende gevallen blijkt het moeilijk te zijn dode en levende organismen van mekaar te onderscheiden. Daarom worden de stervende dieren voor de duur van 48 uur in zuiver zeewater overgebracht.

Bij het uitvoeren van de toxiciteitsproeven wordt steeds gestart met een 24 uren durende "screening-test". Aan de hand van deze test wordt een grove schatting van de toxiciteit van het pollutant bekomen. De percentages overlevenden, na 24 uren en bij de verschillende concentraties van het pollutant geven een grove benadering van de LC 24/50, d.i. de concentratie bij dewelke na 24 uren 50% van de organismen dood zijn.

In de volgende fase van het toxiciteitsonderzoek worden de grenzen binnen dewelke zich de LC24/50 bevindt, opgesplitst in een logaritmische reeks.

Voor elke concentratie wordt gekeken naar het percentage overlevenden t.o.v. de tijd. Dit geeft ons een beeld van de ET 50, de tijd nodig opdat bij een bepaalde concentratie van het pollutant, 50% van de organismen nog in leven zouden zijn. Anderzijds kan de LC 96/50 d.i. de concentratie bij dewelke na 96 uren, 50% van de organismen in leven zijn

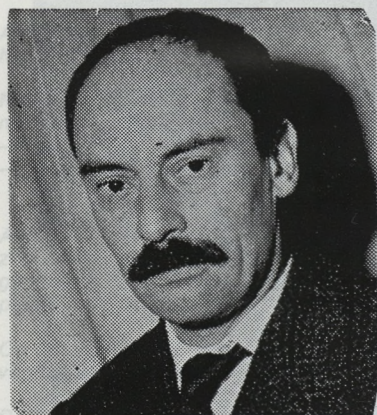

Toxiciteitstesten in laboratorium

uit de overeenkomstige overlevingsconcentratiekuren worden afgeleid.

Uit de voorafgaande gegevens wordt een mortaliteitsdistributiekurve bekomen die toelaat de TL/m-waarde te bepalen welke typisch is voor de aard van het pollutant d.i. de concentratie beneden dewelke zich geen acuut-toxische effecten manifesteren. Zelfs wanneer de toxiciteit van de industriële afvalstof voldoende laag bevonden wordt, wordt nog een veiligheidsfactor 10 opgelegd. Dit betekent dat tijdens de lozing de concentratie nooit meer mag bedragen dan 1/10 van de in het laboratorium vastgestelde TL/m-waarde.

Onder de pollutanten die de jongste jaren aan een dergelijk onderzoek onderworpen werden kunnen worden vermeld : afvalprodukten van de titaandioxideindustrie, van de productie van proteolytische enzymen, van de fabricage van radiografische emulsies, van de productie van herbiciden en van de fosforzuurbereiding.

„Overwegingen bij het betreden van een nieuw gebouw”

K. MICHIELSEN
Hoofdinspekteur-Direkteur Dienst voor de Zeevisserij

Elke technische vooruitgang is een mes dat langs twee kanten snijdt, en men weet nooit tevoren welke kant het scherpst zal zijn. Of het nu gaat om buskruit of atoomkracht, om de benzinemotor of het DDT, om de transistor of de detergenten, steeds kan men aspecten ontdekken die voor het mensdom een zegen of een ramp zijn.

Zo is het ook met de technische verbeteringen die de visserij tijdens de recente tijdsspanne heeft gekend : de stoommachine, de Otter-trawl, de dieselmotor, het bokkentuig, de purse-seine, de wekkers, het echolood, de Decca, en noem maar op, ze hebben er allen toe bijgedragen de visserij veiliger, efficiënter en produktiever te maken, het inkomen van de visser op te voeren, zijn levensomstandigheden te verbeteren, hem onafhankelijk te maken van de grillen van weer en wind, zijn arbeid te verlichten en zijn comfort te verhogen in een mate waarover alleen zij kunnen oordelen die de oude zeilsloepen nog hebben gekend.

De andere snede van het mes wordt gevormd door de problemen van de overbevissing en de hele stoet andere narigheden die in hun zog volgen.

Het is heel zeker dat de visrijkdom van de ons omringende zeeën in de loop der tijden, door de invloed van de natuurlijke omstandigheden, voortdurend verandert.

Door allerlei invloeden worden het jaarlijkse broedsucces, en de ontwikkelings-, groei- en overlevingskansen van de verschillende soorten nu weer voordelig, dan weer nadelig beïnvloed. Het is zo met het wild op het land, waarom zou het zo niet zijn met de dieren in zee ?

Toch is het logisch aan te nemen dat ook de visserij een rol speelt. Die rol was in vroegere jaren, in de tijd van de kleine roei- en zeilvaartuigen, en de primitieve, weinig efficiënte visuigen, te veronachtzamen. Met de vooruitgang van de techniek nam die rol hand over hand in belang toe, in zoverre dat

(Zie vervolg blz. 37)

velen hem nu als één der meest belangrijke, zoniet als dé belangrijkste beschouwen.

Het wekt dan ook geen verbazing dat langzamerhand in die landen op wier kusten rijke visgronden liggen, men er aan ging denken dat het onrechtvaardig is dat grote geïndustrialiseerde vloten of fabrieksschepen deze vis komen wegvangen, terwijl daardoor de plaatselijke kustbevolking die veelal uit kleine ambachtelijke kustvissers bestaat, in verdrukking komt. Deze stroming ontwikkelde zich steeds krachtiger, oorspronkelijk onder het impuls van anti-kolonialistische en antie-westerse gevoelens in de ontwikkelingslanden, maar daarna ook door een overtuigende stellingname van westerse, geïndustrialiseerde landen die vroeger behoorden tot de vaandel dragers van de aloude vrijheid der zee.

We kunnen dit betreuren, niet alleen omwille van het teloorgaan van de vrijheid der zee, deze onbetwistbare verworvenheid van het mensdom, die we grotendeels dankten aan een groot denker uit de lage landen bij de zee, maar ook omdat ons Belgische visserijbedrijf hier de grootste dupe van de zaak wordt.

Onafhankelijk hiervan groeide op internationaal vlak ook een andere gedachte, met name de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van alle vissende naties voor het behoud van de natuurlijke rijkdommen van de zee. Eerst trachtte men de visstapels te beschermen door vrij eenvoudige middelen: het reglementeren van de maaswijdten en van de lengte van de vissen die worden aangevoerd.

De bepaling van die maten was gebaseerd op weinig gecompliceerd onderzoekingswerk, en ging uit van de eenvoudigste thesis dat, als men de jonge vis toelaat te groeien en zich te vermenigvuldigen, de vervanging van de weggevangen andere vissen verzekerd is.

Mede ingevolge de te sterke en te snelle technische vooruitgang werd deze hoop in onvolodende mate vervuld, en de overbevissing schijnt steeds maar verder vooruit te gaan.

Zo ontstond de nieuwe gedachte: er moet wat aan rationeel „fisheries management” gedaan worden. Hierbij kwam men als vanzelf tot de quota-regeling, mogelijk naar analogie met wat gedaan wordt voor de bescherming van bepaalde wildsoorten.

De rol van de wetenschap is nu heel wat moeilijker. Het komt er nu op aan, zeer concrete berekeningen te maken en voorstellen te doen die uitgedrukt worden in ton. Een vergissing, zowel van de wetenschapsmensen die moeten voorstellen doen, als van de beleidsmensen die op basis van die voorstellen een beslissing moeten nemen, kan voor de bedrijfsgenoten ernstige gevolgen hebben. Ik meen dat deze opmerking belangrijk genoeg is om haar te herhalen: iedere vergissing in de ene of andere zin, van de wetenschapsmensen of van de beleidsmensen, kan tot zeer zware gevolgen leiden.

In het begin was het zo, dat nogal sterk afgeweken werd van het advies van de wetenschap bij het vaststellen der quota, omdat de beleidsmensen bij het nemen van hun beslissing een hele reeks overwegingen tegen elkaar afwegen die niet alleen van biologisch, maar ook van economische of sociale aard zijn. De evolutie gaat echter in de richting van het meer en meer op de voet volgen van de wetenschappelijke adviezen.

Dit wetenschappelijk onderzoekingswerk wordt verricht op internationaal vlak, door samenwerking tussen de wetenschappelijke instituten van de onderscheiden geïnteresseerde landen, hoofdzakelijk in het kader van de „Internationale Raad voor het Onderzoek der Zee” te Kopenhagen. Op deze wijze hebben onze onderzoekers natuurlijk een vinger in de pap en kunnen ze medewerken aan het tot stand komen van het uiteindelijk advies.

Hiermede is meteen duidelijk gesteld dat het wetenschappelijk onderzoek plots in een heel ander daglicht komt te staan voor onze bedrijfstak. Tot nog toe hoopten onze bedrijfsmensen dat dit werk vroeg of laat ertoe zou bijdragen de exploi-

tatievoorwaarden gunstiger te maken, zij het door niet bevorderen van maatregelen die de visstand gunstig beïnvloeden, zij het door de verhoging van de visserijcapaciteit der schepen of de visnamigheid van het vistuig, zij het door het voorstellen van middelen tot het drukken der exploitatiekosten.

Nu weet men dat van de resultaten van het onderzoek zal afhangen hoeveel vis men zal mogen vangen, en dat is „a different kettle of fish”! Hierdoor wordt immers plots rechtstreeks en grondig ingegrepen in de kansen op renderende exploitatie, ja, op de bestaansmogelijkheden zelf van het bedrijf.

Maar er komt nog meer. In hun 200-mijl-zone zullen de onderscheidene kuststaten wensen hun eigen maatregelen voor te schrijven, ook aan de vreemde schepen die eventueel toelating zouden bekomen om verder in deze zone te blijven vissen. Tijdens de jongste vergadering van de Noordoost-Atlantische Visserijcommissie legde de Noorse afgevaardigde een verklaring af die alle aandacht waard is.

Hij kondigde met name aan dat vanaf 1977 Noorwegen een 200-mijl-zone zal instellen, waarbinnen het zelf de nodige beschermingsmaatregelen zal treffen, en waarin vreemde vissersvaartuigen alleen zullen mogen vissen indien ze ertoe vergunning bekomen. Hij was verder de mening toegedaan dat ook andere landen dit voorbeeld zouden volgen en dat in die omstandigheden de vraag moest gesteld worden of het voortbestaan van de Noordoost-Atlantische Visserijcommissie in haar huidige vorm nog wel zin heeft.

Hiermede houdt nauw verband een derde probleem, met name het tot stand komen van een EEG-200-mijl-zone.

Het is een geluk voor onze visserij dat alle Westeuropese landen lid zijn van de EEG. Inderdaad, door iedereen wordt nu aanvaard dat in principie de eventuele 200-mijl-zones van de onderscheidene lidstaten moeten beschouwd worden als een gemeenschappelijk visgebied. Dit betekent dat onze visserij niet eenvoudigweg uit de meeste van haar visgronden zal geweerd worden. Maar, dit betekent nog helemaal niet dat onze vissers nu overal in deze gemeenschappelijke zone zullen kunnen gaan vissen. Onafgezien wat de toekomst van de Noordoost-Atlantische Visserijcommissie zal zijn, is het zeker dat de gemeenschappelijke 200-mijl-zone zal onderworpen worden aan een gemeenschappelijk visserijbeleid. Hoewel we nog geen precies idee hebben van wat dit gemeenschappelijk beleid zal worden, kan nu reeds voorspeld worden dat het heel wat beperkingen zal inhouden, waartussen zeer zeker een totaal toegelaten vangst voor de meest belangrijke vissoorten. Men zal misschien nog verder gaan, en voorbehouden of gesloten gebieden, beperking van de visserijcapaciteit, enz... onder ogen nemen.

Het spreekt vanzelf dat dit beheer van de gemeenschappelijke zone zal moeten gebaseerd zijn op specifiek wetenschappelijk onderzoek. Het is ook duidelijk dat dit onderzoek niet alleen verder doorgedreven zal moeten zijn dan wat tot nu toe plaats had, maar daarenboven ook meer gevarieerd.

Indien we er zullen toe komen om binnen deze zone aan echt „fisheries management” te doen, zullen we gaandeweg de vrij rudimentaire quota-regeling moeten aanvullen en misschien zelfs vervangen door gegevens die verband houden met de visserij-inspanning en zelfs met de visserijcapaciteit van de vloten der Gemeenschap, en om hierin klaar te zien is ook nog technisch onderzoek vereist.

Met het oog op wat hier voorafgaat, komt het in gebruik nemen van het nieuwe gebouw van het Rijksstation voor Zeevisserij mij voor als een zeer heuglijke gebeurtenis. Het lijkt me een symbool voor het begrip dat onze Overheid toont voor de nieuwe toestand waarvoor ons bedrijf zich gesteld ziet. In de komende decennia gaat het wetenschappelijk onderzoek in het visserijgebied steeds meer op de voorgrond treden. Onze visserijbelangen zijn, binnen de Gemeenschap, misschien erg bescheiden. Maar ze bestaan, en ze moeten verdedigd worden. Het ziet er naar uit dat ons Rijksstation paraat staat om zijn rol naar behoren te vervullen.

Rol van het Rijksstation in de economische ontwikkeling van de zeevisserij

door W. VAN ROOSE,
sekretaris van de Bedrijfsraad voor de Visserij

Dertien jaar geleden gestart als officieel overheidsorganisme, staat het Rijksstation voor Zeevisserij op de drempel van een nieuwe, belangrijke fase in zijn bestaan.

Van huurder van de Stad Oostende wordt het „Proefstation”, zoals het in de visserijmiddelen nog steeds genoemd wordt, vandaag eigenaar van een nieuw en prachtig „tehuis”.

Reeds lang vóór 1963 werd er ten gerieve van de zeevisserij aan wetenschappelijk onderzoek gedaan. De „Commissie voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij”, kortweg Commissie TWOZ genaamd, had reeds jaren van vruchtbare arbeid achter de rug, toen in het voormelde jaar 1963 de minister van Landbouw de cruciale beslissing nam de wetenschappelijke research ten bate van de visserij een officieel en permanent karakter te geven door de oprichting van een vast onderzoekingsstation met zetel te Oostende.

Sindsdien heeft het Proefstation, naderhand omgedoopt tot Rijksstation voor de Zeevisserij, niet opgehouden te groeien en nieuwe vertakkingen aan te nemen. Deze op te sommen en toe te lichten is niet onze taak ; meer gezaghebbende stemmen en in de eerste plaats de directeur van het station en zijn bekwame staf zelf doen dit overigens in dit nummer reeds ten overvloede.

Van onze kant en binnen het beperkt bestek van dit artikel, willen wij even stilstaan bij de rol die het Rijksstation speelt in de economische ontwikkeling van de Belgische zeevisserij.

Een eerste vaststelling is het feit dat de oprichting van het Rijksstation op zijn tijd gekomen is. Komende na de voor de zeevisserij ongunstige periode der vijftiger jaren en samenvallend met een ontzaglijk snelle evolutie van de techniek en de wetenschap, heeft het Rijksstation voor Zeevisserij gefungeerd als een katalysator van alle „know-how” en als een doorstromingsmechanisme voor de talrijke ontdekkingen, nieuwe ervaringen en veranderingen die zich in snel tempo op internationaal vlak hebben doorgezet.

Tegen het wetenschappelijk onderzoek in het algemeen wordt vaak en niet altijd ten onrechte aangevoerd dat het koel, cerebraal en zuiver academisch aandoet, dat het al te veel boekenwijsheid bevat en niet overkomt bij de leek, en dat de taal die de wetenschapslui onder elkaar spreken een soort dieventaal is die alleen door hen begrepen wordt, en dan nog niet altijd !

Het gevaar van slechts de spreekbuis te zijn van een stelletje bevoorrechten en geen praktisch nut af te werpen, heeft het Rijksstation voor Zeevisserij van meet af aan weten te voorkomen. De aard van het onderzoek zelf, afgestemd op TOEGEPASTE research, en de ingesteldheid van directie en medewerkers, namelijk het voeren van een politiek van openheid en mededeelzaamheid en het brengen van de resultaten van het onderzoek naar de visserman zelf, hebben enorm bijgedragen tot het doen ingang vinden en de popularisering van nieuwe technieken en opvattingen, die ons visserijbedrijf up to date en concurrentieel met het buitenland hebben gehouden, ja, zelfs in menig geval aan de spits van de vooruitgang in de internationale visserijwereld hebben gebracht.

Een van de meest tot de verbeelding sprekende voorbeelden daarvan is de invoering in ons land geweest van de bokken- of boomkorrevisserij. Deze techniek, die nu algemeen wordt toegepast en uit de praktijk niet meer weg te denken is, en die voor zo velen jaren met goede besommingen heeft helpen realiseren, zou er nooit gekomen zijn zonder het rotsvast geloof van de mensen van het Proefstation in de mogelijkheden er van en zonder de koppige wil om niet te rusten vooraleer een paar

ondernemende reders deze toenmalig revolutionaire techniek in de praktijk hadden gebracht. Ook het veiligheidssysteem voor deze visserij werd door het Rijksstation ontworpen.

Het geciteerde voorbeeld is er maar één tussen de vele innovaties en verbeteringen die in de loop der jaren dank zij de werking van het Station hun toepassing en hun tastbare resultaten op economisch en financieel vlak hebben gevonden.

Ongemerkt heeft zich intussen ook een gevoelige mentaliteitsverandering voorgedaan bij hen voor wie het wetenschappelijk onderzoek bestemd is, vissers, reders, handelaars en industriëlen. In de aanvangsperiode heerste nog een zekere schroom en een aanzienlijke dosis wantrouwen ten opzichte van de werking van het Proefstation ; thans is daar in de verste verte geen spraak meer van : meer en meer doen de gegadigden zelf een beroep op de diensten van het Station en dit zou met talrijke voorbeelden kunnen geïllustreerd worden.

Van de aanvankelijke drempelvrees om het Station binnen te vallen is ook niet veel meer te bespeuren, en met het nieuwe tehuis dat letterlijk en figuurlijk naar alle windstreken openstaat, kan het niet anders of het wederzijds contact zal nog aangroeien. Wie vroeger nog al eens schrik had om in de glazen doolhof van het Oostendse Stadhuis zijn weg te verliezen, zal voortaan met gemak en genoeg het schone gebouw aan de Ankerstraat binnenstappen.

Ook al moeten wij van de Bedrijfsraad vandaag afscheid nemen van onze naaste geboortestad op het Stadhuis, is het toch welgemoed en enthousiast dat wij hen feliciteren met de realisatie van een oude en stoutmoedige droom, de verwerving van een eigen en prachtig tehuis, in de onmiddellijke omgeving van hen voor wie het uiteindelijk bestemd is, onze Belgische zeevisserij.

EVEREST

Schilferijsfabriek

H. Baelskaai 40, OOSTENDE
— Tel. 70.67.07 —

het koudste
het best bewerkbaar

(7909V)

Practische wetenschap

Ook het omgekeerde is waar en het Proefstation betoont meestal slechts enige belangstelling wanneer een individuele reder iets probeert op eigen risico en voor eigen rekening.

Wat verwacht de visserij ?

1. Hoe sterk men ook, als boekenworm, gekant kan zijn tegen vulgarisatie, toch lijkt het ons noodzakelijk dat het Proefstation regelmatig publiceert in Het Visserijblad, antwoordend op algemene suggesties of verwijten, onderrichtend inzake internationale maatregelen, enz : vooral door regelmatige mededeling van wat er in het Proefstation gaande is, zou het bedrijf inzicht krijgen en waardering, wat in grote mate de huidige drempeelvrees kan bestrijden.

2. Vooral wordt verwacht dat het Proefstation ons zou voorlichten. In de huidige sfeer van kwota en visvergunningen zou het bedrijf graag vernemen hoe onze wetenschapslui daartegenover staan ; waar zij bang voor zijn ; wat zij de meest voor de hand liggende maatregelen vinden en hoe zij, biologisch, de visserijtoekomst zien.

3. De begeleiding bij projecten zou daarenboven het gevolg moeten zijn van de door het Proefstation gesugereerde mogelijkheden en van de door het Proefstation zelf aangevatte proeven.

Als de huidige begeleiding zich zou beperken tot het coördineren van wat reder en schipper, al of niet waarheidslievend, wensen publiek te maken dan zouden ook wij brutaal moeten besluiten dat ons Proefstation een historisch museum is waar het resultaat van de door het bedrijf gedane inspanningen vakkundig wordt bewaard.

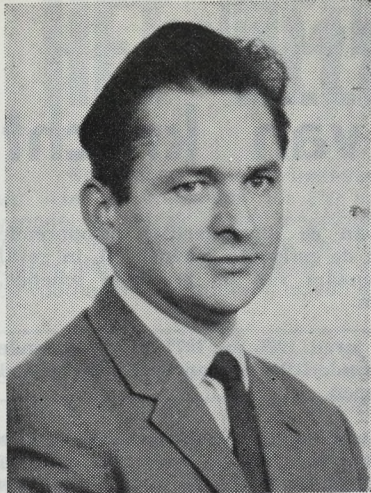
We moeten durven aandringen opdat de minister het Proefstation zou in de gelegenheid stellen het buitenland „af te schuimen” teneinde nieuwe technieken, nieuwe gronden, enz. pasklaar voor onze eigen visserij voor te bereiden.

4. We durven veronderstellen dat het Proefstation beschikt over zeer uitgebreide gegevens inzake wrakken.

Waarom zou dit organisme dan bijvoorbeeld geen losbladige uitgave verzorgen, toe te sturen aan alle schippers en dag aan dag bij te houden, aan te vullen en te vernieuwen of deze in de Belgisch Nederlandse Zee-mansalmanak te publiceren !

We beseffen dat, hoe summier onze suggesties ook zijn, de verwezenlijking heel wat stappen in de aarde zal hebben, maar een stukje Proefstation omvormen tot een dagelijks praktisch instrument, lijkt ons niet alleen een noodzakelijkheid maar ook een grote mogelijkheid.

Direkteur Hovart is misschien niet helemaal akkoord met wat wij hier vooropzetten, maar zijn dynamisme kennende en vooral wetende hoe graag hij de zeevisserij wil helpen in leven houden, hopen wij dat zijn Proefstation, met deze nieuwe start, geen nationaal instituut zal worden doch een werkinstrument met en vóór de visserij. Want daarom is het toch begonnen.

DOOR DE HEER J. DEROOSE,

DIRECTEUR DER BEROEPS-
VERENIGING HAND IN HAND,
ZEEBRUGGE

Iedere wetenschapsmens laat zijn haar steil oprijzen wanneer van hem verwacht wordt, dat hij zijn kennis, zijn onderzoekingen en bevindingen vulgariseert, waardoor de leek enig inzicht zou krijgen van wat al dat laboratoriumwerk in de praktijk te betekenen heeft.

Meer nog dan in de kunst waar het „l'art pour l'art” alle grond verliest, blijven teveel geleerden de wetenschap zien als een hobby, zonder begrip voor de praktijkmens die o.i. terecht verwacht dat al die geleerddeenerij, mogelijk gemaakt door de gemeenschap en betaald met gemeenschapsgeld, uiteindelijk tot doel moet hebben, deze gemeenschap dienstig te zijn.

Ook over het Proefstation voor de Zeevisserij hoort men regelmatig de wreveldoorklinken omdat het bedrijf weinig tastbare resultaten onder ogen krijgt, omdat te veel vragen onbeantwoord blijven en te veel voorstellen van de hand worden gewezen.

In werkelijkheid is zulks echter niet helemaal fair. Het Zeevisserijbedrijf zelf heeft jaren lang de overheid verweten dat het bedrijf niet wetenschappelijk wordt geleid en wordt er klagend gewezen naar buurlanden, waar men wel onderzoekingsvaartuigen inzet, waar wel aan studie van de zee, van fauna en flora, van vissterfte en visstapel wordt gedaan, terwijl men in België merkbaar niet wist dat ook wij een visserij hebben. Het is niet helemaal fair dat we om wetenschappelijke steun hebben gehuild, om nadien honend te zeggen wanneer die wetenschap er is, deze ogenschijnlijk onpraktisch zou zijn.

Onbekend maakt onbemind

Onafgezien de al of niet praktische resultaten die we aan het proefstation te danken hebben of hopelijk mogen verwachten, is een eerste en begrijpelijk verwijt, dat er weinig of geen contact bestaat tussen de onderzoekers van het station en de praktijkmensen.

De bewering dat wekelijks vissers op het Station zouden komen met vragen en voorstellen is een bewering pro domo.

Geen tien procent van de alledaagse praktijkmensen heeft met het Station contact gehad en bovendien kent men er, behoudens de directeur, geen mens van.

ARCHITECTONISCH BETON
geleverd door de

N.V. Agref

Tragelweg 4, 9200 WETTEREN

GRES GEVELSTENEN
geleverd door

N.V. Ceragres

Brusselsesteenweg 489, 9230 MELLE

(7907V)

DE SPECIALIST VAN ALLE PANELEN
ETS. JEAN BOUTTENS N.V.

Industriepark

Noordlaan 4

8720 KUURNE

(056) 21 01 44 (4 l.)

Industriepark

Archimedesstraat 58

8400 OOSTENDE

(059) 70 76 58 (3 l.)

(7908V)

De toekenning van een uitzonderlijke slooppremie voor vissersvaartuigen van kracht

Op verzoek van verschillende lezers laten we hierna nogmaals de tekst volgen van het K.B. houdende toekenning van de slooppremie voor vissersvaartuigen, welke vóór 1 oktober 1976 moeten ingediend worden voor hen die nog in 1976 ervan willen genieten en vóór 1 oogst 1977 voor hen die IN DE VOORWAARDEN verkeren om er in 1977 te willen van gebruik maken.

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE TOEKENING VAN EEN UITZONDERLIJKE PREMIE VOOR HET SLOPEN VAN VISSERSVAARTUIGEN

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op de wet van 17 februari 1976 houdende de begroting van het Ministerie van Verkeerswezen voor het begrotingsjaar 1976 en inzonderheid op artikel 32.01 — Titel I — Sectie III — Hoofdstuk III;

Overwegende dat het nodig is een uitzonderlijke maatregel te treffen met het oog op de sanering van het visserijbedrijf;

Gelet op het advies van de Nationale Commissie voor Visserijbeleid van 9 januari 1976;

Gelet op het akkoord van Onze Staatssecretaris voor Begroting van 9 augustus 1976;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, eerste lid;

Gelet op de hoogdringendheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeerswezen en van Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

ARTIKEL 1. — Met het oog op de sanering van de zeevisserijvloot wordt de Minister van Verkeerswezen gemachtigd gedurende de jaren 1976 en 1977, onder de hierna bepaalde voorwaarden, door aanrekening op de kredieten te zijner beschikking gesteld, aan de eigenaars van Belgische vissersvaartuigen een uitzonderlijke slooppremie toe te kennen.

Deze kredieten bedragen maximum 50.000.000 fr., in gelijke mate te verdelen over de jaren 1976 en 1977.

ARTIKEL 2. — § 1. De uitzonderlijke premie kan slechts uitbetaald worden wanneer aan volgende voorwaarden voldaan is op het ogenblik dat de uitzonderlijke slooppremie wordt aangevraagd;

a) het te slopen vaartuig moet ten minste 15 jaar oud zijn;

b) het betrokken vaartuig moet sedert 1 januari 1974 het eigendom zijn van de aanvrager en daarenboven na die datum nog minstens 100 zeedagen tellen.

Van de vereiste inzake zeedagen kan, in sociale gevallen die degelijk dienen gerechtvaardigd te worden, afgeweken worden door de Minister van Verkeerswezen.

Het vaartuig mag evenwel ook op voornoemde datum toebehoord hebben aan personen van wie de aanvrager het geheel of gedeeltelijk bij erfenis zou verworven hebben.

§ 2. Het schip moet gesloopt zijn vóór 31 december 1977.

Van zodra de toekenning van de slooppremie betekend is, moet het betrokken vaartuig onmiddellijk uit de vaart genomen worden, zoniet wordt de toekenning ingetrokken.

§ 3. Van de bij § 1 b) gestelde voorwaarde van eigendom op 1 januari 1974 kunnen, door de Minister van Verkeerswezen, afwijkingen worden toegestaan ten voordele van bloed- of aanverwanten tot de derde graad die het bedrijf voortzetten van een bedrijfshoofd dat aan de bedoelde voorwaarden voldeed.

ARTIKEL 3. — De uitzonderlijke slooppremie bedraagt twintig duizend frank per brutoton van de gesloopte tonnage.

De maximum premie per vaartuig uit te betalen op het krediet voorzien voor 1976 bedraagt 3.000.000 fr.

Dit maximum kan worden herzien voor het jaar 1977.

ARTIKEL 4. — Het bedrag van de uitzonderlijke slooppremie wordt uitbetaald aan de eigenaars van de gesloopte schepen en, in geval van medeïgendom, aan de medeïgenaars van de gesloopte schepen, naar rata van hun eigendomsaandelen.

ARTIKEL 5. — Indien voor de jaren 1976 en 1977 niet voldoende krediet beschikbaar is zullen de uitzonderlijke slooppremies toegekend worden volgens de ouderdom der schepen.

De aanvragen tot het bekomen van de uitzonderlijke slooppremies uit te betalen op de kredieten voorzien voor 1976 en voor 1977, moeten ingediend worden respectievelijk vóór 1 oktober 1976 en vóór 1 augustus 1977.

De aanvraag tot het bekomen van de uitzonderlijke slooppremie uit te betalen op het krediet voorzien voor 1976 die bij gebrek aan voldoende krediet niet kan ingewilligd worden, wordt automatisch en prioritair overgedragen voor uitvoering op het krediet voorzien voor 1977.

ARTIKEL 6. — Iedere aanvraag tot het bekomen van de uitzonderlijke slooppremie wordt bij de Waterschout ingediend.

ARTIKEL 7. — Het koninklijk besluit van 9 oktober 1973 houdende toekenning van een uitzonderlijke premie voor het slopen van vaartuigen, wordt opgeheven.

ARTIKEL 8. — Onze Minister van Verkeerswezen en Onze Minister van Landbouw zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

HOLLANDSE VISSERS IN BELGISCHE TERRITORIALE WATEREN ZWAAR GESTRAFT

Op 11 en 18 juni 1975 werd de «Breskens 7» met als schipper Timmerman Aloisius, stuurman Depeuter Dominik en als matroos Vanstraeten Jan in Belgische territoriale wateren binnen de drie mijlzone gesnapt.

Dit vaartuig behoort toe aan de rederij Apollo en is voorzien van een motor Stork van 435 pk. en was in 1965 gebouwd.

De korrektionele rechtbank van

Veurne heeft vorige week vrijdag 10 september tegenover de bemanning een zware straf uitgesproken, de drieledige bemanning elk een straf opleggend van 400 fr. boete, vermenigvuldigd met 30 of elk 12.000 fr plus de gerechtskosten of 3 maand gevang en verbeurdverklaring van het vistuig.

In een ander rubriek komen we op het vissen in Belgische territoriale wateren binnen de 12 mijlzone terug.

AANWERVING VAN ONDERWIJZEND PERSONEEL

Met ingang van 1 oktober 1976 zal door het Bestuur van het Zee- en van de Binnenvaart een lesgever in de scheepsbouw voor 6 uur les per week (dagcursus) aangeworven worden ten behoeve van de Hogere Zeevaartschool te Antwerpen.

De kandidaten behoren in het bezit te zijn van een diploma van burgerlijk scheepsbouwkundig ingenieur. Zij moeten in staat zijn het onderricht in de Nederlandse en Franse taal te geven. De kandidaten worden verzocht hun aanvraag samen met een voor eensluidend afschrift van hun diploma per aangetekende brief in te die-

nen bij de Heer Directeur-Generaal van het Bestuur van het Zee- en van de Binnenvaart, Belliardstr 30, 1040 Brussel, uiterlijk binnen vijftien dagen na het verschijnen van onderhavig bericht in het Belgisch Staatsblad.

Alle verdere inlichtingen worden, op gewoon verzoek verstrekt :
— hetzij door de Hogere Zeevaartschool, Noordkasteel-Oost 6, 2030 Antwerpen (tel. (031) 31 62 48)
— hetzij door de Personeelsdienst van het Bestuur van het Zee- en van de Binnenvaart, Belliardstraat 30, 1040 Brussel (tel. (02) 511 58 90).

HET BELANG DER NOORSE ZEEVISSERIJ

Noorwegen die haar intenties heeft laten blijken voor de uitbreiding van haar visserijlimieten tot 200 mijlen door het indienen van een wetsvoorstel in die zin, heeft inderdaad heel wat belangen in de zeevisserij waarop een groot gedeelte van haar kustbevolking is ingesteld. Enkele cijfers hieronder weergegeven in een driejaarlijkse tabel en gaande over de voornaamste vissoorten, maken dit duidelijk.

Soort	Hoeveelheid in 1.000 kgr			Waarde in milj. BF		
	1973	1974	1975	1973	1974	1975
Kabljauw	217.958	232.915	236.895	3.162	4.863	4.356
Schelvis	62.580	54.540	40.856	993	947	623
Koolvis	120.264	119.610	101.359	857	837	710
Leng	21.797	20.238	18.166	537	583	401
Heilbot	1.463	1.199	1.063	94	77	70
Haai	16.641	13.645	11.957	136	181	154
Groenland heilbot	13.166	7.438	4.654	173	119	77
Zalmforel	1.860	1.539	1.550	246	166	168
Noordzeeharing	135.405	66.254	32.902	607	392	285
Andere haring	10.677	9.967	5.837	127	155	113
Makreel	338.989	287.741	243.320	1.565	1.413	1.161
Horsmakreel	94.069	79.697	12.632	215	185	34
Sardiniën	52.862	21.042	9.808	107	44	24
Sprot	17.096	19.489	166.000	167	178	635
Noorse pout	175.826	257.763	308.123	472	761	641
Lodde	1.332.118	1.029.047	979.998	2.954	2.385	1.891

Wat de haring en voornamelijk de makreel, horsmakreel, sprot, Noorse pout en Lodde (Capelin) betreffen, gaat het hier in feite over industriële visserij voor de vismeelfabrieken. In 1973 nog voerde men 135 miljoen kgr Noordzeeharing aan, reeds teruggevallen in 1974 tot iets meer dan 66 miljoen kgr en in 1975 een zogezegd gekontingeerd jaar tot ongeveer 33 miljoen kgr. Ontzaglijke hoeveelheden makreel (in 1975 nog meer dan 243 miljoen kgr), sprot (166 miljoen kgr in 1975) en Noorse pout (308 milj. kgr in 1975).

Onvoorstelbaar hoog is de hoeveelheid Lodde die men in Noorwegen aanvoerde! Nog 1.332 miljoen Ton of 1.332 miljard kgr in 1973 was dit toch nog altijd bijna 1 miljoen Ton in 1975! Hetzij 20 miljoen van onze bennen van 50 kgr!!

Met de andere ontelbare vissoorten, kreeft, krab, paling en zo meer, krijgen we in 1973 een totaal van 2,722 miljoen Ton, cijfers die voor 1974 en 1975 respectievelijk terugvallen tot 2,39 en 2,31 miljoen Ton.

GARNAALMIJN WORDT AQUARIUM

Waar de stad tot over zijn oren in de schuld zit, worden er maandelijks miljoenen verkocht aan onbezonnen of niet gerechtvaardigde uitgaven, waaruit eens te meer blijkt, dat het niet moeilijk is het geld van de belastingbetaler te gebruiken, als het uit eigen beurs niet komt.

Zo heeft men thans weer het middel gevonden om de garnaal-mijn, die bij de bouw meer dan vijf miljoen frank gekost heeft om te voldoen aan de eisen van enkele restaurateurs van de kaai of een paar garnaalgroothandelaars, om te scheppen in een aquarium.

Toen we destijds meldden dat de garnalen in de vismijn moest verkocht worden, waar het zijn plaats is, zag men dat over het hoofd en gooide men vijf miljoen van de lastenbetalers door de vensters.

Thans wordt die garnaal in de vismijn toch verkocht en zijn de

prijzen veel beter dan toen ze in de garnaal-mijn op de visserskaai verkocht werden.

Nu dit gebouw daarvoor niet meer dienstig is, zal men er een aquarium inrichten.

Om de veranderingen aan te brengen, zal men op 7 oktober een aanbesteding uitschrijven en is de raming reeds 1.300.000 fr.

Wij weten bij ondervinding wat hier allemaal nog bij zal komen.

Dit alles geschiedt omdat een paar belanghebbenden de kop op hol hebben gejaagd van het stadsbestuur.

En tot wat zal dit dienen? Men noemt dat folklore.

Had men niet verstandig gedaan een aanvraag uit te schrijven om te weten wie die mijn zou gebruiken, voor welke doeleinden en wat hij er als huur of pacht zou voor geven in plaats van zelf opnieuw een paar miljoenen naar de vaantjes te gooien?

Wat nu de waarden betreft, stellen we vast dat aan kabeljauwsoorten voor meer dan 3 miljard, werd verkocht in 1973, voor meer dan 4,8 miljard in 1974 en voor meer dan 4,3 miljard in 1975. Voor de soorten normaal bestemd voor menselijk verbruik, volgen dan nog de schelvis met respectievelijk 993, 947 en 623 miljoen, de koolvis met 857, 837 en 710 miljoen, de leng met 537, 583 en 401 miljoen als de voornaamsten. In de vissoorten die hetzij hoofdzakelijk of voor het grootste deel bestemd zijn voor de vismeelfabrieken, hebben we de «Lodde» met in 1973 voor bijna 3 miljard fr om in de volgende jaren terug te vallen tot ongeveer 2,4 en 1,9 miljard voor 74 en 75. Ook de makreel komt aan een indrukwekkend cijfer van respectievelijk 1,565, 1,413 en 1,161 miljard BF. Noorse Pout waarop de vangst in de laatste jaren geactiveerd werd, komt met volgende cijfers: 472 miljoen, 761 miljoen en 641 miljoen BF. De industriële haring telde in 1973 nog een waarde van 607 miljoen om daarna, voornamelijk wegens de uitputting van de stocks en een tijdelijke kontingentering in 1975 terug te vallen op respectievelijk 392 en 285 miljoen BF.

Wat nu de gemiddelde prijs der onderscheidelijke vissoorten betreft, krijgen we volgende tabel:

	Gemiddelde prijs in franken		
	1973	1974	1975
Kabeljauw	14,50	20,90	18,38
Schelvis	15,86	17,30	15,20
Koolvis	7,12	7,—	7,—
Leng	24,63	28,80	22,06
Haai	8,17	13,26	12,87
Heilbot	64,38	64,16	66,—
Groenland heilbot	13,10	15,90	16,56
Zalmforel	132,25	107,79	110,—
Noordzeeharing	4,48	4,62	8,66
Andere haring	11,89	15,50	19,30
Makreel	4,61	4,91	4,77
Horsmakreel	2,28	2,32	2,69
Sardiniën	2,23	2,09	2,44
Sprot	9,77	9,13	3,82
Noorse pout	2,68	2,95	2,08
Lodde	2,36	2,32	1,93

Volgens deze tabel zijn de kabeljauwsoorten, de leng en de schelvis bij de volkswis tamenlijk geprijsd vooral als we rekening houden dat ook onder die soorten wel één en ander naar de fabrieken ging en aldus de gemiddelde prijs deed zakken. Ook zien we dat het jaar 1974 op uitzondering van de haring, de beste gemiddelde prijs noteerde en deze in 1975 voor sommige volksoorten zelfs gevoelig daalde. De haringprijs liep integendeel op, maar dat is eerder het gevolg van een uitzonderlijke kleine en teruglopende aanvoer.

Ook als we de gezamenlijke aanvoersom van alle vissoorten, schaal- en weekdieren voor de 3 bovenstaande jaren vergelijken, dan is eveneens 1974 het produktiefste jaar wat de opbrengst betreft, namelijk 15,648 miljard tegen 13,850 en 13,195 voor 1973 en 1975, met als gemiddelde prijs door elkaar genomen voor 1973, 1974 en 1975, respectievelijk 5,10, 6,55 en 5,70 BF. In ieder geval is een dergelijk bekend aanvoercijfer voor een land als Noorwegen met een beperkte bevolking en rekening houdend met de waardevermeerdering van het produkt door be- en verwerking, van zeer groot belang voor dit land en het is dus duidelijk dat de Noorse regering er heel wat zal voor over hebben om dit patrimonium in de toekomst te gaan verdedigen en veilig te stellen door het IJslandse voorbeeld te gaan volgen, alhoewel waarschijnlijk wel iets gematigder met uitzicht op eventuele bilaterale overeenkomsten met andere landen maar dan «donnant-donnant».

Om de belangrijkheid van de visserij voor Noorwegen op een andere manier in het daglicht te stellen is het zeker voldoende typerend dat men in dit land 27.832 boten telt, waarvan er meer dan 20 duizend open boten zijn en 6.610 houten vaartuigen met een dek. Verder telt men nog iets meer dan 600 vaartuigen in staal en 474 vaartuigen, doorgaans van het kleinere formaat in plastiek.

De Noorse visserij telt 36.000 vissers, waarvan echter een groot gedeelte seizoensvissers of gelegenhedsvissers zijn en slechts iets meer dan de helft of zowat 18.700 actieve vissers met een full-time job. Als we daar de werknemers aan toevoegen in de neven- en aanverwante bedrijven, dan is het duidelijk dat ook procentsgewijs, het werknemerstal toch reeds iets te beduiden heeft waarmede de regering rekening dient te houden.

**NU de WINTER
SNEL AANTREEDT
BESTEL EEN
DUFFLE COAT**

groen 800 F.

blauw 895 F.

1.250 F.

1.520 F.

**blauw gevoerd
1.690 F.**

B.T.W. 14 % niet inbegrepen

SCAP sv

H. BAELSKAAI, 27, 8400 OOSTENDE — TEL. 70 29 51

(1757N- 7737V)

Met diepe verslagenheid hebben wij kennis genomen van het plotselinge overlijden van onze oud-direkteur en kommissaris

De Heer D.W. VAN VOORDEN

Veel dank zijn wij hem verschuldigd voor de grote toewijding en werklust waarmee hij gedurende meer dan 40 jaren de verantwoording en de leiding van het bedrijf gedragen heeft.

Zijn stimulerende werkkraacht en vooral zijn persoonlijkheid zullen in onze herinnering blijven voortleven.

Moge hij rusten in vrede.

Directie en Commissarissen
van Voorden Zaltbommel BV

Zaltbommel, 8 september 1976

(7920V)

Met diep leedwezen moeten wij u ervan in kennis stellen dat

DE HEER

D.W. van Voorden

Oprichter en adviseur van onze vennootschap woensdag 8 september plotseling is overleden.

Door zijn grote toewijding en inzicht heeft hij in belangrijke mate tot de groei van onze onderneming bijgedragen.

Wij zullen hem steeds in dankbaarheid blijven gedenken.

Directie Van Voorden-Propeller-
Reparatiebedrijven BV

Zaltbommel, 8 september 1976

(7918V)

Met grote ontsteltenis hebben wij kennis genomen van het plotselinge overlijden van onze oud-directeur en commissaris

DE HEER

D.W. van Voorden

Zijn nagedachtenis zullen wij in hoge ere houden

Directie en Commissarissen
Promac Nederland BV

Zaltbommel, 8 september 1976

(7919V)

BRAND IN KABIEN :

2 VISSERS TE FRASERBURGH OMGEKOMEN

Aan boord van het vissersvaartuig „The Ocean Venture” die waarschijnlijk voor het slecht weder te Fraserburgh was binnengekomen, had zondagmorgen een brand plaats in de kabiën waarbij twee vissers om het leven kwamen, namelijk de motorist en de matrooskok, beide 29 jaar. Een 17-jarige voorbijganger bemerkte de brandrook die uit de kabiën steeg wanneer hij voorbijwandelde. Deze jonge man sprong aan boord, sloeg op de gesloten kabiendeur en trachtte door roepen aandacht te verkrijgen van eventuele bemanningsleden aan boord, maar dit was tevergeefs. Toen zwaaide hij met een brand-

dende vod op een stok om ergens aandacht te kunnen verkrijgen en was ten slotte verplicht het op een lopen te zetten om de brandweer te gaan verwittigen nadat hij vanwege de vele tevergeefs getracht had ergens binnen te geraken. Volgens de schipper die aan wal was, waren de mannen bij het TV-zitten kijken heel waarschijnlijk in slaap gevallen en door de rook bevangen vooraleer ze konden reageren.

Volgens de politie is er geen enkel feit die op verdachte omstandigheden wijst en is de brand en de dood van beide mannen een louter toevallig ongeval.

Korte berichten

DE VISSERIJ MOET HET UITDIEPEN VAN DE HAVEN VAN FRASERBURGH HELPEN BETALEN

Eén van de voorwaarden gesteld door het Ministerie van Landbouw en Visserij tot aanvaarding van uitdiepingsschema van de haven is het opvoeren van de taks op aangevoerde vis te Fraserburgh. Het projekt zelf kost ongeveer 85 miljoen B.fr. De beslissing om de taks op de aangevoerde vis te verhogen werd reeds door de Havenkommissie genomen. Het is dus terug de visser die het gelag betaalt.

ANKERING VAN JAPANS FABRIEKSCHIP IN MONDING RIVIER FAL IN CORNWALL GEWEIGERD

De plannen om een fabriekschip bestendig te laten meren op een ligplaats op de rivier Fal in Cornwall, werden door de regionale overheid die de toelating moet verlenen, voorlopig afgewezen. Wel is men bereid het volgend jaar een nieuw onderzoek hieraan te wijden. Het gaat hier om een verzoek uitgaande van de eigenaars van het fabriekschip „Miaji Muru” onder Japanse vlag. Men wenste een vaste ligplaats toegewezen te worden in de beschutte monding voor minstens zes maand te beginnen van 1 november om makreel in te vriezen voor export naar West-Afrika en in het bijzonder naar Nigeria. Het fabriekschip heeft een lengte van 150 meter en meet 8.250 Brt. Het schip zou in transit uitvoeren per 2000 Ton die zou afgeladen worden per 2000 Ton op kleinere frigoschepen.

Niettegenstaande het fabriekschip ook vangsten van de plaatselijke visserij zou opnemen, tgeen bevorderlijk zou zijn voor de afzetprijs in de afslag en dat verder zeker een 80 man uit de streek, hetzij rechtstreeks hetij onrechtstreeks hierbij een djob zouden vinden en dat het vaartuig van uit Falmouth van proviand zou voorzien worden, werd toch voorlopig geen gunstig gevolg aan dit verzoek gegeven. Volgens de Distriktraad die over het „Ja-of-meen” moet beslissen, zou de ligging van het vaartuig, evenals de trafiek van en naar het vaartuig, hinderlijk zijn voor de scheepvaart. Verder zou het vaartuig nog al wat afval te lozen hebben en aldus hinderlijk zijn voor het milieu. De bemanning zelf van het fabriekschip bestaat uitsluitend uit Japanners en Thailanders. Volgens de Compagniehouders van het schip is deze beslissing onbegrijpelijk omdat de lokale handel en bedrijf hieruit veel voordeel zou halen. Ook zullen zij in beroep gaan tegen de beslissing van de Distriktraad.

FAROE-SCHIPPER IN ABERDEEN BEBOET VOOR HOUDEN VAN HOND AAN BOORD

Dit bericht dat op het eerste ogenblik toch wel een beetje ongehoord klinkt en minstens bij het haar getrokken, wordt heel wat duidelijker als men weet dat, wegens de voortschrijdende hondsdelheid, Engeland een beschermende wet heeft uitgevaardigd tegen deze razernij. Een schipper uit de Faroe-eilanden die voor een rechtbank te Aberdeen toegegeven heeft, een hond aan boord gehad te hebben bij het aandoen van een Engelse haven, werd beboet met 200 Pond, zijnde het equivalent van zowat 14 duizend Belgische frank. De hond was de beste maat van de bemanning en aan boord is men onwillig zich van de hond te scheiden. Men zal echter zeker voor de keus gesteld worden, Engeland te mijden, ofwel de hond thuis te laten. Opsluiten bij het aandoen van een Engelse haven zal zeker niet voldoende zijn, daar de hond dit zeker niet zou nemen en zich verraden door geblaf. Kennen wij zelf geen dergelijke wet, dan mogen toch ook in onze pakhuizen geen dieren meer volgens het Koninklijk Besluit van 30 april van dit jaar. Ook de honden zijn daar dus geweerd, alhoewel ze nog vaste voet mogen hebben in de mijn zelf en dus nog altijd de mogelijkheid voorligt dat ze bij gelegenheid een pootje kunnen opheffen en dit zelfs eventueel tegen een ben uitgestalde vis of garnaal. Wij weten niet of sommige vissersvaartuigen een hond aan boord hebben, maar kwestie van het aandoen van een Engelse haven verwittigen wij hier toch liefst reder, schipper en bemanning.

En waarom zou de stad geen honden in de wismijn verbieden?

250 TON LOODGIF OP DE BODEM VAN DE ADRIATISCHE ZEE

Meer dan 900 barrellen die samen over de 250 ton loodtetraethyl bevatten, een zwaar dodelijk gif dat de hersenen aantast, bevinden zich reeds een paar jaar op de bodem van de Adriatische Zee in de ruimen van een vergane Yougoslavische cargo en dit ongeveer 8 mijlen buiten de kustplaats Ottrante, in het zuiden van het schiereiland. Deze vaten zijn nu aan het verrotten en het is duidelijk, aldus kommandant Jacques Cousteau, dat dit een uitzonderlijk gevaar betekent voor het milieu en de mens.

Het bergen van de vaten zou, volgens de berekeningen en de mededelingen van de regeringen van Italië en van de andere kuststaten zowat 900 miljoen B.fr. kosten en deze regeringen vinden deze rekening te hoog. Voor kommandant Cousteau is het voor het heil van de Adriatische Zee en zelfs van de Middellandse Zee dit echter wel waard. Dit maakt weer eens duidelijk met hoeveel gevaren we alle dagen, onwetend gekonfronteerd worden.

KORTE BERICHTEN

EEN SCHIPPER EN HULPMOTORIST NA AANVARING ZWAAR BEBOET

Als gevolg van het in de grond lopen van een stilliggend vaartuig waarbij twee personen van het aangevaren schip verdronken, werd de schipper wegens onvrijwillige manslag veroordeeld tot 17.500 B.fr. boete en nog eens tot 5.250 B.fr. boete voor plichtsverzuim. De hulpmotorist werd wegens dronkenschap veroordeeld tot 7.000 B.fr. boete en tot 12.250 fr. boete wegens schuld aan vrijwillige doodslag. Volgens de schipper had hij wel de signalen voor achteruitslaan doorgeseind naar de machinekamer, maar in plaats van dit bevel uit te voeren, werd nog harder vooruit gevaren. Volgens de aanklager was de schipper op de hoogte van het feit, dat de hulpmotorist dronken was. Eenzelfde blaam treft ook de motorist. De schipper beweerde dat de betrokken persoon niet dronken was bij het uitlopen uit Aberdeen.

GEDEELTELIJKE EKSKLUSIEVE DERTIG-MIJLENZONE TEN VOORDELE VAN GROOT-BRITANNIE ?

Volgens bronnen uit Engeland zou de E.E.G.-Kommissie te Brussel bereid gevonden worden om in sommige zeegebieden rond Groot-Brittannië eksklusieve visserijrechten tot 30 mijlen uit de kust in overweging te nemen. Dit als gevolg van een bezoek deze zomer van E.E.G.-visserijdeskundigen aan Groot-Brittannië en de aandring waarmee Groot-Brittannië tracht een preferentieel regiem voor zijn onderhorigen te verkrijgen. De regering wordt inderdaad regelmatig onder druk gezet door de producentenorganisaties. Eenzelfde gedeeltelijk voorkeursregiem zou eveneens van toepassing kunnen worden in sommige gebieden uit de Ierse kust ten voordele van de Ierse visserij. Niettegenstaande de Britten en Ieren heel wat meer vragen en hun minimum eisen lopen over een algemene 50 mijlenzone uit de kust werd het nieuws dat Brussel hier en daar een voorkeursregiem voor de kustvisserij van 30 mijlen in overweging zou kunnen nemen, toch met voldoening ontvangen.

Als de regeringen van de partnerlanden nu zullen bereid gevonden worden om sommige visies van hun experten, waarvan we veronderstellen dat ze zeer hartelijk in Groot-Brittannië ontvangen werden, zullen volgen, is echter een andere zaak. Naar het schijnt zou de meeste oppositie hiertegen vanwege Frankrijk en West-Duitsland komen. Wijzelf stellen ondertussen de vraag: «en België?»

Of zullen wij, die de belangrijkste geïnteresseerden zijn, lamme goedzakken blijven?

DEKJONGEN OVER BOORD EN VERDRONKEN

Van de seinevisser „Seaforth” uit Schotland ging de 19-jarige dekjongen over boord. Normaal was ook altijd de vader van de vermiste jongen aan boord maar voor één enkele maal was deze op vakantie op de Shetland-eilanden. Het ongeval gebeurde ongeveer 152 mijlen Noord-Oost van Peterhead. De zoekingen naar de vermiste bleken te vergeefs.

NOORSE WENK AAN IERLAND VOOR OPVOERING VAN HET VANGSTPOTENTIEEL

Volgens de heer Knut Vartdal, de Noorse directeur ter visserij, heeft Ierland niet alleen nood aan een eigen beschermde 50 mijlenzone, maar ook aan een uitbouw van zijn vloot in de zin van krachtiger schepen om beter de 200 mijlenzone te bestrijken. Ierland is inderdaad meer aan kustvaart toe en heeft weinig middenslagtreilers niet tegenstaande dit land praktisch het enige is, die ook in de laatste paar jaren nog duchtig aan de uitbouw van zijn vissersvloot werkt. De h. Vartdal zegde onder andere ook nog dat Noorwegen zeker in de Europese Economische Gemeenschap zou gekomen zijn had dit land ten tijde van de stemming ten zake, 'n waarborg gekregen voor minstens een eigen 12 mijlenzone. De vissersbevolking en al diegenen die van de visserij leven, hebben echter tegen de toetreding gestemd. Wat nu het eventueel weren van Noorse schepen uit de E.E.G.-Zee betreft, meent de heer Vartdal dat Noorwegen wel tot overeenkomsten met bevriende naties zal kunnen komen.

Maar dan zeggen we: Waar blijft in het EEG-huis het samenhangende gevoel? 't Is één voor allen en allen voor één.

GROTE HAAIENVANGSTEN IN SCHOTLAND

Na een periode van magere haaienvangsten hebben verleden week verscheidene vaartuigen grote hoeveelheden van deze vissort in de afslag gezet.

Eén en ander had echter tot gevolg dat de prijs te Grimsby terugviel tot zowat 16 pond voor 'n kit of anders gezegd, zowat 860 fr de ben van 50 kgr. Deze prijzen liepen op het einde van verleden week, gezien het s'echte weder, terug tot iets over de 1.000 fr. de ben van 50 kgr.

Niettegenstaande de teruggevalle prijs, maakten verscheidene vaartuigen toch hoopgevende resultaten.

SHETLAND-VISSERS BINNEN DE 3 MIJLEN-LIMIETEN

De Shetland kustvisserij gaat verder door met illegale visserij binnen de 3 mijlen, terwijl ze ondertussen onderhandelaars naar het Departement van Landbouw en Visserij zonden om deze toestand voor een bepaalde periode te legaliseren. Het is inderdaad zo dat de smelt zich in grote concentraties onder de kust bevindt en de Shetlandvissers beweren dat ze zonder de vangst op smelt zowel hun vaartuigen aan de ketting kunnen gaan hangen. Ze beweren dat het voor hen over een vitale kwestie van bestaan gaat en dat ze er bijgevolg niet onder uit kunnen. In de laatste week vingen ze illegaal meer dan 1,4 miljoen kgr. smelt (zandaal) voor een waarde van 3,5 miljoen B. Fr. Het is natuurlijk het immer wederkerend verschijnsel dat, moest men de vissers vrij laten, de visstapels ten spoedigste zouden uitgemoord worden. Het is jammer, dat we dit moeten schrijven, maar in dit geval zouden noch paai- noch broedplaatsen gerespecteerd worden. Men moet dus de visser wel tegen zijn eigen zelf beschermen.

GROTE VLOOT ROEMEENSE EN RUSSISCHE SCHEPEN OP MAKREELJACHT

Meer dan 40 grote Roemeense en Russische treilers hebben een groot-scheepse aanval ondernomen op de makreelstocks van het Zuid-Westen van Engeland. Dit is onder meer wat het kustwachtschip „H.M.S. Kingsfisher” wist te melden. De kustwachter bevindt zich midden in deze rode vloot omdat veel lokale vissers er zich over beklaagd hebben, dat hun krabbenpotten en vangmateriaal eenvoudig door deze buitenlandse schepen weggekord worden. Eén van deze kustvaartuigen verloor in één enkele nacht voor 140 duizend frank aan vistuig. Op vraag van het kustwachtschip aan de vreemde vissersvaartuigen of ze wisten, dat ze bij gelegenheid op plaatsen visten, die door de krabbenvissers uitgestoken waren voor hun visserij, verklaarden zij hierover totaal onwetend te zijn. Hierop werden zij door de „H.M.S. Kingsfisher” van de nodige kaartjes voorzien met aanduiding van deze plaatsen.

Een Frans schip dat eveneens door de kustwacht aangedaan werd, had verscheidene krabbenpotten aan boord die ze opgekord hadden. Ook zij schenen onwetend te zijn dat zij de visserij van de krabbenvangers belemmerden en beschadigden. De krabbenpotten werden terug bezorgd. De meeste van de Roemeense en Russische treilers zijn voor het ogenblik zo wat twee mijlen buiten de limieten van Star Point aan het vissen. Volgens veel krabbenvissers zijn het vooral de Fransen, die bewust hun krabbenpotten wegkorden.

ONTBIJT AAN BOORD VAN BEMANNING MET GEWEZEN ENGELSE EERSTE-MINISTER

Ter gelegenheid van het in bedrijf nemen van zijn nieuwe seine-treiler de „Argonaut VI”, zal de bemanning en schipper Smith Davie een ontbijt hebben aan boord met de gewezen Engelse eerste-minister Heath. In grote verlegenheid voor dit ontbijt zal de bemanning wellicht niet komen, vermits de heer Heath voor zichzelf twee gekookte eitjes op de menu gezet heeft.

EEN E.E.G.-INTENTIE-VERKLARING VOOR DE 200 MIJL TEGEN EINDE DER MAAND ?

Met het fiasco voor ogen voor wat het nemen van bepaalde besluiten betreft op de Internationale Konferentie van het Zeerecht te New-York, zou de E.E.G.-Kommissie te Brussel tegen het einde van de maand een intentieverklaring uitgeven, waarbij zij de uitbreiding van de E.E.G.-wateren tot 200 mijlen uit de kust zou bekend maken, die eventueel op 1 jan. '76 van kracht zou worden. Groot-Brittannië en Ierland liggen hier bijzonder op gebrand en meer vooral dit eerste land inderdaad is het zo, dat de bepalingen van het Osloverdrag in november eerstkomend verstrijken en gezien ook IJslandse treilers belangen hebben in de 200 mijlenzone omheen Engeland, ziet Groot-Brittannië hierin een gelegenheid om met IJsland een nieuwe overeenkomst af te sluiten waarbij de Engelse diepzeetreilers in de IJslandse wateren verder zekere rechten zouden mogen uitoefenen tegen similiaire rechten voor de IJslanders in de Engelse 200 mijlenzone. Van bepaalde Britse zijde stelt men echter de zaak te eenvoudig voor. Het is inderdaad zo, dat het niet Groot-Brittannië is, die het recht voor zich heeft, bilaterale overeenkomsten te sluiten met de E.E.G.-Gemeenschapszee als inzet, maar de E.E.G.-Kommissie zelf die dan verplicht is een multilaterale overeenkomst af te sluiten, waarvan de plichten en rechten gelden voor alle partnerlanden. Als men van het principe van de Gemeenschap afwijkt, dan heeft de E.E.G. geen redenen meer van bestaan. Onze vele tegemoetkomingen ten voordele van Groot-Brittannië en Ierland in het landbouwfonds mogen zeker wel voor een deeltje compensatie vinden in de visserij. We verwachten dan ook dat onze regering in het algemeen en onze bevoegde ambtenarij in het bijzonder de Belgische visserijbelangen in die zin zullen verdedigen.

KORTE BERICHTEN

DE NOORSE NATIONALE VISSERIJVERENIGING

De Noorse Nationale Visserijvereniging telt 900 lokale producenten verenigingen die op hun beurt opgenomen zijn in 13 gewestelijke verenigingen met een totaal van 35.000 leden. Het is dankzij deze eenheid dat bij de besprekingen over een eventuele toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap, de balans overhelde tot een afzijdig houden uit de E.E.G. Gezien de wateren van de E.E.G. een gemeenschapzee zullen uitmaken voor alle partnerlanden, menen de Noorse vissers aan een gevaar ontsnapt te zijn bij de eventuele uitbreiding van de visserijgrenzen tot 200 mijlen.

IERSE SCHIPPER OPGELEID EN BEOET IN ENGELSE WATEREN

Een schipper uit Noord-Ierland werd opgeleid toen hij met zijn treiler vissend werd bevonden binnen 6 mijl uit de kust ter hoogte van Fleetwood. De schipper vertelde dat hij meende juist buiten de beschermende limieten te vissen toen hij aangehouden en opgeleid werd. De schipper werd voor de rechtbank te Fleetwood beboet met 100 Pond (7.000 B.fr.) en met het aanslaan van de vangst en de netten.

DE BELANGRIJKHEID VAN HET VISSERIJBEDRIJF VOOR IJSLAND

De bevolking van IJsland is vanaf 1944, wanneer dit land een onafhankelijke republiek werd, tot op vandaag praktisch verdubbeld, namelijk van 128.000 inwoners naar 220.000. Dit neemt niet weg, dat het inwonersaantal van gans IJsland nog niet erg veel betekent. Als we dan daarnevens de cijfers stellen, alleen reeds van gevangen demersale vis voor de eerste 5 maanden van het jaar met vooral kabeljauw namelijk 222.000 ton, dan stellen we vast dat dit iets meer dan 1 ton vis per hoofd van de bevolking betekent. Over een gans jaar gezien, zal dit cijfer zeker verdubbelen. Hiernaast hebben we dan nog de cijfers van de pelagische en bodemvisserij zodat we inderdaad mogen besluiten dat de visserij voor IJsland van levensbelang is en dat we dan ook beter de strijd van dit land begrijpen voor de bescherming van de vissers in de IJslandse wateren.

De economie van IJsland stoelt inderdaad voor een zeer groot deel op de visserij.

IERSE MINISTER ZAL KUSTWACHT UITBOUWEN

De Ierse regering heeft het vroeger lichtschip „Isolda” aangekocht om het om te vormen tot een kustwachter. Het schip van ongeveer 70 meter lengte zal zelfs uitgerust worden met een paar 20 mm kanonnen. Verder zal de regering nog een drietal andere vaartuigen aankopen en uitrusten om beter te kunnen optreden tegen stroopers. Een paar lange-afstand vliegtuigen die van 7 tot 8 uur in de lucht kunnen blijven zouden eveneens aangeschaft worden, alhoewel de rechtbanken de bewijzen van stroperij, dat wil zeggen van overtredingen binnen de limieten, door vliegtuigen gegeven niet zonder voorbehoud aanvaarden of zelfs afwijzen. De Ierse minister van defensie maakte zelfs de zinspeling dat Ierland mede zou opgenomen worden in de EEG 200 mijlen beschermingsmacht. Dit laatste wordt echter niet onverdeeld aanvaard door velen, omdat men dit aanziet als een soort eerste stap tot het inbrengen van de Ierse strijdmacht in de NATO.

ONDERZOEK NAAR AANVAARDING STEEKPENNINGEN DOOR IJSLANDSE DOUANE

Volgens de verklaringen van een zeeman die te Reykjavik aangehouden en ondervraagd werd in een smokkelzaak, zou de IJslandse douane regelmatig geschenken aanvaarden in de vorm van drank en likeuren. Verscheidene inspecteurs van de douane werden hierna ondervraagd en gaven toe dat het een traditie is, zowel in IJsland als in andere landen, dat de douane na afloop van de uitgevoerde controle,

bij gelegenheid een fles sterke drank overhandigd wordt. Dit zou echter geen invloed hebben op de gestrengheid van de controle en ten andere reeds tientallen jaren bestaan. Hoger geplaatste officieren ontkennen echter dat een dergelijke traditie zou bestaan, noch in IJsland, noch internationaal, en dat het aanvaarden van flessen sterke drank onaanvaardbaar is voor douane-inspecteurs. Het onderzoek wordt in deze zaak verder gezet.

NATIONALE CAMPAGNE IN IERLAND VOOR EEN 50 MIJLENZONE

In Ierland is een nationale campagne gestart voor de oprichting van een strijdfonds voor de verwezenlijking van een exclusieve 50 mijlen-zone. De initiatiefnemers van de campagne zijn inmiddels reeds begonnen met kollekteren van gelden en hebben onder meer alle reders uitgenodigd tot het storten van een bijdrage van 10 Pond voor vaartuigen onder de 16 meter en 15 Pond boven de 16 meter, koöperatieven en kompaniën betalen 60 Pond. De overheden van alle vissershavens werden verzocht lokale activiteiten in te richten zoals dansavonden, tombola's enz. waarvan de opbrengst ten goede zou komen van het strijdfonds. Ook werden alle parlementairen aangeschreven en worden de belanghebbenden anderzijds verzocht bij hun lokale politieke vertegenwoordigers om steun en tussenkomst bij de regering aan te dringen. Volgens de inrichters gaat het hier om het instandhouden van werkgelegenheid voor 7.000 vissers en een 20.000 werknemers in de aanverwante bedrijven aan land. Van al de EEG-landen is alleen de Ierse vissersvloot in expansie en dit kan alleen behouden blijven mits een exclusieve 50 mijlenzone, aldus de woordvoerders van het strijdfonds.

UITVAARDIGING VAN IERSE BESCHERMINGORDERS VOOR DE VIS

Op aanbeveling van de Noord-Oost Atlantische Visserijkommissie heeft de Ierse parlementaire Staats sekretaris, verbonden aan het Ministerie van Landbouw en Visserij, volgende verordeningen uitgevaardigd:

- 1) verbod voor industriële visserij op de makreel van minder dan 30 cm lengte in de Noordzee, de Donegal Kust en ten Westen van Schotland. Een speling van 20 t.h. wordt wel toegelaten.
- 2) Tot 31 december 1976, mag 10 t.h. in gewicht van de geloste vis dat niet bestemd is voor menselijk verbruik, bestaan uit ondermaatse vis. Wijting vanaf 20 cm in lengte wordt niet beschouwd als ondermaatse vis.
- 3) Tot 31 december 1977, mag 10 t.h. van het gewicht van de geloste koolvis bestaan uit stuks van minder dan 30 cm lengte.
- 4) verbod voor het vissen op haring van min dan 20 cm lengte in de I.C.E.S. area VIa, met 'n toegelaten speling van 10 t.h.
- 5) een totaal verbod op haringvangst in bepaalde gebieden gekend als broedplaatsen in de Outer-Hebriden en dit van 13 augustus tot 30 september van elk jaar. Al deze gebieden worden in verbodsonder beschreven.

Afschriften van deze orders, die reeds van kracht zijn vanaf 15 augustus, zijn verkrijgbaar bij de regeringsuitgeverij „Government Publications Sale Office”, GPO Arcade, Dublin 1.

**MET LISTER GAAT ALLES BETER
AAN BOORD!**

Kwaliteit heeft steeds voorop gestaan bij Lister en stelt u een gamma Dieselmotoren van 1,8 tot 155 pk. voor.

In dit gamma vindt u zeker een motor die helemaal aan uw eisen beantwoordt.

Lister

**R.A. LISTER
& C° N.V.**

Pepijnstraat, 51 - 3400-Landen
Tel.: (011) 88 10 35 - 88 19 96

A Hawker Siddeley Company

(7800V)

WANNEER MAATREGELEN TEGEN HET VISSSEN IN BELGISCHE TERRITORIALE WATEREN OF...

Hoe ministers hun gebrek aan daden naar mekaar terugkaatsen

Het is onze lezers bekend welke lijdensweg sedert meer dan 18 maanden betreden is om van onze hogere instanties te bekomen dat het verbod te vissen voor schepen van meer dan 50 Br. Ton en 300 p.k. in de praktijk zou toegepast worden.

Vier ministeries moeten hieromtrent hun zegen geven, maar telkens hen naar de stand van zaken gevraagd wordt en waar het K.B. blijft, de toepassing van dit internationaal besluit regelend, schuift de ene het op de nek van de andere en zullen we tenslotte bij Eerste Minister Tindemans moeten belanden om vooral de Minister van Buitenlandse Zaken het diets te maken dat zijn administratie, waar de heer Vander Essen er het grote woord voert, maar alles laat liggen, waar het gaat om een K. Besluit uit te vaardigen, dit regelend.

Reeds twee jaar wacht men in de visserij op dit belangrijk besluit.

We vragen ons ten andere af waarom de visserijdiensten van het Ministerie van Landbouw zo gedwee blijven toezien. Of hebben ze werkelijk niets in de pap te brokken ?

NIEUWE TUSSENKOMST VAN DRIES CLAEYS BIJ DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Volksvertegenwoordiger Dries Claeys, die zeer goed de toestand kent en reeds verscheidene malen tussenkwam, heeft in datum van 10 juli eens temeer, ditmaal de Minister van Landsverdediging ondervraagd.

Deze heeft twee maanden nodig gehad om hem van antwoord te dienen.

Dit antwoord is een nieuwe « paraplu » om de verantwoordelijkheid van zich af te schudden.

Het luidt :

Mijnheer de Volksvertegenwoordiger,

Met belangstelling heb ik Uw brief van 10 juli gelezen en ik ben het met U eens dat gemelde feiten onaanvaardbaar zijn. De oplossing van het probleem ligt nochtans niet uitsluitend in mijn bevoegdheid.

Zoals U weet werden op aanvraag van mijn collega van Landbouw maatregelen genomen om de toepassing van de wetten en koninklijke besluiten met betrekking tot de visvangst in de territoriale wateren zowel voor vreemde als voor belgische schepen te controleren. Deze maatregelen werden vastgelegd in een conventie getekend tussen de Zeemacht en de Zeevaartpolitie op 1 september 1975. Krachtens deze conventie levert de Zeemacht een varende eenheid op aanvraag van de Heer Waterschout van de Kust en scheidt een agent van de zeevaartpolitie in om de controles uit te voeren binnen de territoriale wateren (3 mijlen).

Een uitbreiding van de belgische jurisdictie over de kustwateren buiten de territoriale wateren tot op 12 mijl is noodzakelijk om wettelijk de controle, vervolging, en kordaat optreden tegenover vreemde vissersschepen mogelijk te maken. Dit probleem werd uitgelegd in het bulletin van vragen en antwoorden van de Kamer in het antwoord van de Heer Minister van Landbouw van 5 augustus op vraag nummer 87 gesteld door een volksvertegenwoordiger op 11 juli 1975.

Deze uitbreiding tot 12 mijl van de belgische jurisdictie buiten de huidige territoriale wateren (3 mijl) ligt in de bevoegdheid van mijn COLLEGA VAN BUITENLANDSE ZAKEN, aan wie mijn collega van Landbouw gevraagd heeft het nodige te doen.

Een project van KB dat de Zeemacht belast met de controle over de toepassing hiervan IS IN BEHANDELING doch zolang dit KB niet van kracht is, kan ik de Zeemacht deze taak niet toevertrouwen.

In afwachting hiervan, overweeg ik periodisch patroeljes te laten uitvoeren door eenheden van de Zeemacht in bedoelde wateren voor zover haar middelen enerzijds en haar specifieke taken anderzijds dat toelaten.

De aktie tegen overtreders blijft voorlopig juridisch beperkt tot identificatie en doorspelen van deze identificatie aan de Nederlandse autoriteiten via de Heer Hoofdwaterschout van de Kust.

Uw dienstwillige,
P. VANDEN BOEYNTS

ONAAANVAARDBARE TOESTAND

Er bestaat dus sedert 1 september 1975, na onze tussenkomst, een overeenkomst tussen de Zeemacht en het Waterschoutsambt.

EN WAT WAS DEZE OVEREENKOMST ?

Dat de vissers van Belgische vaartuigen van minder dan 300 p.k. en 50 Br. Ton, hun kameraden en de vreemden die binnen die zone visten, zouden verraden met de Zeemacht of de Waterschout in volle nacht desnoods zouden oproepen om deze te melden dat vaartuig X of Y binnen die datum lagen te vissen.

Ze moesten dus hun eigen vakgenoten verraden !

De waterschout, als er ene van wacht was ? (nooit gebeurd) zou dan de Zeemacht moeten opbellen deze gaan opzoeken en met een vedette van die zeemacht, mee het zeegat ingaan om de schuldige te zoeken, die ondertussen al lang het hazenpad zou gekozen hebben.

Het is immers binnen de 12 mijlszone dat ze moeten gesnapt worden en het moet een waterschout zijn, want onze zeemacht-officieren hebben geen politiemacht, onze admiraals of juristen van Brussel schijnen er nog niet aan gedacht te hebben, zowel in het Zeewezen als in Buitenlandse Zaken of bij de Zeemacht, hoe belachelijk zij zich daarmee maken.

Wat ons ministerie van Landbouw betreft, moeten we zeggen dat zij maar kunnen een Kon. Besluit opmaken, laten tekenen door al die andere ministers en aandringen op de uitvoering.

Maar dat aandringen en die juridische spitsvondigheden welke de juristen van het Zeewezen er op na houden, zijn ook al van dien aard, dat we nog tien jaar kunnen wachten.

De lamledige en schandelijk trage vonnissen door de Onderzoeksraad te nemen, zijn een treffend voorbeeld van de triestige en ellendige traagheid, waarmee men daar besluiten neemt.

Zich maanden bezig houden met een vissersvaartuig, dat bij rood de haven uit- of invaart, is hun grootste verdienste. Ondertussen worden de zeer belangrijke broeiplaatsen van onze kust, verder meer en meer uitgeroeid en de honderdduizenden jonge ondermaatse tong vernietigd of in 't zwart aangevoerd.

We hadden het hierover reeds tientallen malen. De beroepsverenigingen beweren wel tussen te komen. Maar dit geschiedt zo papierachtig, dat de ganse kustvisserij en ook de broedplaatsen van onze kust er fel onder te lijden hebben.

We wezen hierop reeds in ons nummer van 23-3-1975.

Toen schreven we dat op 1-9-1974 reeds door de Noordoost Atlantische Visserijkonventie, een verbod uitgevaardigd werd om op de continentale kusten van de Noordzee binnen de 12 mijl te vissen met vaartuigen van meer dan 50 Br. Ton of 300 pk. Het waren aanbevelingen en die aanbevelingen moesten door nationale wetgevingen bekrachtigd.

En voert men deze aanbevelingen uit in de vorm van een K.B., dan mag men slechts vreemden die binnen die zonen vissen aan hun regering kenbaar maken, die zelf moeten straffen. Sedertdien is daaraan ook gedokterd.

ENIGE OPLOSSING

Deze is het verleggen van onze visserijzones naar 12 mijl op grond van het Verdrag van Londen van 1964, zoals de meeste landen en ook de Nederlanders het reeds gedaan hebben.

Maar onze Belg. juristen van het Zeewezen, die cracks zijn, moeten er sedertdien nog altijd met hun collegas van Buitenlandse Zaken over redetwisten, of dat mag of als dat niet door een wet langs het parlement moet gebeuren !

Ondertussen stellen we de vraag hoe lang die heerschappen, die daarvoor geen wet nodig hebben, nog zullen redetwisten en hoelang men nog zal wachten om een wachtdienst van de Zeemacht, voor wie het een oefening is, in het leven te roepen met de nodige polititionele bevoegdheid ?

Want waarom waterschoutsambten te Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort daarvoor van kostelijke vedetten voorzien, waar ze nu al personeel en finanties tekort hebben en waar het voor onze zeemacht een nuttige oefening zou zijn !

Cdt Schlim, die de zeevisserij zeer genegen is, vraagt niet beter, maar de Minister van Landsverdediging wil die taak, zoals men leest, niet toevertrouwen aan de Zeemacht, zolang de Minister van Buitenlandse

(vervolg blz. 47)

Zaken niet mede een K.B. heeft helpen uitvaardigen om dit alles te regelen.

Ware het niet dat de zaak te ernstig is, dan zou men spotten met die lamelndige bureaucratische doenerijen, die met een pennetrek, voor de broedgronden van belangrijke vissoorten, een enorme bescherming zijn.

Volksvertegenwoordiger Dries Claes,

Gij kent de visserij. Gij weet van welk belang die kwestie is ter bescherming van gans onze kust en onze kleine mensen. Gij zijt reeds vaak tussengekomen en ook anderen na U.

Laat U niet beetnemen door dergelijke betreuenswaardige antwoorden en vraag de minister van Buitenlandse Zaken en die van Verkeerswezen, hoelang hun ambtenaars en juristen de visserijgemeenschap nog voor den aap zullen houden.

In gans de wereld wordt van bescherming en 200 mijlszones ge-

sproken, eisen gesteld en worden maatregelen genomen.

Sedert twee jaar kan en mag België een 12 mijlsbeschermingszone tot stand brengen en maatregelen nemen, zowel tegen eigen vissers met schepen van 50 Br. Ton, als vreemden.

We wachten er nog steeds op.

Dat alles in het kader van de EEG-belangen en niet individueel dient te geschieden, is ons bekend. Maar dat men praktische maatregelen, om vreemden te weren en de onzen die aan de vereiste normen niet voldoen, neme.

De huidige toestand verwekt groter schade dan ooit.

Betreuenswaardiger en schadelijker voor het land en de visserij, kan het niet.

P. VANDENBERGHE

Verleden vrijdag werd zijne exelentie, dhr. Lamoureux, ambassadeur van Canada te Brussel op het Oostends stadhuis ontvangen.

De ontvangst, die doorging in het kabinet van de burgemeester, kenmerkte zich door een intieme en spontane sfeer. Na het guldenboek getekend te hebben, ontving de ambassadeur uit de handen van burgemeester Piers het eremetaal van de stad met enkele waardevolle boeken over Oostende.

Ook dhr. Roger Plourde, kulturele raadgever van de Canadese ambassade, mocht een waardevol geschenk ontvangen.

Burgemeester Piers op zijn beurt ontving een „gouden” olympische medaille van Montreal.

Deze kleine plechtigheid op het stadhuis was in feite een aanloop naar de officiële opening van de tentoonstelling TOEKOMST DER OCEANEN die tot 24 september te bezichtigen is in de inkomhall van het Stedelijk Feest- en Kultuurpaleis.

BELANGSTELLING EN BELANGRIJKHEID

Heel wat belangstellenden waaronder heel wat figuren uit de wereld van het onderwijs en de zeevaart, hadden er aan gehouden aanwezig te zijn op deze belangrijke manifestatie.

De tentoonstelling is voor iedereen gratis toegankelijk van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur behalve 's zondags.

In de toneelzaal van het feest- en kultuurpaleis werden inmiddels reeds enkele films afgedraaid betrekking hebbende op de wetenschap van de zee en de ecologie in het noordelijk halfrond.

De tentoonstelling bestaat uit een reeks grote zuilen die op elk van de vier zijden een fotografische dokumentatie, reliëfkaarten, tekstplaten, grafische versiering in drie dimensies en een ingebouwde verlichting bevatten.

De eerste zuil legt de nadruk op de noodzaak om zo vlug mogelijk het zeerecht te herzien om de oceanen in het algemeen te beschermen. De boodschap van deze tentoonstelling wordt uitvoerig uiteengezet in de brochure „Future of the Oceans” uitgegeven door het Canadese Ministerie van Buitenlandse zaken, dat de tentoonstelling organiseert, om bij te dragen tot de informatie van het publiek.

De voorstelling en het vocabularium zijn vrij algemeen, terwijl de reliëfkaarten van de kusten en de zeebodem een bijzonder belang hebben zowel voor de expert als voor de leek.

Toekomst der Oceanen

Een probleem waar ook U bij betrokken bent

EEN BOODSCHAP VAN GOEDE WIL

Het was de ambassadeur van Canada, dhr. Lamoureux, die in vlot nederlands de talrijke genodigden in volgende bewoordingen toesprak:

„Mijnheer de Burgemeester, Heren Schepenen, Dames en Heren,

Door de tentoonstelling „TOEKOMST DER OCEANEN” gedurende twee weken te onthalen, biedt de Stad Oostende haar waarlijk een ideaal kader.

Als badstad met wereldfaam was zij een van de eerste die de eigenschappen van het klimaat aan de Noordzee paarde aan een hotelcomfort van hoogstaande kwaliteit dat elk jaar talloze bezoekers toelaat te genieten van de zee.

Beter nog, Oostende biedt aan zijn gasten het onthaal van een bevolking die het zeeleven door en door kent, vermits de stad een belangrijke vissershaven bezit.

In een stad die zo bekommerd is om de bescherming van de bronnen van leven die de zeeën en de oceanen zijn, krijgt „de boodschap van goede wil” die deze tentoonstelling uitdraagt haar volle betekenis zowel voor de Oostendenaars als voor hun gasten”.

Na de Burgemeester en de heer Laridon, Schepen van Openbaar Onderwijs en Leefmilieu, het Schepencollege en de Gemeenteraad, evenals het Stadsbestuur en de Dienst voor Toerisme, bedankt te hebben, zei hij o.m.:

„Wij zijn des te meer gevoelig voor uw belangstelling voor een dergelijke manifestatie in verband met „De Toekomst der Oceanen”, omdat Canada ook uiterst bekommers is om de bescherming ervan. Canada, dat begrensd wordt door drie oceanen — de Atlantische Oceaan, de Stille Oceaan en de Poolzee — heeft de langste kustlijn ter

wereld, met zones waarvan de ecologie zeer kwetsbaar is en waar de vervuiling en de overdreven exploitatie van de natuurlijke rijkdommen, op min of meer lange termijn grote schade zouden kunnen aarichten aan dit levenskapitaal van de mensheid.

Maar de beelden en de teksten van de tentoonstelling zijn hier om dit probleem dat de gehele mensheid aangaat, te illustreren. Mag ik U nu vragen, Mijnheer de Burgemeester, ons de eer te bewijzen de tentoonstelling „Toekomst der Oceanen” in Oostende officieel te openen.”

BANDEN

In zijn antwoord beklemtoonde burgemeester Jan Piers de vele banden tussen Canada enerzijds en Oostende anderzijds. Herinnerend aan het feit dat Oostende tijdens de tweede wereldoorlog door Canadese troepen bevrijd werd, mede de huidige problematiek van de zee en de daarmee gepaard gaande vervuiling, problematiek waarmede ook Canada en België te kampen hebben, drukte de Oostendse burgervader de hoop uit een spoedige oplossing te zien tot stand komen.

Het was in deze optiek dat het voor Oostende een eer en genoegen is deze zeer belangrijke tentoonstelling te herbergen.

LICHT OP DE TOEKOMST DER OCEANEN

BRON VAN HET LEVEN

Zonder de oceanen die de aardbol omringen, zou het leven zoals wij dat kennen, ondenkbaar zijn. De zee is omzeggens even oud als de aarde zelf, ongeveer 4 miljard jaar.

De eerste microscopische vormen van leven zijn ontstaan in de zilte warme geborgenheid van die oerzee.

De zee is dus een levensbron. Onze geschiedenis als mens is al niet minder afhankelijk van de zee als alvoedende levensbron. De primitieve mens moet haar hebben aanschouwd met een mengeling van ontzag, vrees en spanning. Maar de mens heeft zijn angst voor de zee overwonnen. Uit noodzaak en avontuur leerde hij haar oogsten binnen te halen om te kunnen eten en haar grote oppervlakten te bevaren.

(Vervolg bladzijde 52)

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

HODI

Heel wat meer drukte dan verleden week in de Oostendse vismijn. Maandag 14 schepen en dinsdag nog zes. De aanvoer bedroeg rond de 2.200 bennen op de dinsdagmarkt nadat er maandag ruim 4.000 bennen gebracht werden. Ook een 6.600 kg tong op de beide dagen samen.

Bevredigende week voor de spanvissers die de beste tijd toch wel weer achter de rug hebben. De dagen zijn immers al weer een stuk korter geworden. Toch nog een heel mooie vangst voor de N.708-N.709 die zowat 1.200 bennen losten en dan ook 1.740.000 fr besomden. Ook al lag de guldprijs (vooral van

de kleine sortering) dinsdag lager. De IJslandse soorten werden aan meer dan middelmatige prijzen verkocht met vooral ronde zeebaars, grote schelvis, kabeljauw en leng aan flinke prijzen. Voor Kanaalvis lag de prijs iets lager dan verleden week, vooral rog was minder duur al werd er nog een goede prijs voor betaald. Maandag was dit keer de minst goede verkoopdag voor rog.

pen die van de Monkey Bank kwamen vielen er ook flinke cijfers uit de bus, maandag geraakten alle schepen aan meer dan 500.000 fr. Ook de Kanaalschepen bereikten gunstige resultaten, ook al omdat de bijvangst redelijk duur verkocht werden. Alleen de kleine rogsoorten vielen maandag enigszins uit de toon toen ook hondshaai niet duur genoemd kon worden.

INHULDIGING RIJKSSTATION VOOR ZEEVISSERIJ

Het is volgende week woensdag 22 september dat te 15 uur door minister Lavens het Belgisch Rijksstation voor Zeevisserij in tegenwoordigheid van talrijke wetenschapsmensen en personaliteiten zal ingehuldigd worden.

We komen in ons volgend nummer op die inhuldiging breedvoerig terug en verwijzen ondertussen naar de verschillende belangrijke bijdragen welke heden in Het Visserijblad verschijnen.

Programma der feestelijkheden

- 15.00 uur
- Verwelkoming door de Heer ir. A. VAN SLYCKEN Directeur van het Rijkscentrum voor Landbouwkundig Onderzoek Gent
 - Toespraak door de Heer ir. F. LIEVENS, Directeur - generaal van het Bestuur voor Landbouwkundig Onderzoek en Voorzitter van de Commissie T.W.O.Z., over: „Hoofdpijnen van het ontstaan en de ontwikkeling van de commissie T.W.O.Z. en van het Rijksstation voor Zeevisserij”.
 - Toespraak door de Heer Dr. P. HOVART, Directeur van het Rijksstation voor Zeevisserij, over „De huidige en toekomstige activiteiten van het Rijksstation voor Zeevisserij”.
 - Toespraak door de Heer A. LA- VENS, Minister van Landbouw.

- 16.30 uur
- Rondgang door het nieuw gebouw, waarna receptie aangeboden door de Rechtspersoonlijkheid van het Rijksstation voor Zeevisserij.

GALERIJ STAMPAERT P.V.B.A.

zal een UITZONDERLIJKE OPENBARE VEILING organiseren

op 24 SEPTEMBER 1976 om 19.30 uur

in de zaal MEDIA CENTER, Troonstraat 66 te OOSTENDE

door het ambt van gerechtsdeurwaarder Dhr. Opsomer, Rogierlaan 38, Oostende
TENTOONSTELLING : Donderdag 23 september '76 van 10 tot 12.30 u. en van 14 tot 20 u.
Vrijdag 24 september '76 van 10 tot 14 uur.

(3273N-7924V)

OOSTENDE - DOVER - FOLKESTONE

Uurtabel der overvaarten voor de week van 19 tot 25 september 1976.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :

Alle dagen te 00.45(xx) 03.30(x) 07.35 10.05 14.40(xx) 17.40(xx)

Op 19, 24 en 15 september bijkomende afvaart te 15.45

Afvaarten uit Dover Western Docks :

Alle dagen te 01.00(x) 06.00(x) 10.55(x) 12.40 16.45 21.05(x)

Afvaarten uit Oostende naar Dordrecht Dagelijks te 04.15(x) 07.30(x) via Eastern Docks :

13.15(x) 16.15(x) 19.15(x)

Op 19, 20 en 24 september bijkomende afvaart te 10.15(x)

Op 25 september bijkomende afvaarten te 01.14(x) 10.15(x)

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :

Alle dagen te 01.15(x) 05.00(x)

Afvaarten uit Dover Eastern Docks :

Dagelijks te 00.20(x) 09.20(x) 12.20(x) 18.20(x) 21.20(x)

Op 19, 20 en 24 september bijkomende afvaart te 15.20(x)

Op 25 september bijkomende afvaarten te 06.20(x) 15.20(x)

Afvaarten uit Folkestone :

Alle dagen te 10.20(1)(x) 23.30(x)

(x) Nemen ook voertuigen

(xx) Nemen ook voertuigen behalve op 25 september

(1) Vaart niet op 25 september 76

STRAALBUIZEN

De tongen zijn nog altijd even schaars en kregen goede prijzen die varieerden tussen 160 en 198 fr. Geen tong meer boven de 200 fr, de kleine sorteringen zijn wel gestegen bij de voorgaande weken, de aanvoer ervan is ook erg klein. Tarbot is ook erg duur gebleven en kreeg tot 245 fr. Griet steeg tot 137 fr op de dinsdagmarkt en voor de staartvis steeg de prijs op dezelfde verkoopdag tot 151 fr.

Schol kreeg een betere prijs dan verleden week en noteerde gewoonlijk rond de 30 fr. Voor rode knorhaan werd tot 55 fr betaald, kleine sortering haalde tot 30 fr. Haai is erg duur geweest en steeg tot boven de 30 fr.

Voor veel gebrachte soorten als kleine schelvis en midden-schelvis bleef de prijs erg goed. Er zat zelfs een stijgende tendens in waarbij de grote sortering totten tot 22 fr kreeg.

Goede prijzen voor omzeggens alle soorten en resultaten die voor bijna alle schepen bevredigend uitvielen. Beide IJslanders geraakten weer ruim aan de 7 cijfers met de opbrengst van de O.216 als hoogste cijfer : 1.345.900 fr. Voor de sche-

MEER EN MEER GARNAAL

Met een totale aanvoer van 17.422 kg. bereikten we deze week de grootste aanvoer van 1976. De prijzen zijn vanzelfsprekend aan de profijtjige kant en varieerden tussen 18 en 68 fr. met een gemiddelde van 33 fr. het kg. Niet te vet maar met vangsten die tot 600 kg. en meer bevatten viel er toch nog wat te rapen. De totale garnaaiaanvoer bedroeg tijdens de afgelopen week 576.894 fr. ook al vier er dan vrijdag een dag weg. Vrijdag inderdaad geen garnaal op de markt en hierdoor op zaterdag een iets betere prijs. De minst goede prijzen werden maandag genoteerd toen ook de grootste aanvoer van dit jaar genoteerd werd : 4.765 kg.

ZALTBOMMEL

TELEF. 91-31-4180-2654

Publiciteit in
HET VISSERIJBLAD
doet Uw
Zakencijfer stijgen

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5720V)

VISAANVOER TE OOSTENDE

10-9	3	34.908	1.371.395
13-9	14	247.400	7.697.231
14-9	6	110.794	3.685.070
15-9	2	22.250	889.950
	25	415.352	13.643.646

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

8-9	14	4.141	133.034	18.—	60.—
9-9	13	3.782	126.058	23.—	45.—
11-9	9	1.866	77.082	34.—	57.—
13-9	10	4.765	130.489	18.—	65.—
14-9	11	2.868	110.231	22.—	68.—
	57	17.422	576.894	18.—	68.—
					33.—

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

9-9	6	28.453	1.742.200		61,12
10-9	9	25.644	1.914.470		74,66
13-9	8	37.390	2.008.280		54,29
14-9	2	19.570	1.266.420		64,71
15-9	2	6.009	435.680		72,50

GARNAALANVOER TE ZEEBRUGGE

9-9	20	7.629	397.091	29,—	135,—
10-9	Geen garnaal (storm)				
13-9	19	11.431	356.514	2,—	127,—
14-9	17	5.242	229.433	22,—	112,—
15-9	19	10.362	395.750	22,—	106,—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

9-9	1	2.012	205.131
10-9	1	3.476	137.869
13-9	9	14.658	699.088

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

9-9	2	296	16.974	55,—	60,—
13-9	4	1.455	45.402	22,—	35,—
15-9	3	1.249	39.605	28,—	36,—

EEN VLOOT VAN MEER DAN 100 RUSSISCHE SCHEPEN TER HOOGTE VAN OUESSANT !

Volgens de plaatselijke vissers zou een vloot van meer dan 100 Russische vissersvaartuigen ter hoogte van het eiland Ouessant opereren met daartussen verscheidene fabrieksschepen. Vele net- en fuikzeters van Franse vissers werden overkord niettegenstaande de signalisaties en het geven van signalen door de wanhopige lokale vissers. In Conquet, op het eiland Molène en zelfs tot in Douarnenez begint dan ook het verzet en de ontevredenheid te groeien over het niets ontziend optreden van de Russische en in sommige gevallen ook van de Spaanse vloot, even buiten de 12 mijlzone. De gefrusteerde vissers hebben dan ook hun beklag gedaan bij de Franse Overheid die echter aarzelt om op te treden vanwege het gebrek aan voldoende bewijzen en ook wel omwille van diplomatieke incidentjes. De lokale visserij stelt dan ook haar hoop op een spoedige in voegetrede van een 200 mijlzone waardoor men de vreemde vloeten zou kunnen weren of ten minste in geval van internationale overeenkomsten, respect te doen opbrengen voor anderzand visserij. Een Franse visser, in een aangeduid gebied waarin zijn netten en fuiken aangebracht waren, kon nog op het nippertje achteruitslaan zoniet

werd hij overvaren door een Russisch vaartuig. Eén en ander heeft bij de Fransen natuurlijk de gemoederen fel aangestoken, vooral omdat velen ettelijke tientallen duizenden franken schade opliepen. We vrezen echter voor deze mensen, dat het bij een slecht humeur zal moeten blijven.

INLICHTINGEN VOOR DE VISVANGST PER SATELIET

Op de Westkust van de Verenigde Staten en meer speciaal in de Staat Californië, werd een satelliet gelanceerd die tot doel heeft de banken van tonijn op te sporen. De gegevens die in het opvangstation verzameld zijn, worden iedere dag aan de betrokken vissershavens overgemaakt. Deze inlichtingen worden dan doorgespeeld aan de vissersvaartuigen. Er worden dus altijd moderner methodes aangewend om de scholen op te sporen en uit te roeien, hetgeen dan natuurlijk omgekeerd de verplichting uitlokt beschermingsmaatregelen te gaan uitvaardigen.

NIEUWPOORT

DONDERDAG 9 SEPT. 1976

ARM.44 205.131

Dit vaartuig loste 2.000 kg vis (40 bennen). Het betrof enkele kopen tarbot, robaard, tongsscharren, pladijs, verder kleine varia en 750 kg tongen. Tarbot werd gemijnd aan 250 fr de kg voor de grote stuks, de middenslag 150. Robaard volgens sortering van 42 à 27 fr de kg. De tongsscharren : 68 de grootste soort, middenslag 60 en de kleine 30 en 36 fr de kg. De platvis (niet gegut) 2.000 fr de benne, de drielingen 1.900 en 1.510 voor de visjes. De tongen kregen 198 voor de lappen, 210 voor de 2de, de 3de 215, de 4e 196, de 5e 178 en de kleine 160 fr de kg.

VRIJDAG 10 SEPT. 1976

N.172 137.869

Een vangst van 70 bentjes vis, met slechts 90 kg tongen. Gullesoorten, pladijs, wijting en wat rogsoorten. Een paar kopen kabeljauw kregen 60 rf de kg. De gullen 2.500 fr à 2.000 fr de benne. De «voor-kleine» 1.720 fr. Grote wijting 1.620 kleine 1.150. Platvis 2.000 fr voor de grote. Grote zandscharren 1.500, kleine 1.000 fr. Roggen : moers 2.670, tilten 2.500, scherpstaarten 2.300 fr. Zo was de markt en deze vangst werd goed verkocht.

MAANDAG 13 SEPT. 1976

N.345	34.924
N.346	71.568
N.715	39.320
N.723	103.179
N.15	314.107
N.738	114.133
N.788	Kust
N.349	Kust
N.498	Kust

Door het stormweer waren sommige vaartuigen reeds moeten binnen vluchten voor de vrijdag en het spreekt vanzelf met kleine vangsten. Niettegenstaande waren alle vissoorten dus van prima kwaliteit en werden dure prijzen genoteerd. Op de kleine koopjes rare vis, werd heel luid geroepen. De tongen van 198 tot 215 fr voor de drie grootste soorten, de 4de 194, 194, de 5e 172 en de kleine 150 à 160 fr. Kabeljauw kreeg 3.000 fr de benne. De gullen van 2.800 à 2.100 fr. Platvis : grote (volgens kwaliteit) van 1.200 à 1.800 fr de benne. De drielingen van 1.350 à 1.900 fr. De visjes va n1.100 à 1.800 fr ! Rogsoorten waren ook van de partij : keilrog 3.250; moers 3.050; tilten 2.580. De tongsscharren voor de drie gesorteerde soorten : 3.480, 2.740 en 1.750 fr. Wijting : grote van 1.580 à 1.800, kleine 1.120 tot 1.350 de benne.

De zandscharren : grote 1.700, kleine 1.150.

Alle andere soorten : knorhaan, zandhaai, zeehonden en robaardjes werden allen goed verkocht.

Alles samen was er 15.000 kg vis op de markt en dit bracht 700.000 fr op.

WOENSDAG 15 SEPT. 1976

Geen vis op de markt. Alle vaartuigen, gevolg van het stormweder van vrijdag en zaterdag waren binnengevlucht en de maandag verkocht.

Terug uitgevaren de maandnamiddag, dus : voor toekomstige maandag.

OOSTENDE

VRIJDAG 10 SEPT. 1976

NOORDZEE

			O.127-O.303
	12	440	767.720
KANAAL			
O.181	18	230	1408
			600.925

MAANDAG 13 SEPT. 1976

MONKEY BANK

O.243	13	380	518.330
O.94	13	380	539.700
O.232	14	420	537.140

NOORDZEE

O.141-O.369	12	500	812.200
-------------	----	-----	---------

NOORD

N.3	8	250	356.809
O.217	6	50	88.120

WEST

N.720	6	60	84.200
N.45	10	340	480.128

KANAAL

Z.502	15	300	1600
			648.272

IERSE ZEE

O.186	16	300	373.310
-------	----	-----	---------

SMALLS

N.759	16	220	1800
			679.150

IJSLAND

O.318	16	760	1.124.202
O.216	17	920	1.345.900

DINSDAG 14 SEPT. 1976

NOORDZEE

N.708-N.709	10	1200	1.740.340
-------------	----	------	-----------

KANAAL

O.182	168	140	1805
			575.521
Z.499	18	155	1489
			557.707

MONKEY BANK

N.706	12	340	404.130
O.239	13	315	376.312

WOENSDAG 15 SEPT. 1976

NOORDZEE

O.114-O.274	12	445	886.350
-------------	----	-----	---------

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 17-9-1976

NOORDZEE : O.118 (350 m. : 80 gul, 260 schelvis en totten, 10 meiden).

NOORD : O.275 (300 m. : 70 gul, 170 schelvis en totten, 20 haai, 40 varia).

MAANDAG 20-9-1976

IJSLAND : O.81 (1.100 m. : t.t.z. 450 kools, 450 schelvis en totten, 100 bonen, 100 varia).

O.129.

WEST : N.705, O.66, N.736.

NOORDZEE : N.40/N.41, O.128, O.309/O.206.

KANAAL : O.123.

DINSDAG 21-9-1976

KANAAL : O.254 (120 vis, 1.750 tong).

NOORDZEE : O.26, O.134.

NOORD : O.229, O.33.

WEST : O.35.

WOENSDAG 22-9-1976

WEST : N.719.

NOORDZEE : Z.209/Z.509.

	13-9-76		
Schelvis grote	32.-38.-		
Schelvis midden	26.-30.80		
Schelvis klein	14.-22.40		
Kabeljauw	32.-42.40		
Gul	30.20-36.60		
Wijting	54.80		
Schaat	19.40-40.-		
Zeebaars	38.20-49.60		
Leng	29.-34.40		
Schartong	111.-140.-		
Heilbot	22.20-29.60		
Koolvis	26.-42.-		
Hondstong	32.-44.60		
Zeewolf			
Staart			

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
Lappen	172 -201	192 -198	
Grote	178 -205	181 -194	
3/4	168 -199	185 -192	
Blok	156 -165	175 -181	
Voor-kleine	147 -167	170 -175	
Kleine	140 -152	164 -167	
Slips			

Zeebrugge

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
Grote	204 -210	211 —,—	
Blok	208 -213	212 —,—	
Fruut	203 -209	198 —,—	
Schone kleine	188 -196	180 —,—	
Kleine	176 -182	180 —,—	
Tout petit			
Slips			

Nieuwpoort

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
Tong I	197 —,—		
Tong II	202 —,—		
Tong III	210 —,—		
Tong IV	194 —,—		
Tong V	172 —,—		
Kleine	151 —,—		

PLADIJS

Oostende

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
Grote	26.-31.-	31,40-34,60	
Grote iek	24.-28,80	32.-,—	
Kleine iek	26.-30.-	25,60-30.-	
Dderde slag	20.-28,20	30,20-31.-	
Platjes	14,80-21.-	14,80.-,—	

Zeebrugge

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
I	30.-37.-	36.-37.-	40.-,—
II	39.-28.-	38.-,—	50.-,—
III	25.-37.-	32.-34.-	57.-,—
IV	18.-30.-	25.-,—	40.-,—
V			

Nieuwpoort

	13-9-1976	14-9-1976	15-9-1976
Moeien	25.-35.-		
Grote pladijs	27.-40.-		
Drielingen	22.-35.-		
Platjes			

DE SLOOPPREMIE

BESLUIT IN HET STAATSBLED VERSCHENEN

Het Staatsblad van heden donderdag 16 september maakt het K. Besluit bekend, de voorwaarden bepalend, houdende toekenning van een uitzonderlijke premie voor het slopen van vissersvaartuigen. Dit besluit hebben we vorige week met alle nodige inlichtingen weergegeven. We herhalen thans in Het Visserijblad op blz. 40 opnieuw het K.B. van 26 Oogst '76 verschenen in het Staatsblad van 16 sept. '76 op blz. 11.583. Alle reders mogen zich voor verdere nuttige inlichtingen wenden tot hun beroepsorganisaties te Zeebrugge of te Oostende. De leden van Hulp in Nood, S.C.A.P. en Hand in Hand Oostende mogen zich wenden naar deze organismen of rechtstreeks tot de Hoofdwaterschout der kust.

HET HOSPITAAL-KERKSCHIP „DE HOOP” TE OOSTENDE

Het is volgende week donderdag 23 september 1976 dat het Hollands hospitaal kerkschip De Hoop, de haven van Oostende aandoeft, waarvan de kapitein en zijn bemanning te 11 uur door het college van burgemeester en schepenen op het stadhuis ontvangen worden.

's Namiddags kan vanaf 15 uur het schip bezocht worden, is er te 15.30 uur een toespraak van voorzitter A. Thurmer, te 16 uur een filmvertoning van het werk van dit prachtig en nuttig schip op zee, een rondleiding en te 18.30 uur een koud buffet, waarna een gelegenheid tot discussie plaats heeft bij een gezellig samenzijn.

DW VAN VOORDEN OVERLEDEN

Op 8 september is te Oostende de Heer D.W. van Voorden, oud-directeur van Van Voorden-Zalftbommel BV, Promac-Nederland BV, Van Voorden Propeller Reparatie Bedrijven BV en Federal van Voorden BV op 68-jarige leeftijd plotseling overleden.

De Heer van Voorden trad tot 1948 op als firmant van A.P. van Voorden en Co en later als directeur van de Zalftbommelse Stuwschroevenfabriek die in 1968 werd omgezet in van Voorden Zalftbommel BV.

Sinds 1973 had hij zich te Oostende in België teruggetrokken maar trad nog op als commissaris en adviseur van diverse ondernemingen, gebundeld in de van Voordengroep BV. Hij stond bekend als een human mens en een groot ondernemer.

De begrafenis heeft maandag 13 september te Zalftbommel plaats gevonden.

Aan zijn familie en het bedrijf biedt ons blad zijn innige deelneming aan in het zeer zwaar verlies welke hen komt te treffen.

REUZE-AANVOER VAN DIEPGEVROREN GARNALEN TE BOULOGNE

De diepvriestreiler «Finlande» van de Kompagnie Bordeaux - Basens heeft te Boulogne op 31 aug. 340.000 kg. diepgevroren garnaal afgezet.

Deze garnaal werd op de kusten van Groenland gevangen in een periode van ongeveer 70 dagen, terwijl voor een kabeljauwkampagne men 120 dagen nodig heeft. Het is de eerste maal in Frankrijk dat dergelijk groot vaartuig met een motor van 3.700 pk zich aan deze visserij begeeft. Gezien echter de toegekende kwota voor kabeljauw onvoldoende zijn, was men wel verplicht een vervangingsvisserij te gaan zoeken. Daar de uitvoer- en invoerbalans van Frankrijk op gebied van garnaal zeer negatief is, heeft men dan ook in de garnaalvisserij goede vooruitzichten gezien.

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 9 SEPT. 1976

NOORD				
Z.584	4	50	20	73.310
Z.592	9	600	40	254.690
WEST				
Z.321	5	500	30	217.930
Z.547	10	500	30	356.550
KREEFTENPUT				
Z.573	10	—	160	
			90	409.590
				1.741.250

VRIJDAG 10 SEPT. 1976

KUST				
Z.570	4	250	20	78.960
Z.408	4	300	20	146.760
Z.589	8	1000	40	323.190
Z.578	5	300	30	196.930
Z.429	8	800	30	279.390
Z.580	6	300	30	124.640
Z.588	6	500	20	121.960
KREEFTENPUT				
Z.600	8	—	80	
			60	297.910
Z.559	6	—	110	
			80	344.730
				1.914.470

MAANDAG 13 SEPT. 1976

KUST				
Z.568	6	100	30	86.420
Z.176	6	50	20	98.070
Z.431	6	400	20	113.860
Z.484	5	—	60	123.340
KANAAL				
Z.418	19	2000	270	886.590
NOORD				
Z.14	6	100	100	181.610
KREEFTENPUT				
Z.563	10	—	60	
			45	214.880
Z.549	10	—	80	
			60	303.510
				2.008.2280

DINSDAG 14 SEPT. 1976

KREEFTENPUT				
Z.307	9	—	80	
			100	489.210
NOORD				
Z.16	11	1600	160	827.210
				1.266.420

WOENSDAG 15 SEPT. 1976

KREEFTENPUT				
Z.598	9	—	40	
			30	214.270
Z.533	9	—	40	
			35	221.410
				435.680

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Nieuwpoort
	13-9-1976	13-9-1976	14-9-1976	14-9-1976	15-9-1976	15-9-1976	13-9-1976
Tarbot: groot (123)	187 -245	169 -257	221 -228	260 —,—	—,—	193 -253	230 —,—
middel (123)	145 -165	173 —,—	150 -189	172 —,—	—,—	184 —,—	150 —,—
klein (123)	110 -135	112 -71,—	110 -132	100 —,—	—,—	108 —,—	120 —,—
Griet: groot (123)	111 -125	138 -101	132 -137	128 -140	—,—	124 -135	110 —,—
middel (123)	90,—102	—,—	110 —,—	—,—	—,—	—,—	—,—
klein (123)	65,—80,—	—,—	85,—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Schelvis: groot	36,—41,—	—,—	40,40-46,—	—,—	40,60-45,—	—,—	—,—
middel	28,—30,60	—,—	29,80-32,20	—,—	28,—33,—	—,—	—,—
klein	12,80-22,—	—,—	13,—24,—	—,—	12,80-25,—	—,—	—,—
Heek: groot	102 -116	—,—	—,—	—,—	103 -108,2	—,—	—,—
middel	85,—91,80	—,—	—,—	—,—	80,—81,40	—,—	—,—
klein	65,—80,—	—,—	—,—	—,—	74,40,—,—	—,—	—,—
Lom	36,—38,40	—,—	—,—	—,—	38,—,—	—,—	—,—
Leng	18,—46,60	—,—	24,40-42,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Rog (I)	54,40,—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	65,—,—
Kellog (123)	—,—	56,—,—	—,—	68,—,—	—,—	—,—	61,—,—
Rog (23)	—,—	43,—,—	—,—	55,—,—	—,—	—,—	53,—,—
Tilten (23)	—,—	36,—24,—	—,—	42,—64,—	—,—	—,—	50,—,—
Scherpstaart (23)	—,—	20,—21,—	—,—	35,—,—	—,—	—,—	42,—,—
Halve mans (23)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Teelt (2)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Katrog (2)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Kabeljauw	36,80-54,80	43,—41,—	36,40-55,—	42,—48,—	53,—56,—	58,—,—	60,—,—
Gul (groot)	23,60-46,—	34,—26,—	22,20-46,—	40,—43,—	20,20-48,20	38,—46,—	52,—40,—
Gul (middel)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Gul (klein)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Hosemondhamme	85,—145	—,—	78,—151	—,—	—,—	—,—	—,—
Wijting: groot	18,60-30,40	35,—19,—	21,—35,40	34,—,—	36,—44,—	38,—,—	35,—,—
klein	—,—	26,—21,—	—,—	26,—,—	—,—	29,—,—	26,—,—
Schar	23,—28,60	26,—18,—	16,40-28,—	28,—,—	40,—,—	40,—,—	22,—34,—
Steenschol	24,80-85,—	—,—	22,—90,—	—,—	80,—95,—	—,—	—,—
Zeehaal	28,60-34,40	30,—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	18,—,—
Hondshaal	10,—18,—	—,—	14,60-16,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Doornhaal	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Pieterman	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Makreel	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Horsmakreel	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Zeekeeft	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Schaat	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Zeebaars (klipvis)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Kongeraal	11,—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Schartong	43,40,—,—	—,—	20,—45,80	—,—	—,—	—,—	—,—
Volle haring	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Ijle haring	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Haringshaal	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Steenholk	—,—	—,—	13,60,—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Hellbot	172 —,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Koolvis	10,60-28,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Steur	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Zeewolf	38,—46,40	—,—	44,—52,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Pollak	36,—42,40	—,—	48,40,—,—	—,—	46,—50,—	—,—	—,—
Zonnevis	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Koningsvis	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Vlaswijting	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Zeeduivel	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Schotse schol	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Zeehond	—,—	10,—7,—	—,—	23,—,—	—,—	—,—	26,—,—
Bot	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	10,—,—
Rode Poon (roobaard)	10,—26,—	17,—,—	—,—	30,—,—	—,—	—,—	30,—,—
Grauwe Poon (knorh.)	18,80,—,—	16,—8,—	12,40,—,—	24,—,—	—,—	—,—	26,—,—
Rode Knorhaan	28,—55,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Posten	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
Langoesten (midden)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—
(klein)	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—	—,—

Lees "HET VISSERIJBLAD,"

Vanaf de tijd der Foeniciërs en de oude Grieken heeft de zeevaart het mogelijk gemaakt verre landen te ontdekken, handels- en kulturele betrekkingen tussen ver van elkaar gescheiden volkeren aan te knopen en, minder gelukkig, rijken te stichten door middel van veroveringen en commerciële overheersing.

VRIJHEDEN VAN DE ZEE

Veroveringen en overheersing maakten het noodzakelijk internationaal geldende regels voor het zeerecht in het leven te roepen.

Deze vrijheden betekenden maar al te vaak vrijheid voor die staten die de macht hadden deze uit te oefenen. Maar al te dikwijls woog eigenbelang zwaarder dan meer algemene belangen, bovenal, ze heeft maar al te vaak nagelaten voldoende rekening te houden met nieuwe behoeften en ontwikkelingen.

De geestelijke vader van de leer van de vrijheid van de zee, de Hollandse jurist Hugo Grotius schreef in 1609: „De meeste dingen raken uitgeput door willekeurig en overmatig gebruik. Met de zee is dat niet het geval. Zij kan noch door visserij, noch door scheepvaart worden uitgeput, welke de twee manieren zijn waarop zij kan worden gebruikt.”

In 1609 had Hugo Grotius gelijk..... nu niet meer! Naast visserij en scheepvaart heeft de mens nog andere manieren gevonden om de zee te gebruiken:

- men boort in de zeebodem naar olie en gas
- vervoert men reusachtige hoeveelheden olie en andere schadelijke stoffen over de oceanen in mammoettankers en andere schepen.
- ontwikkelt men de mogelijkheden om in de zeebodem de natuurlijke rijkdommen te ontginnen, zoals nikkel, koper en kobalt.
- gebruikt men de zee als stortplaats van menselijke en industriële afval, nucleaire afval en van gevaarlijke stoffen, overgebleven uit de oorlog, zoals zenuwgas en mosterdgas.
- onderzoekt men de oceanobodem met ingewikkelde wetenschappelijke apparatuur, waarbij kennis wordt vergaard die kan worden gebruikt voor vredelievende of militaire of zuiver wetenschappelijke of commerciële doeleinden.

Zelfs het traditionele gebruik van de zee, de visserij, is totaal veranderd. Eens was het een betrekkelijk primitief bedrijf, nu wordt het massaal uitgeoefend door vloeden die ver van huis vissen en daarbij geraffineerde methoden toepassen die enigszins te vergelijken zijn met stofzuigen.

In zeer korte tijd bereiken we dus het stadium waarop we de zee overmatig gebruiken of misbruiken. Ook de zee heeft haar grenzen.

Heden is de techniek van de mens in staat ALLE vissoorten uit te roeien.

DE VISSERIJ

Bij een aangroeiende wereldbevolking en een steeds grotere behoefte aan proteïne worden de levensbronnen van de zee dagelijks van nog groter belang.

Om aan de vraag te kunnen voldoen heeft de moderne techniek hoogst efficiënte middelen uitgevonden die maandenlang de zee

op, uitgerust met eigen verwerkings- en vriesinstallaties, mede verrijnde visopsporingsapparatuur. Zij oefenen hun bedrijf honderden, en zelfs duizenden mijlen van hun thuishaven uit.

Deze steeds groter wordende exploitatie kan niet doorgaan. Binnen afzienbare tijd zullen alle belangrijke en voor de mens nuttige visvoorraden maximaal worden geëxploiteerd, en zelfs nog meer dan dat.

In geval van onbeperkte concurrentie ten aanzien van deze schaarse rijkdommen, in het bijzonder door de reusachtige verre-afstands-vloten die zich met rampspoedige gevolgen van de ene visgrond naar de andere kunnen verplaatsen, zou overbevissing met de daaruit voortvloeiende verminderde opbrengsten onvermijdelijk het gevolg zijn.

Bij sommige van de waardevolste vissoorten ter wereld zoals de haring is dit reeds het geval. Overbevissing heeft, bij sommige soorten walvissen zo'n ernstige achteruitgang veroorzaakt dat er vijftig jaar nodig zal zijn om de visstand weer op peil te brengen.

Voor de kustvisser, die afhankelijk is van de visstand, die op zijn beurt weer afhankelijk is van de situatie in de thuiswateren, kan overbevissing door anderen zijn ondergang betekenen.

VERONTREINIGING EN EERBIED VOOR DE ZEE

De schipbreuk van de olietanker Torrey Canyon voor de Britse zuidkust, en de schipbreuk van de Arrow voor de kust van Nova Scotia zijn pas enkele namen en voorbeelden van wat er mank gaat aan de praktijken in de wereld met betrekking tot verontreiniging van de zee door schepen.

Deze verontreiniging is slechts een onderdeel van allerlei vormen van verontreiniging een onverholven aanslag op het leven.

De zee heeft als grote bron van het leven recht op de eerbied en de bescherming van de mens en verdient behoud te worden voor de verwoestende kracht en mogelijkheden van de mens.

In deze optiek kan het niet anders of we moeten deze tentoonstelling warm aanbevelen.

EEN EIGEN PRODUCENTEN-ORGANISATIE VOOR ST.-MALO

Aan de ene kant levert men van alle zijden inspanningen om tot één enkele nationale organisatie te komen, die dan met een zekere autoriteit met de regeringsinstellingen kan onderhandelen, terwijl omgekeerd terug kleinere lokale producentenorganisaties ontstaan omdat deze van oordeel zijn dat hun belangen, waarbij men dan natuurlijk aan de specifieke lokale belangen denkt, niet meer voldoende gewaarborgd noch verdedigd worden.

Het is aldus dat men nu te St.-Malo terug een lokale producentenorganisatie opgericht heeft onder de naam «Pro-Malo», die het gebied bestreft van het maritiem gebied St.-Malo. In deze producentenorganisatie krijgt men twee onderscheiden secties namelijk één voor de vis en één voor de schelpdieren, die beiden tot doel hebben de commercialisatie en het ophouden van de prijzen.

N E D E R L A N D

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de donderdagmarkt van 9 september werd aangevoerd: 685 kg tong, 25 kisten tarbot en griet, 375 kisten kabeljauw, 14 kisten koolvis, 645 kisten schelvis, 186 kisten wijting, 117 kisten schol, 21 kisten schar, 139 kisten makreel, 42 kisten pilchards en 51 kisten diversen.

Prijzen in guldens per 1 kg: tarbot 14,21; grote tong 16,71-16,12; groot-middel tong 14,49-14,10; klein-middel tong 13,51-12,52; tong één 13,86-12,52; tong twee 12,80-10,91.

Per 40 kg: bot 40; horsmakreel 35; schar 67-57; schar 90-64; pilchards 22; rode poot 114-60; hake twee 164; hake drie 126; hammen met kop 174; tongschar 180-113; haai 94-92; tarbot 492-259; griet 328-164; kabeljauw één 174-beljaauw drie 150-118; kabeljauw 118; kabeljauw twee 204-103; kavier 126-104; kabeljauw vijf 120-70; schelvis één 132-86; schelvis twee 104-90; schelvis drie 94-55; schelvis één 132-86; schelvis twee 104-90; schelvis drie 94-55; schelvis vier 70-61; koolvis één 69-67; schol één 122-100; schol twee 126-98; schol drie 120-78; schol vier 118-71; wijting drie 84-63; makreel één 71; twee 23; makreel drie 32-20,20.

De besommingen waren: KW 29 31.600; KW 21 35.800; UK 23 21.100; UK 234 760; YE 25 1.020; IJM 27 3.460; UK 107 en UK 200 1.500; UK 135 en UK 145 2.590.

Aan de vrijdagmarkt van 10 september werd aangevoerd: 2.300 kg tong; 24 kisten tarbot en griet; 441 kisten kabeljauw; 106 kisten schelvis; 951 kisten wijting; 362 kisten schol; 20 kisten schar; 1384 kisten haring; 1008 kisten makreel; 38 kisten diversen.

Prijzen in guldens per 1 kg: tarbot 16,17-14,06; grote tong 17,09-16,51; grootmiddel tong 14,55-13,69; kleinmiddel tong 12,62-12,34; tong één 12,65-12,34; tong twee 11,48-11,20.

Per 40 kg: krab 49; rode poot 73-70; horsmakreel 12; geep 92; tarbot 520-239; griet 332-176; kabeljauw één 138-122; kabeljauw

twee 226-150; kabeljauw drie 130-112; kabeljauw vier 124-112; kabeljauw vijf 114-82; schelvis twee 130; schelvis vier 144-66; schelvis vier 132-52; schol één 112-90; schol twee 124-94; schol drie 114-78; schol vier 94-78; wijting drie 77-33; haring één 51-36; makreel twee 35-22; schar 116-68; tongschar 173-108; hammen 168; bot 46-44.

De besommingen waren: KW 137 31.100; KW 185 24.600; KW 189 17.200; KW 214 22.700; UK 123 10.300; VD 6 4.700; WR 47 22.500; UK 218 en UK 236 10.800.

Aan de maandmarkt van 13 september werd aangevoerd: 9.670 kg tong; 231 kisten tarbot en griet; 688 kisten kabeljauw; 9 kisten koolvis; 156 kisten schelvis; 1581 kisten wijting; 2959 kisten schol; 93 kisten schar; 114 kisten makreel en 264 kisten diversen.

Prijzen in guldens per 1 kg: tarbot 14,80-13,00; grote tong 16,26-15,66; grootmiddel tong 13,82-12,98; kleinmiddel tong 12,49-11,79; tong één 12,75-12,02; tong twee 12,30-11,13.

Per 40 kg: hammen met kop 118-114; hake 172-134; kleine leng 40; witte koolvis drie 94; rode poot 68-50; haai 94-90; krab 40-17; kleine kreeft 112-198; tarbot 508-192; griet 327-169; kabeljauw één 156-120; kabeljauw twee 192-144; kabeljauw drie 166-188; kabeljauw vier 134-114; kabeljauw vijf 112-86; schelvis één 124-120; schelvis twee 156-120; schelvis drie 110-76; schelvis vier 88-70; koolvis twee 63; koolvis drie 71; koolvis vier 52; schol één 112-86; schol twee 96-82; schol drie 87-74; schol vier 82-69; wijting drie 68-46; amkreeft twee 23-22; schar 70-43; tongschar 192-1224; steenbol 26; horsmakreel 18.

De besommingen waren: KW 4 13.000; KW 11 28.500; KW 22 25.950; KW 24 29.640; KW 45 82.400; KW 51 24.100; KW 88 23.000; KW 113 16.700; KW 117 42.100; KW 145 27.300; KW 149 24.400; KW 152 21.400; KW 194 15.500; KW 226 29.800; SCH 173 28.400; SCH 256 17.100; IJM 20 10.700; IJM 44 36.000; IJM 115 39.000; IJM 154 23.900.

Visaanvoer te Den Helder

Aanvoerbericht van 6 tot en met 9 september '76

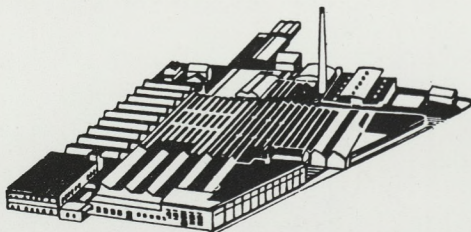
Door 88 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd:

29.972	kg	TONG	f	382.035,23	van	f	1675	f	1041
9.436	kg	TARBOT	f	71.350,24	van	f	1674	f	483
72.835	kg	SCHOL	f	145.097,16	van	f	260	f	165
8.890	kg	KABELJAUW	f	21.542,93	van	f	440	f	168
1.808	kg	GRIET	f	9.310,54	van	f	62z	f	371
7.625	kg	SCHAR	f	10.598,68	van	f	205	f	056
6.265	kg	WIJTING	f	10.165,89	van	f	221	f	096
519	kg	TONGSCHAR	f	1.624,75	van	f	371	f	164
1.025	kg	STEENBOLK	f	1.033,63	van	f	162	f	073
1.280	kg	IBOT	f	88j,00	van	f	075	f	058
890	kg	SCHELVIS	f	1.651,50	van	f	196	f	146
3.625	kg	HARDER	f	10.987,50	van	f	323	f	260
6.160	kg	POON	f	5.713,90	van	f	144	f	040
1.941	kg	DIVERSEN	f	3.563,80	van	f		f	
152,271				675.562,75					

anza netten
één risico
minder

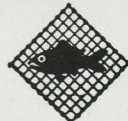
Bodem en pelagische trawlnetten ● Ringzegens ●
Garens ● Vlechtkoord ● Touwwerk ●
Visserijmaterialen ●

90 jaar ervaring
tot uw dienst

APELDOORNSE NETTENFABRIEK
VON ZEPPELIN & CO N.V.

APELDOORN · HOLLAND
TELEFOON (05760) 10233 - TELEX 49187

HULP in NOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 812.29

Gedekte risico's :
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

Meer dan 30 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

Aan de leden wordt een teruggave van minstens
10 % verleend op de betaalde premies.

